

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. KVĚTNA, 1911.

ČÍSLO 5.

J. S. MACHAR:

PITOMÁ BALLADA.

ZÁMEK sedí na kopečku,
Pod zámek je víska.
V zámku starý vévoda je.
Dole lid si stýská.

Dobrý pán a dobří lidé.
Není dávno tomu,
dal je řezat na lavičích,
všech v sněti stromů;

před kanony posílal je
na daleké pláň —
pop pak dával požehnání
k tomu jménem Páně . . .

Časy trochu změnily si.
Mnohé světlo zhaslo.
K zámku dobrý lid se tulí.
Paměť má jak máslo.

Zámek chodí bílá paní
celou noc až k ránu.
Větr fučí charou střechou.
Úzko je tam pánu.

Úzko je mu. Stále někde
mu tam zažehují . . .
Plameny mu každou chvíli
někde vyšlehují —

A ten dobrácký lid zdola
vleče sudy, vědra . . .
Ulévá a uhašuje . . .
až ho bolí bedra . . .

Bedra bolí. Kříž ho bolí.
Oči se mu kalí . . .
Jen když s panských retů—padne
kapička mu chvály! . . .

Paměť máslo. Srdce houba,
Jako špalky hlavy.
Pánbu zachovej ty lebky
při humoru, zdraví.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Jest zajímavé, jak v některých našich jednotách se "pracuje". Místo tělocviku ob čas trdlovačka a nějaký ten pikantní kuplet, ba někdy i dosti hrubý, jinde zase dva činovníci nemohou se porovnat a protože by v místě oba rádi hráli "prým", činí jeden druhému vše na přič, nedbajíce, že takovým způsobem se prapodivně věci sokolské prospívá. Dále co pomyslí si nejbližší okolí, když najednou z jednoty vyloučen jest ten, či onen druhdy pilný pracovník z příčin vážných, kdežto zase jinde vyhledávají se body ve stanovách, jak by nepohodlný bratr, takto "štika v rybníce" mohl býti nesokolsky z jednoty vystrnaděn, protože opovážil se napsati do orgánu pár poetických a pravdivých slov! A opět jinde jsou ti naši ještě "onačejší". Tak každý z nich dobře ví a z vlastního orgánu vyčísti mohl, že ten a ten "povedený" bratřerka od dob dávných byl na křivých cestách, že by měl býti z kruhů našich odstaven, ale protože vydává také nějaký ten "papír", my stateční, srdatí, utužení a znamenití Sokolové zalezeme před každou jeho hrozbou, jako syslíci do děr. Co na tom, že věc celku trpí? Co na tom, že kázeň sokolská se přestupuje, jen když jsme mohli a podařilo se nám odvrátiti ostudu od naší jednoty, vzavše v ochranu bratra nehodného! A co Župa? Nu, ta jest přece v městě našem a tam jako v jednotě svedeme svou "hrdinnost" na nějakou tu osobní zášť, třeba fakta řvala do výšky jako Čimboraso. Inu, jsme my to jen chlapíci "a kolik, že ty bratře starosto dáš na Matici?" Co pak

jsem nějaký blázen. Nu, aspoň čtvrtáček." "Nemám a nedám, nedal jsem nikdy a ostatně již jest té žebroty dost" . . . Tak zase vyslechli jsme v jiné jednotě, která má starostu "a number one", jen co pravda! Ráno ty jeho děti do školy jdou svobodomyšlných a odpůldne již jsou u metodistů v "Sunday school". Aby nám pámbu takových lidí více naděliti ráčil, zejména tam, kde členstvo těch kterých jednot ani tolik smyslu nemá, aby vědělo, koho si staví v čelo své organisace. Uvedli jsme prozatím jen několik drobtů, však ale kdybychom měli vytáhnout ze zásuvky věci odložených trochu více, pak teprve byste žasli, ale to zase někdy jindy.

Když tak pročítáme v orgánu našem dopisy z různých jednot, hledajíce v nich poučení o vnitřní naší činnosti, tu nemile dotýká se nás stále a stále se opakující stesky, že velká většina členstva našeho málo všímá si orgánu svého, a že málo přemýšlení věnuje se pokynům a návrhům, které jsou v orgánu našem obsaženy. A při tom nám napadá, zdali není to zbytečným plýtváním penězi, vydávati tak nákladný list, který většina členstva nečte a čte-li, nejeví o podané návrhy a pokyny žádného zájmu. Co času promrhá se ve schůzích debatami o maličnostech, co času promarní se často jen slovními půtkami, k nimž není žádných závažných příčin! Na vše možné zdá se býti ve schůzích dosti času, jenom ne na to, aby vzat byl na přetřes některý z důležitých pokynů našeho listu. I kdyby vysloven

byl nesouhlas, bylo by to vítanější, nežli úplná nevšímavost — bylo by to aspoň důkazem, že čteme a přemýšlíme. My vždy zastávali náhled, nežli budeme chtít šlechtiti a vzdělávati jiné, že musíme s tím šlechtěním a vzděláváním začítí nejdříve ve vlastních řadách — a přemýšlejte aspoň o tom Sokolové: Jak podivně vyjímá se často opakovaná fráze o tak zvané naší "práci osvětové", když vedle toho náš vlastní list jest pln stesků, že členové nečtou!

č.

Upozorňujeme šiky naše a bratry i sestry vůbec, že všelijaké neúpřímné jednání, tuhlání, opatrné tichošlápství a obálení stávajícího zla, aneb toho či onoho přechmatu sluší třeba lidem, již v době poslední nám na tu naši svobodomyšlnost a rázovitost rádi by naočkovali prapodivnou snášenlivost, ale Sokolstvu rozhodně se nehodí. A varování naše nebylo ani tak na zbyt, povážíme-li, co se stalo minule jménem tak zvané Národní Rady v Chicagu, když jednalo se o řečníka svobodomyšlného při slavnosti Havlíčkově. Nám se zdá jednoduše a dotyčné kruhy by si měly uvědomiti, že v té české Americe se nám někdo plete do věcí, do kterých mu celkem není ničeho a nemá býti i bude lépe, když za v čas vytáhne prsty z místa, kde skřípnouti se lze. Podozříváme jen tak mimochodem, protože po ruce máme již nyní tolik dokladů k tomu, co již dříve a právem jsme tvrdili, že lépe bude nechat vodu vodou a oheň ohněm, čili svobodomyšlné, aby svou vlastní šli si cestou a živly druhé rovněž tak. Bylo tak po celou řadu let padesáte, od dob prvotních toho našeho svobodomyšlníka Náprstka, začalo již tehdy po roku osmačtyřicátém s těmi, kdož do Ameriky tehdy se uchýlili jako do země svobody a náboženské volnosti a tak zůstatí musí, jestli nechceme se všichni lidé zásadní, poctiví a volní naveskrz, lidé českého původu a svobodomyšlníci praví po docílených výsledcích dosavadních, zardívati a hanbiti za práci svou a postup. Považte jen, míníme zcela upřímně, kdyby někomu z nás teď napadlo zajeti si do Čech, do vlasti a tam chtěl by našim hodně rozvražděným bratřím povídati něco o tom, jak by se mohli národně organisovati a ve spolek v jeden mohutný šik politicky semknouti, podle našich vzorů republikánských a demokratických, jak by mohli na ty odvěké nepřátele své na Němce! A řekneme, že by naše Národní Jednota Sokolská za takovým a podobným posláním nás do Čech vyslala, ba dala by nám ústy našeho V. V. nějaký i odporující list a plnomocenství se "štemplíkem" a znaky naší organisace. Víte, co by si o nás bratři čeští pomysleli a víte co by nám, kdyby i sebe byli uctivějšími a pohostinnými, jednoduše řekli: "Bratři díky srdečné za dobrou vaši vůli, ale teď pomalu již by byl čas k snídani."

Věda a umění na záchranu životů před nemocí, jimž předejít se dá, dostoupily již tak daleko a práce ta celkem již tak jest úspěšnou, že každý stát dnes si může vypočítati, podle toho na kolik povolí k cíli tomu dollarů, co asi životů v oblasti jeho se

ročně zachrániti dá. Zdravotní odbory státní konají na mnoze pravé divy, ba tu i tam dodávají se chudým a těžce onemocnivším rodinám antitoxiny proti další nákaze, konají se pokusy různé a všude snaha se jeví prospěti člověku a jeho zdraví zachovati a děti jeho před každým nebezpečím ochrániti. Ochraná a zdravotní opatření na školách, v ústavech a v továrnách, dílnách a dolech stále se zlepšují a tak i pro toho nejhudšího mnohé, dobré a úspěšné se koná. A vidíte, v čele zdravotních odborů jsou lékaři, ta professe ze všech nejkrasší a nejméně sobecká a ziskuchtivá, jejíž členové mnozí za účelem záchranu lidstva nebezpečím sami se vstříci vrhají a jedinci pilně pracují, nedostávajíce za vynálezy své, výzkumy a pokusy úspěšné ničeho, pouze uznání vědeckého světa a svého odboru. Hle, to však všem jim stačí, jako vědomí vykonané povinnosti a trochu povzbuzení znovu do nové je žene práce na uzdravení lidu, jeho výchovu a v nezištnosti své starají se, aby každý jednotlivec, každý člověk byl zdrav co nejvíce a platným činitelem společnosti, již náleží, mravným, pracovitým, aby naučil se žítí správně a na vlastní zodpovědnost, aby vedle náležitého klidu měl i dosti pohybu a všeho, co ku zdraví mu třeba. Nás pak jen těšiti musí, že v těchto kruzích tělocviků jen zasloužené dostává se pozornosti a častého doporučení, protože právě zde nejlépe se ví, že nečinnost jednotlivých částí těla k ubytí a oslabení jich vede a následkem toho, že pole spíše nákaze všeliké se připraví, co zatím soustavným evičením, výkony všech orgánů se stávají mohutnějšími, důkladnějšími a ústrojí samy pak sílí a prospívají. Dnes každý svědomitý lékař spíše, nežli by celé spousty bryndy předepsal, upraví vám životosprávu, poradí jak žítí, se chrániti a doporučí i soustavné evičení celého těla, jež vede ku silení celkovému, podporuje zdraví, zvyšuje sílu a křepkost i harmonii ve vývoj celého organismu přivádí.

V chicagském "Daily News" četli jsme nedávno následující pozoruhodná slova: "Tělocvičný systém veřejných hřišť znamená brzký zánik německých Turnvereinů a českých a polských sokolských jednot, poněvač členové jmenovaných organisací a dorost jejich vyhledává nyní jen veřejná hřiště, kde evičení pilně navštěvují. Výhodou těchto veřejných tělocvičen jest jejich vzorné zařízení a opatření moderním nářadím. Tělocvičny Sokolů a Turnerů z pravidla umístěny jsou v temných, špatně provětrávaných místnostech v blízkosti hostince a atmosféra v těchto místech není příliš osvěžující . . ." A v rozmluvě se zpravodajem téhož listu pravil ředitel jednoho takového hřiště: "Máme zde dostatečný počet pěkně zařízených sprch, máme plovárny, závodní dráhy, hojnost nářadí pod střechou i venku — kýž div, že němečtí Turneri a čeští Sokolové k nám tíhnou . . ." — Jak významná to slova, Sokolové, a jak truchlivě pravdivá! Kolikrát jsme v "Sokole" na to poukázali, že neudržíme si český dorost, nebudeme-li tělocvičnami svými rovnati se tělocvičnám cizím — poukazovali jsme na truchli-

vou skutečnost, že i ten dorost, který navykl si navštěvovati krásně zařízené tělocvičny školní, nemá více chuti cvičiti v tělocvičnách českých, prosili, ano zapřísahali jsme přímo naše jednoty, aby vzhopily se a společným úsilím zastavily ten český odliv do cizího moře zařizováním skutečných ústavů tělocvičných — a jaký byl volání toho výsledek? Že i tam, kde naskytovala se nejkrásnější příležitost vyjítí mládeži české vstříc, staví se moderní tančírny, kde tělocvik bude zase v podruží, a každou chvíli bude nucen ustoupiti s cesty tomu, co více vynáší! Pohledněme na ty veliké řady dítek věku útlého, které plní naše tělocvičny — a hleďte pak ten tak zvaný dorost, který doplňovati má řádnoucí řady Sokolů a Sokolek a zalekneme se, jaký to obrovský počet českých dětí stále ztrácíme. To jest truchlivá, neuprosná skutečnost, kterou nelze "odvtipkovat", kterou nelze zakrýti ani těmi stále a stále se opakujícími frázemi, "že věrně plníme poslání velikého Tyrše". Nárek na ochabující činnost zaznívá k nám se všech stran, nikde nevidíme dorostu, z těch set útlých dětí obého pohlaví zachováváme si s těžší pět procent — cizina náš dorost vábí nádhernými tělocvičnami, kde pro vzornou výchovu tělesnou je o vše postaráno, my naproti tomu stavíme nákladná divadla a tančírny a při tom všem máme ještě tolik smělosti veřejně hlásati, že pečujeme o tělesnou, mravní a národní výchovu mládeže! Již cizinci nám prorokují brzký zánik, poněvač vidí, jak náš dorost k nim houfně spěje — ale my zůstáváme hluchými a při tom českou veřejnost klamem falešným předstíráním o naší výchovné práci!

č.

Jest jen chvályhodné, pakli zde i onde usiluje se o řádné zpravodajství a náležitou informaci veřejného tisku o věcech sokolských, tak jako rádi čteme sokolské rubriky v těch kterých listech, jenže tu opět se nesmí zapomenouti, co pro veřejnost celou se hodí a co nikoliv, nemá-li se postupu našemu více uškoditi, nežli prospěti. To platí zejména o každé vnitřní práci, o věcech, jež jsou v přípravě a hlavně chybách, jestli se kde staly, aby dříve na příslušných místech se probraly, vysvětlily a odstranily jejich příčiny, nežli se s nimi "za tepla" zaleze na veřejnost. Na vytknutí chyb v technickém vedení, aneb v práci drobné a přípravné, at' již tato děje se za účelem sletu, závodů, aneb nějakém průkazu práce tělocvičné a podobné, jest tu list náš odborný, kam věci odborné a organizační patří výhradně a po náležitém vykrystalisování teprve lze podávati dále. Tolik si třeba uvědomiti v řadách našich vůbec a na Jihu zvláště. Tam jsme v začátcích a sami neschvalujeme pouze a jen počet nových jednot, jako spíše jejich hodnotu a jakost členstva, nemůžeme rozhodně schváliti, jestli to, co se mělo poradiť našemu V. V. přímo, nač činovníci naši v New Yorku za vás měli býti upozorněni, jednoduše zanášejí se do tisku veřejného, když přece sloupec listu našeho jsou tu k dispozici. Br. organisator, jako zástupce toho našeho celku pověřený, by tím spíše

měl vědět, jako zase naši v New Yorku nemohou přece znát, bez náležité a přímé informace, co tu a tam v Texasu jest třeba a co pouhým vyhazováním bylo by peněz. A takováto přímá informace jest součástíou důležitou kázně naší.

Již kolikráte jsme se chtěli zmíniti o smutném zjevu, jaký žel naskytne se vám u každé příležitosti a v každém místě, kde naši jsou. Tak jednota sokolská pozve si ku přednášce znamenitého odborníka, známého svobodomyšlníka, Američana, aneb našeho činovníka. Návštěva selhala. A proč, inu pořádal Sokol a ten není v místě u "bařtipánů" dosti dobře zapsán. Jindy opět Sokolové pořádají veliký koncert a pozvou si síly přední a co hlavního umělce prvního řádu. A zase nebyla návštěva, aspoň ne taková, jakž by na české obyvatelstvo a živel svobodomyšlný očekávati se dalo. Koncert ostatně jako požitek čistě umělecky, čistě český a nanejvýš ušlechtilého rázu, již k vůli umělci velice dobré pověsti, měl býti navštíven i Čechy druhými, at' již té či oné víry, ale toho se dovolávati bylo by marné. Však na jedno máme právo se zeptati, proč u takových a podobných příležitostí nevidíme tu a tam v obecenstvu příslušníky jiných spolků, našince, svobodomyšlníky, již třeba již měli na ten Sokol dopal oprávněný, či nie, neměli by rozhodně nechat tím trpěti umělce české, naše lidi a síly přední vůbec, hosty Sokola. Takový host, do domu, za naše krámy nemoha, měl by býti uvítán předáky těch kterých míst vůbec, všemi vrstvami lidu a bez rozdílu a co hlavního, když již by se tak i stalo, povídkami o tom a onom sporu místním, neměli bychom jej unavovati. Takovéto nakukání umělci našemu, přednášce a odborníku-hostu, že místní velikán velikánovi Franta Tenaten honí se jen za slávou, aneb naopak jest rozhodně nemístné, hosta jen unavuje a co hlavního úsudek jeho o celé české osadě podle toho, co mu bylo nakukáno, začasťe hodně pozměniti si musí a o tom kdo žvanil nejinak.

Kdo sledoval hnutí "Volné Myšlenky" v Čechách a pozoroval, jakou mravení pilí několik těch vůdčích sil zejména v době poslední vyvíjelo činnost a zasahující do všech vrstev národa, jak vlivem tisku svého pokračovali, musel se jen zaradovati. Ano, někdy se zdálo, že ten volný tisk, ty mnohé brožury agitační, ta skvostná díla propagační, lidová a vědecká, rozpravy a silné články byly do toho klerikalismu nelitostně a musely míti rozhodně jen dobré výsledky. A právě proto, že tyto výsledky se dostavovaly houfněji, ba o národě českém, jako "kacířském" mluvilo se dále i v cizině, museli si "černí" pospíšiti a za pomoci úřadů zahájili tažení proti všemu, co v Čechách volnější a vůdcům "Volné Myšlenky" zvláště. Podařilo se je ztrestati pokutami, ale na co měli páni záslusk, na zničení organizace, zničení tisku a činnosti přednáškové zatím nestačili. Bylo by se jim dobře hodilo do krámu, protože mezinárodní kongres Volné Myšlenky do Prahy položený u příležitosti 500leté památ-

ky upálení mistra Jana z Husince rozbitím české sekce Volné Myšlenky podstatně by byl musel utrpět a klerikálové by byli měli příležitost chvástati se před světem, že Čechové zase jednou museli kapitulovati před Římem!

V každé jednotě, kde cvičenci mají zálibu v prostných, vždy panuje jiný ruch, nežli tam, kde jen vrcholová dřou. A také v takové jednotě pak nejlepší se podávají důkazy, že těloevik jen tehdy s úspěchem se potkává, když soustavně se cvičí a dle toho jednotlivé skupiny svalů pracují, aby výkonům jejich síly, zručnosti, vytrvalosti, jistoty a souladu se dostalo. Při prostných jsou soustavné výkony různých skupin svalů zcela, jen když dle toho sestaveny jsou a jestli třeba, tož ku zvýšení energie svalné užíváme ku přemáhání odporů v rukou držíce různé nářadí, jako činky, tyče atd. a pak pohyby jednotlivé konáme. Tyto stupňovati lze dle potřeby jedinců. Znájíc, že výměna látek tělesných při těloeviku jest čilejší, že srdce tepe rychleji, množství kyseliny močové, jež měřítkem rozkladu v ústrojí jest, stoupá, poznáme ihned, jak prostná blahodárně působiti musí při povšechné slabosti dítek z rodičů součotěmi stížených, při některých chronických vadách trávení, i při chronickém hostci, kdy hledíme těloevikem výměnu látek tělesných zrychlit a chorobné příznaky takto odstraniti.

Pochybujeme, že lze zdůrazniti práci sokolskou, práci těloevičnou, jako definici toho, co vlastně zoveme zdravím. Tož tedy čteme: "Zdraví jest stav, ve kterém výkony tělesné správně probíhají. Jsou zde rozhodující především výkony dýchání, oběhu krve, zažívání a ústředí nervových. Neboť jejich porušení působí více méně i na ostatní výkony. Porušení mnoha jiných výkonů zůstává osamoceno, tak že celkový stav těla netrpí. Tak člověk krátkozraký může býti zdrav, ač jeho zrak nekoná správně úkol svůj." Při těloeviku výkony dýchání stávají se čilejšími a vydatnějšími, jako oběh krevní jest hbitější a následkem toho výměna látek zahubných v těle a různých toxinů jest dokonalejší, co zatím na středy nervové rovněž zdatně se působí. Porovnejte s onou definicí zdraví a nám pak již nezbývá ničeho, co bychom říci měli.

ODMĚŇUJME KRÁSU TĚLA.

Vracíme se opět k návrhu, podanému na těchto místech minulému sjezdu, abychom při našich sletech odměňovali též všestranný vývin, krásu těla. Udílením odměn těchto přiblížili bychom se více k ideálu, o jakém snil esthetický duch zakladatele Sokolstva, nežli pouhým vyznamenáváním těch, kdož dospěli k jistému stupni dokonalosti jako těloeviční umělci — a byť tomu umění svému byli obětovávali všestranný vývin, krásu, často i zdraví.

Uznáváme, že závody jsou nutny, aby zájem o cviky tělesné v mládeži se udržel — ale při tom také nemáme zavíratí oči svých před tou skutečno-

stí, že závody, jak nyní jsou pořádány, svádějí k výstřednostem, neboť mnohý v divoké touze po vyznamenání přepíná síly své, vydává se v nebezpečí úrazu, ohrožuje zdraví své, které se každému nejlepším průvodčím na těžké dráze životní. Vedle toho jest veliký počet horlivých boreů, kteří nejsou tělesně působivými k tomu, aby na nářadí se zdarem závodili s borei, jimž již sama tělesná konstrukce bývá v značné míře nápomočnou — a těm odnímá se veškerá příležitost, aby za svoji vytrvalou, svědomitou práci obdrželi před veřejností také trochu toho uznání. V minulém čísle rozepsali jsme se o těloevičné vědě a těloevičném umění — a dnes dodáváme, že při sletech našich až posud odměňovali jsme jen umění. Krásný, všestranný vývin těla jest výsledek těloeviku opravdově výchovného — ale ač o těloeviku takovém stále jen nadšeně píšeme a mluvíme, přec pro výsledky těloeviku takového až posud neměli jsme žádného porozumění, žádného uznání. Odměňováním těloevičného umění mládež přímo k výstřednostem doháníme a odvracujeme její mysl od toho pravého cíle, od toho pravého účelu — jaký těloevik míti má.

Odměňujme krásný, všestranný vývin těla! Za tento návrh přimlouváme se dnes opět přes to, že zástupci naši ve sjezdu detroitském neměli proň pochopení, když jednali o tom, jak odměňovati provádění obtížných sestav na nářadí. Čeho bychom docílili těmito odměnami?

Na prvním místě bychom docílili toho, že v těloevičnách našich věnovalo by se více pozornosti těloeviku výchovnému, těloeviku takovému, jímž pěstuje se tělesné krásno, zdraví. Jaký obrat k lepšímu nastal by v našich těloevičnách, kdyby mládež zatoužila po tom, ucházeti se o cenu ne krkolomnými cviky, ale krásným vývinem svého těla!

Na druhém místě naučili bychom veřejnost pohlížeti na těloevik jinak, nežli jak naň pohlíží nyní. Dnes ukazujeme jen vrcholové cviky — dnes odměňujeme jen umění těloevičné na nářadí — a tu utvrzujeme mylný názor, jaký obecný lid o těloeviku má a sice: že hlavním a jediným účelem jeho jest pěstovati těloevičné umění. Kdybychom ale odměňovali vývin, krásu — viděl by lid záhy v těloeviku více, nežli snahu vynikati umělými cviky na nářadí — a toto poznání by musilo míti za následek i zblížení se našeho lidu s myšlenkou sokolskou, od níž se byl až posud vzdaloval.

Jakým způsobem by ceny takové byly udíleny? Kdo by tu byl soudcem?

Pořádáme slety obyčejně ve větších městech — a v každém takovém městě žije nějaký umělec, jenž zajisté dal by se získati, aby na porotě zasedal. K němu přidělen by byl lékař a třetím soudcem by mohl býti některý těloevičný odborník. Umělec by byl soudcem krásy, lékař zdraví, těloevičný odborník by dle anthropometrických tabulek zjistil, jak blízko jest borec dle své výšky a váhy dokonalému vývoji tělesnému. A my jsme přesvědčeni, že ten, kdo by si z našich Olympiád odnášel domů cenu jako muž, honosící se nejkrásnějším tělem, nejsou-

měrnějším vývinem, byl by hrdějším na svoji odměnu, nežli ten, kdož by obdržel cenu za pouhé tělocvičné umění.

Tělocvičná výstřednost počíná sváděti nás nyní k tomu, volati i ženy na závodisti. Když už chceme Sokolky za vytrvalé pěstění sil odměňovati, neměli bychom spíše odměňovati i u nich výsledky systematického, výchovného tělocviku? Nebyla by Sokolka právem pyšnější na cenu za krásný svůj vývin, nežli za nějaký skok neb umělý evik na tom neb onom nářadí? Ve větších městech nebylo by obtížno sestaviti ženskou komisi, která by rozhodla, která Sokolka zaslouží si první odměny na všestranný vývin, krásu těla.

Výsledky takových závodů (vedle závodů ostatních) byly by následující: v tělocvičnách obracena by byla více pozornost k tělocviku systematickému, tělocviku, jímž se tělo všestranně sílí a vyvíjí, kterým pěstuje se tělesné krásno — tedy tomu pravému účelu. Veřejnost naučila by se jinak na tělocvik pohlížeti — jinak jej oceňovati a česko-americké Sokolstvo dobylo by si záhy uznání, že počalo dávatí tělocviku ten jediný pravý směr.

Stojí návrh tento za trochu přemýšlení, Sokolové?

č.

SOCIOLOGIE.

V zápase o to bytí naše jsou poměry súčasně dvojí. Nejprve jest tu zápas jednotlivců, aby z přírody dobyli čeho třeba, a na druhé straně jest opět soutěž člověka s člověkem za účelem získání určité zásoby. V tom ohledu třeba rozlišovati, posuzujeme-li stávající pořádek společnosti lidské, nestěžujeme-li sobě do toho, co tu či onde vinou přírody se děje a lidstvem sotva napravit se dá. Člověk však, jenž vystoupí proti tomu či onomu zlořádu společnosti jako člověk a jako takový usiluje o dobro celku měl by být slyšán a tu žádné sentimentální filosofování nestačí. Musíme si jednoduše zvyknouti již na ten či onen důkladný řez, jako musíme si uvědomiti, že zákony, jež člověčenstvu práci přidělují stejně každým v úctě bytí musí, aniž by se rozlišovalo, zdali ten či onen zrodil se s nějakými výsadami a přednostmi, protože svoboda lidstva všem stejně bez rozdílu náležeti má. Proto jest přímo smrtelnou ranou všelikému filosofování o různých institucích, když uvážíme historickou pravdu, že každá myšlenka různá a volná, každá víra a každý čin, jakž člověk je projevil, vyžadovaly si vždy zápasu a postup jejich plný byl překážek, čili vše konalo se s námahou a úsilím mnohým a svoboda člověka jen perně získati se musela. Sociologie proto vyšetřováním, jež za úkol si vzala, rozmetá pouhé illuse o společnosti lidské co a jakou by měla být, a na místo toho uvádí pouhá fakta, kteráž jsou pak základem inteligentního pokusu člověka, aby si z poměrů všech na zemi zde a jedině zde žití zpříjemnil a společnost celou zvelebuje, přispěl k dobru jejímu vůbec. Sociologie, která spokojuje se tedy tím, že více docíliti nelze, nežli zabezpečení si něj-

lepší situace toho našeho žití, nemůže spráteliti se s takovou filosofií, jež spokojí se pouhým povídáním o tom, jakž bychom to či ono zaříditi měli, tak abychem dospěli ideální společnosti lidské.

Soutěž života nabyla historicky té formy, žet' nejprve zápasem o půdu. Za poměrů a stavů primitivních bylo vlastnictví půdy kmenové, a o tu zápas v dějinách skoro všude ze začátků nalézáme. Za stavu a rozvoje hospodářského a rolničení zůstává kmenové vlastnictví a obecní majetnictví pozemků, jenže tu již se naskytují cesty ku soukromému majetkovému právu půdy a tak děje se všude s pokrokem obecnosti a různé instituce, když již volně utvářeti se mohly. Rolnický stav kmenové svazky více méně ruší a povzbuzuje individualism. Tot' jedna z příčin, proč tak nedozrnlý jest ten pokrok a postup bývalým a nižším útvarům společnosti i civilizace. Ponouká energii, a mezi tím co společenské svazky se rozšiřují a různí, získávají i na ohebnosti, čilosti a pevnosti, třeba se solidarita skupinová uvolňovala a jedinec získával více příležitosti propracovati se na svou vlastní pěst, svými vlastními prostředky, podlehlaje pouze společenským páskám, jakž tyto záleží v přirozených podmínkách lidského života.

Dějiny lidstva učí nás nejlépe o tomto vývoji, vždyť ty prostinké začátky následovalo utrpení, běda, surovost přímo zvířecí a otroctví v tom životě člověka, jenž nevěděl ještě, jak vlivům přírodním vzdorovati. A tak šlo se dále krveprolitím, bolestí a žalem v tom divém zápasu o chleba, až konečně našly se snazší cesty a zlepšení jevílo se na všech stranách a se zlepšením těchto poměrů zdálo se mnohdy, že i člověk sám se zlepšil, třeba ještě dnes společnost jeho v mnohém potřebovala nápravy, mnohé očisty a mnoho práce na vlastní zdokonalení. Ano, teprve nedávno věda učí nás, jak tomu či onomu neštěstí předejiti, jak to či ono utrpení odvrátiti, jak poznávati přírodu, jak v soulad uváděti žití své a svých, abychem mnohé nemoci se uvarovali a utužením vzdorovali i změnám nejhorším. Tak povstaly instituce blahodárné a nikolík jen toho druhu, jež stále tradicí a naprostou vírou se ohánějí v toho či onoho boha, tvořily by kasty a povyšovaly toho či onoho nad druhého člověka. Tak od druhů horších šlo se k druhům lepším, jakž zákonem vývoje v přírodě i celém vesmíru všude se dokazuje a dále a dále do nekonečna jistě projevovali bude. Jak vhodná jsou tu slova Tyršova a jak skvostně přiléhají: "Veškeré dějiny jak tvorstva vůbec, tak lidstva zvláště jsou věčný boj "o bytí a trvání," v němž podlehlaje a vyhyne, co k životu na dále je neschopno a celku závadno . . ."

A jak radostí naplní se srdce naše, když skoro táž slova a hodně později napsaná Sumnerem čtete v díle jeho a rozpravách o otázkách společnosti lidské, když čtete jeho varování, že dokonalá tělesná výchova, vedle výchovy mysle, jest důležitou součástíou celé společnosti, celého národa, protože má na zřeteli konečný cíl: vypěstovati silné, zdravé, ušlechtilé a nechročené racy národní . . . kterýmž jedině budoucnost náleží . . .

Jak vidíte i tu sociologii velice úzce spřízněnu najdeme s tím naším Sokolstvem. Což jiného my si přejeme? Také u nás jen faktem se spokojíme, pravdou a skutkem, prací, jež stále v před se derou při tom vývoji tělesném nezůstává bez účinků i na vývoj mysle. A protože i tuto pravdu známe, usilujeme v té naší společnosti sokolské, aby různými cvičeními tělesnými ocelili jsme vůli boreů našich, neboť ony mají vliv na mysl i charakter, dotýkajíce se struny více méně nedotčené výchovou ostatní. Člověka, třtinu, život láme, člověka pevného udělá jen tvrdším proti dalším ranám! A z tohoto stanoviska mělo by se pohlížeti na tu naši práci záchranou, práci upřímnou a poctivou, neboť Sokolstvo bylo k tomu povoláno, aby bylo vychovatelem národa svého doma, kdežto zde v nové vlasti bylo Sokolstvo a to naší Národní Jednoty Sokolské zvláště, jež skoro nyní již padesáte let po příkladu bratří svých v Čechách stavělo hráze spolkového života našeho v cizině, jiném prostředí a s námahou kladlo základy k zachránění naší mládeže obého pohlaví před naprostým odcizením i snažilo se o uzdravení veškerého lidu, pečujíc o povznesení jeho před tvář druhých spoluobčanů. Ano, bylo Sokolstvo, jež prvé vždy varovalo, prvé káralo různých obětí se nelekajíc, když zájem celku toho žádal. Vedle utužení pečovalo o odstranění všelikých necností našich a vše co zlobně působí na zdraví lidu; pečovalo o zájmy lidu dělného, učilo členstvo své cnostem občanským i nabádalo ku veškeré práci pokrokové a osvětné, na skrze svobodomyšlné; zavrhovalo karban, nestřídmost jakoukoli, sobectví, svárliivost, řevnivost, prospěchářství, neplodnou vášnivost i učilo dorost svůj všem lepším snahám lepšího člověka a členstvo své pěstování cnostem, jež těleso našeho druhu posilují: družnost, tu pravou snášitelnost vespolečnou, solidaritu, přímou, obětavost, zásadnost, smysl pro sebevýchovu a sebekázeň.

Na instituci, která se neosvědčila, která padla, pohlížíme vždy s jakousi útrpností a tolik jest i v sociologii a s každou institucí vůbec. Společenské řády všelijak se utvářely a jestli tu mnohé jsou ještě chyby, a těch bez odporu jest dosti, pak nasaditi musíme všechny páky, abychom zlepšení dosáhli cestami co nejvhodnějšími. Cesty výchovné jsou bez odporu nejlepší! A jako v naší organizaci, tak i v celé společnosti každý kdo stojí mimo organizace, mimo práce, mimo ustanovení na se vzata společnosti, vymyká se třeba i mimoděk žití důslednému. A jenom důslednost v provádění určitých zásad vypěstuje v člověku určitý ráz, charakter mysle. Vždyť byla právě tato důslednost, jež soukromé záležitosti pravidluje, jako záležitosti veřejné a majetnictví i věci obecné. V budoucnu nynější instituce třeba jinými nahrazeny budou, však v celku pokrok na cestě své nijak zastaviti se nedá a stát mnohé chtě nechtě ve svou přejav správu nové a lepší přijímatí musí zákony na všech lidech dobro bez rozdílu. Tím pak urovnají se protivy nynější tak zvaných stavů, čili děje se právě to, o co my hlavně usilujeme, to jest, aby jedni přibližovali se

k druhým, aby ti inteligenti, čili ti opravdu vzdělanější probudili v lidu city nejlepší, city soudružnosti tím, že jej ve volné mysli pozvedají, zrovnoprávňují a zrovnocňují.

Tolik činí naše Sokolství, kdežto sociologie jde dále uplatňujíc vliv svůj i na politické národohospodářské poměry. Politické národohospodářství jest věda, která vyšetřuje zákony materiálního blahobytu lidských společností. Není však v dosahu jejím, aby učila jedince jak nejlépe by a snadno zbohatli! Jest věda společenská. Byl to prvý odbor sociologie, který člověkem sledoval se jako věda vůbec. Zdaž není s podivem, že tou dobou, kdy průmyslová organizace společnosti lidské se studovala zvláště od organizace, jejíž tvořila část, že byla ovládána všemu se přispůsobujícím dogmatismem, a že mohla klesnouti v opovržení na pole a dějiště pouhého smýšlení, náhledu a úsudku, jež do nekonečna se melou a přetřepávají přímo bezúčelně, aniž by poskytovaly záruky nějaké vůbec. Však okolnost, že povstala již škola "historického" národohospodářství, jest sama znamením zápasu o pozitivní a vědecké studium politického národohospodářství, v jeho náležitém poměru ku druhým všem společenským vědám, a znamení to neztrácí nikterak ani tím na významu svém, že národohospodářští činitelé ve svých dějinných rozpravách tu a tam zabývají hojně daleko a někdy i do dogmatismu a libůstek. Politické národohospodářství hodí se vždy přes balubu, pakli se jistým sdružením a osobám stane nepohodlným. Toto politické národohospodářství potřebuje nyní pouze a jedině, aby dostalo se z toho svého vlastního zauzlení i prometlo si cestu k náležitému vývinu hluboce založené vědy, jakž ocitá se v širokém rámci sociologie. Zákony jeho pak se uplatní nikoli jen jako úlomky arbitrážní a smlouvající, alebrž jako pravé zákony čistého zrna dle přání většiny lidu a na jeho prospěch. Zákon, který jest jednostranný a jen na prospěch jedné třídy lidu, nemůže obstáti v očích spravedlivé studie, jako opět špatní byli by občané, již svým vlastním zákonům a svým vlastním ustanovením by překáželi, jich nedodržující a dobrovolně na se přijaté povinnosti zanedbávající.

Zdaž jste neslyšeli u nás totéž? Či co jiného jest kázeň sokolská? O té dí písmák sokolský br. K. Vaníček mezi jiným: "Co tuhý evik tělesný pro svalstvo, to kázeň pro ducha. Tělocvik sesiluje tělo, kázeň činí mysl mužnou a statečnou!"

VZORNÉ DRUŽSTVO.

"Výtečný borec — ale . . ."

To "ale" povídá nám obyčejně dosti.

A přece jest po dnes mezi námi mnoho takových, kteří by toho výtečného borece bez rozpaků zařadili do "vzorného družstva" i s tím nešťastným "ale . . ."

Nesmíme se tomu však diviti. Sokolové, kteří byli s to prováděti bravurně vreholové cviky na nářadí, až posud tvořili u nás jakousi "sokolskou aristokracii", u níž zavírali jsme oči před vším, co by-

chom byli u jiného Sokola v největším rozhorčení odsoudili. Sokolové ti obyčejně tvořili jakousi výlučnou společnost, pro kterou nestávalo zákonů, pravidel, u nichž i cvičitel zamhouřiti musil oči své nad porušením kázně. Sokolové tací byli hýčkáni i veřejným tiskem — salvy potlesku, jež sklízeli za své výkony, obyčejně přehlušily veškeré stížnosti, žaloby. Byli jsme — a posud jsme — učeni tomu, že hlavním cílem Sokolstva jest odchovávatí závodníky a ký pak div, že řeklo-li se “vzorný Sokol”, že každý ohlédl se jen po takovém borei, jenž honositi se mohl největšími rekordy na poli závodním, jenž chlubit se mohl nejdelší řadou dobytých medailí, který pro svoji jednotu dobyl nejvíce vítězství — nejvíce etí a slávy.(!)

Nechceme, aby nám bylo rozuměno tak, že vyspělost na nářadí, výsledek dlouhé, vytrvalé práce, podceňujeme. Toho jsme dalecí. Chováme v útě Sokola, jenž pílí a vytrvalostí svojí dospěl k tomu stupni, kde obratností, silou a odvahou nad jiné vyniká — ale pyšni jsme na takového Sokola jen tenkrát, když dovedl si získati úcty všech nejenom jako závodník, ale též jako člověk. Obdiv a úcta k borei nesmí trvati jen po tu chvíli, pokud borec ten jest na nářadí.

Nejsme také tak ideálními, abychom očekávali, že každý borec náš jest neb musí býti vzorem vši dokonalosti. Každý máme své vady, své slabé stránky, své nedostatky — a bylo by nesmyslné, žádati ideální dokonalost od toho, jehož chceme do “vzorného družstva” zařaditi.

Jaký Sokol tedy má právo očekávati, že zařaden bude do “vzorného družstva”, kdykoliv toto má nás co celek zastupovati?

Vyšší stupeň výcviku, ovšem rozumí se samo sebou. Vysíláme-li borece k závodům tělocvičným, budeme zajisté nejdříve ohlížeti se po vyškolených borecích. A až budeme míti je pohromadě, pak zkoumejme — vyšetřujme — uvažujme:

Byl ten neb onen vždy Sokolem, jehož mohl cvičitel dávat za příklad ostatním? Přinesl si do tělocvičny pověst zachovalého muže? Dával ostatním příklad dobrovolné kázně? Anebo vyhýbal se všemu, co zdálo se mu býti “pod jeho důstojností” — jako pořadová, prostná — a milostivě vstoupil do řady, až když mohl prováděti své speciality na tom neb onom nářadí? Byl vždy a stále činným — anebo se objevil v tělocvičně vždy jen před veřejným nebo před nějakými závody? Jest znám jako muž, který bez obavy může býti vyslán jako reprezentant idey sokolské — dovede ovládati své vášně, své náklonnosti — dovede se vždy a všude opanovati i tam, kde vše svádí k výstřednostem? Jest znám jako muž, který dovede zachovati míru ve všem, že čest, získanou na závoděšti, neposkvrní hned při první příležitosti, jakmile evičební oblek odloží?

To jsou věci, na které se u členů “vzorného družstva” tázati musíme — tolik od nich žádati právo máme!

Dobrovolná kázeň v tělocvičně bude zárukou, že ve všem vždy poslušen bude též vůdce družstva — a jeho posavadní zachovalost jako člověka bude nám zárukou, že nespůsobí nám hanbu mimo závoděšti — jeho pilná, pravidelná návštěva evičení bude odměněna tím, že vřaden bude v družstvo, které reprezentovati má nás co celek, jako družstvo vzorné v každém ohledu.

A jak si při výběru družstva takového počinati?

Technická komise, která má borece k VI. sletu vybrati, bude souditi jen vyspělost, s jiným nemá co činiti. Zbytečno, ano zpozdilé by bylo, komisi přidělití úkol, aby hleděla vybrati borece zachovalé v každém ohledu.

Zde musejí jednoty přispěti. Každá jednotka budiž zodpovědnou za toho, jehož ke zkoušce vyšle, že jest to Sokol vzorný, muž v každém ohledu zachovalý. Již pouhé vyslání borece takového ke zkoušce musí býti zárukou, že jednotka skládá v něho úplnou důvěru a že za něho bere veškerou zodpovědnost. Komise technická pak rozhodne jen o jeho vyspělosti.

A budeme míti — neb máme — dosti takových? tázal se nás jeden bratr.

Na to odpovídáme, že ano. Známe sami v našem sdružení dosti hochů, kteří jsou vyškolenými borei a které bychom bez obavy vyslali jako zástupce N. J. S. k závodům jakýmkoliv. A bylo by to smutné, abychom jich neměli. Kdyby ale přec se ukázalo, že nelze sestaviti družstvo, kterému bychom mohli bez obavy důvěřovati — pak byli bychom mezi prvními, kteří by usilovali o to, aby peněz, kterých na obeslání sletu má býti vynaloženo, obětováno bylo na věci užitečnější.

Na konec některé pokyny technické komisi: Zkouška at' nepozůstává z pouhého cvičení na nářadí — my chceme výcvik všestranný a proto at' zkouší se v prostných — nářadí — skoky — běhy, t. j. lehká i těžká atletika. Při prostných at' přesně souzeny jsou veškeré polohy, postoje — způsob provádění; na nářadí: přechod, evik — seskok, odchod. Na dráze závodní lehkost běhu, při skocích forma. At' ten, kdo vybrán bude, čestné místo ve “vzorném družstvu” si dobude těžkou přípravou!

Tím však nebude práce technické komise skončena: vybraní borei budou míti své slabé stránky, vady. Na ty nutno upozorniti a poraditi, jak se jich zbaviti. Borei patrně budou z různých, od sebe vzdálených měst — tu třeba bude dáti jim návod, jak se připravovati, aby řádným trainingem na tuhý zápas se náležitě připravili a při tom aby silami svými příliš neplýtvali, neboť nerozumná příprava často více uškodí, nežli prospěje. Časem bude dlužno vyslati k té neb oné jednotě člena komise, aby se přesvědčil o pokroku a vyspělosti členů družstva, dal jim potřebné pokyny a dohlédl na připravovanou prostná.

Jen tak lze docíliti, že k všeslovanským Olympiádám vysláno bude družstvo v každém ohledu vzorné, čemuž platí naše upřímné Na zdar! ě.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.

JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.

Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá Výkonňho Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonňho Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování: oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účtční jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

31

K LETOŠNÍM ZÁVODŮM.

Pořadatelům letošních závodů naskytuje se příležitost ukázat, že dovedou těžiti z nabytých zkušeností a následkem toho že dovedou vystříhati se všeho, co v minulosti dávalo často některým závodům našim náter neuspořádanosti — primitivnosti. Neznáme příčiny, proč župní závody nemohly by býti hravě odbyty za jediný den — proč ruch na závodisti neměl by pokračovati nerušeně od první minuty, kdy jest dáno znamení k započetí, až do chvíle skončení. Záleží na tom, dovede-li si vrchní pořadatel vypracovati přesně celý pořad závodů, vyvolí-li si schopné pomahatele, jimž udělí potřebný návod před započtím závodů — a celý aparát pak beze všeho dotazování, křiku a napomínání může udržeti býti v nerušeném pohybu po celý den.

Doufáme, že nebude od místa několik pokynů, jak by závody naše mohly rychle a hladce plynouti od počátku až do konce bez nejmenší přestávky. Na prvním místě má vždy hleděno býti k tomu, aby závodníci, kteří náleží k třídě pracovní, zmařili co nejméně času a proto, kde to možno, buďtež závody odbývány v sobotu — v neděli pak veřejné cvičení, takže většina závodníků i soudeů, mohla by v neděli večer nastoupiti již cestu zpáteční. Víme ze zkušenosti, co nesnáží mnohým působí několika-denní zahálka, a proto hledíme vždy, aby ztráta času pro každého byla co nejmenší. Kdo chce a může zdržeti se v cizím městě déle, jest jeho věc, ale at' nikdo není nucen ztráceti drahý čas zbytečně.

V sobotu at' první hodina závodů určena jest závodům v prostných, tedy od 6. do 7. ranní. V době letní není to příliš záhy — když borei budou noc před tím odpočívati a nebudou se oddávati zábavám pochybné jakosti až přes půlnoc, jak se často stává, jinými slovy, když budou míti na paměti, že nebyli vysláni k zábavám. Všichni přítomní soudeové mohou rozděleni býti na skupiny a před těmi at' družstva rychle, jedno za druhým závody v prostných si odbudou. Za hodinu snadno mohou býti způsobem tímto prostná odbyta a úderem sedmé možno již přikročiti k závodům na náradí. Vrchní pořadatel at' má v čas v rukou úplný počet závodníků, aby mohl výboru pořádacímu určití potřebný počet náradí. Na dané znamení bratři pomahatelé zavedou družstva k náradí, při čemž budiž hleděno k tomu, aby žádné oddělení zbytečně nezahálelo. Jest to možné, když pokračuje se dle přesně sestaveného plánu. Ovšem plán vypracovati jest možno zase jen tenkrát, když jednoty budou nápomoeny dochvilností a vrchnímu pořadateli v čas počet závodníků oznámí. Po skončených závodech na náradí at' přikročí se po krátkém oddechu k závodům mimořádným a večer at' provedena jest zkouška na prostná, čímž den, závodům určený, končí.

Druhý den (neděle), který obyčejně věnován jest veřejnému cvičení a cvičením ukázkovým, at' veškeré zkoušky odbyty jsou dopoledne — tak aby mohlo se odpoledne započít v určitou hodinu — neb jen tak předejde se tomu, že obecenstvo vytrvá v dobré náladě a nadšení až do posledního čísla. A i tu důležitým činitelem bude dochvilnost Sokolů — aby byli v čas na místě. Bez této dochvilnosti, bez kázně, kterou se vždy tak rádi chlubíme, ani ten nejzkušenější pořadatel ničeho nesvede — ale musí odnáseti vinu za každý nezdar. Zde mohou býti velice nápomoeni cvičitelé jednot, kteří se k závodům se svými družstvy dostaví, aby bděli nad zachováním kázně, dochvilnosti a aby promluvili k boreům ještě doma několik slov napomenutí a vysvětlili, co jest od nich očekáváno, že zdárný výsledek bude etí nejen vrchních pořadatelů, ale každého jednotlivého účastníka. Na zdar!

NAŠE SNAHY.*)

Mám za to, že my Čecho-Američané, pokud se týče toho, že odvrhli jsme různé ty podivné náhledy církevní a nahradili je čistě vědeckými poznatky světa a života, věříce vše, co pravdivé a ničeho více, zdáme se býti jaksi neuctivými, jakž někteří naši přátelé a křesťané nám rádi povídají, však ta naše neucta, podle našeho soudu, stojí daleko výše, než pouhá a slepá i naprostá úcta. My snažíme se dokázati všechny věci a tak učíme se poznávati pravdu, a tato pravda činí nás volnými v plném toho slova smyslu. A tolik znajíce, nemůžeme míti žádné zvláštní úcty k otroctví v pobožnostkárství, protože nám volný člověk jest lepším, než pouhý otrok jistého boha. A těch bohů máme v této svobodné a civilisované zemi Spojených Států takovou zásobu a výběr, že někteří z těch zbožných oteů a různých kazatelů různých církví příležitostně, jednoduše vědomě a s

*) Přednáška našim v České Národní Síni v Mount Pleasant, Pa., dne 2. dubna t. r.

tou nadějí, že zlepší si ten svůj "obchod", změni firmu toho svého náboženství, i ohlíží se po zdátnějším kapitalizování čili peněžním základu nové organizace. Včera firma čtla se asi takto: "První presbyterianská církev" a dnes na jiném místě a v jiném působišti, kde dodává se znovu "zboží" ve jménu míru, štěstí a spokojenosti a věčné blaženosti někde tam nahoře na posledním poschodí vesmíru, jemuž nebe se přezdívá, jméno nové firmy jest buď ono methodistů, baptistů, křesťanské církve, episkopální, katolické atd., atd. Že jsou výjimky? Buď si! Jestli však oni smí si vybrati, a pakli oni mají právo změnit svou víru a své náhledy a i ten svůj "krám páně", pak my jako občané této země, podle znění ústavy Spojených Států, máme rovněž právo založiti životy své a snahy na zákonech všemocné přírody, na věčných zákonech, jež projevují se nám v tom našem žití každodenně, ukazujíce nám bez jakékoli pochyby, že tam nahoře ve vesmíru není ničeho, co bychom zvláště uctívali měli, a člověk, jenž klidně pohleděti může ve tvář své vlastní mysle, aniž by se musel zarditi nad činy svými vůbec, nemá toho věru zapotřebí, aby se chvěl a plazil před jménem božím, před bohem nějakým...

Oni slíbí vám za vaše dollarly tolik a tolik měsíčně, platíte-li si na "rodinnou stoličku" v kostele, krásný život záhrobní, řeknou vám, budete-li hodnými, že budete žiti jiný život "tam nahoře" se starým pánem bohem, jeho synem Ježíšem Kristem, nezákonným synem matky panny Marie a s duchem svatým a svůdným jako každý jiný mladík, jenž žalován jest jistým děvčetem v jistém stavu pro jisté maličkosti a nedodržení slibů povinností otcovských. Pěkná to kombinace, jen co jest pravda, a morálka takového a podobného povídání o "nebeském otcí", zejména vezmeme-li v úvahu zákony vývoje a povázíme-li, že podle nich právě nalézáme se jednoduše a prostě v rukou přírody, a z těch se dostati nemůžeme, kdybychom i chtěli, jak Washburn dobře dí, ba často dokazoval.

Co se nás týče, my nevíme, zda-li bychom chtěli žiti ještě jednou, až budeme hotovi s tímto životem svým, však tolik víme, že lékař nebo babička pomohli nám do tohoto žití, ba někdy to byla i souseďka a přítelkyně naší dobré matky, co zatím náš docela světský otec přecházel sem tam po pokoji vedle, čekaje, tak aspoň řeklo se nám později, a dnes znájmě zákony fyziologie, jakož i vědy zabývající se vyšetřováním veškerých životních pochodů člověka, zvířat i rostlin, biologie, hvězdářství, silozpytu a lučby, nemůžeme pochopiti, proč vlastně kněží chtějí nám napomáhati do života jiného, do toho jejich nebe, o němž, a přiznáme upřímně, ničeho nevíme, aniž víme, co obsahuje vůbec.

Oni však, zdá se, že vědí, aspoň budou vám vzhledem na to raditi, abyste čti bibli. Čtete tuto knihu nadpřirozených, nesmyslných zákonů, jež zovou se božskými aneb učením božím a jeho kněží, jež jsou výmyslem a výsledkem tyranie, nevědomosti, pověry, jež pouze a výhradně mají za účel v takovém podání zmocniti se těl i myslí lidských bytostí, a pak snáze je drancovati a ovečky poslušné spíše vyssávají jako členy té neb oné církve. Jen se rozhlédněte a vizte, co tito tak zvaní následovníci Kristovi konají, co dělají, podívejte se, jak pracují za ten všemocný dollar sami pro sebe a bohatství i vliv jejich náboženských institucí. Ano, vezmou vám poslední dollar za modlitbu vašeho otce duši trápící se v očisti, řeknou vám, že bůh, který utopil mnoho a mnoho nevinných dětí a lidí o povodni v Johnstown své doby a právě v tomto státě, jest nanejvýš milosrdný, řeknou vám, že o nás všechny se stará dobrotivě, a v příštím okamžiku tentýž bůh, tentýž "otec nebeský", udeří bleskem do kostela, v němž ona slova na chválu jeho pronesena byla. A na jiném místě plačící matka, odříkávající modlitbu, prosí boha úpěnlivě, aby zachránil dítě její, dusící se již v chroptící, trpící záškrtlem, a ten bůh surův a hrozný ve svém charakteru,

klidně na toto utrpení nevinného dítěte a zbožné matky pohlíží, a nehne ani prstem. Jedna dávka antitoxinu v čas vstříknutá pod kůži těžce nemocného dítěte, a jest po strašném tom zápasu, lékař, bytost lidská, sám pomohl přírodě a dítě jest zachráněno...

A ku podivu, oni vám kněží zase budou povídat, že tento zdar veliké a hluboce založené práce vědecké opět jen připsati nutno na vůli a dobrotivost toho jejich boha a jeho vnuknutí a pod. Natáhnou tváře a pod rouškou toho milosrdenství a dobrotivosti boží budou snažiti se zhubbukovati nás poznovu. Podle toho vidíte, že ten nový druh farizeů jen něco málo se liší od těch z dob dávnych at' již jsou židi, mohamedáni neb křesťani. Jejich pravou snahou jest učiniti z vás přetvářeče, když nic jiného, a jestli je podporujete jednotlivě aneb jejich snahy přímo aneb nepřímě, a nemáte dosti mužnosti v sobě, abyste jim tuto pravdu vmetli přímo v tvář, že více spokojenosti získáte ze zdraví svého, nežli z nemoci, více blaha z mravnosti než z náboženství a více poučení z člověka samého, nežli od boha. A divuplné, jakž by se zdálo, že ten bůh nikdy neotevřel ani huby své, aby nám pověděl osobně, co si od nás přeje a kdykoli a kdekoli se nám praví, že bůh tak chtěl, tak a tak povídal, vždy byl vlastně někdo jiný, kdo povídal, a biblické pohádky, andělé a bohové, již kdysi občas svou návštěvou počtili, zmizeli se všemi záznaky a nesmysly, jakž náleží minulosti. Proto nám platí jen pravé bratrství, pokrok naší Volné Myšlenky, která zná pouze jeden, jedinký svět, svět materiální, ve kterém žijeme a který přístup jest naší inteligenci, podle níž řídíme žití své, zákony vesmíru a stávající zákony, povstavši z vývoje a vůle lidu této země, jsou vodítkem našich činů a nic více. Proto právě snad nazývají nás nevěrci, neznabozy, svobodomyšlníky, volnomyšlenkáři, osvovenci, kacíři a pohané, ale nám nikterak nevadí, jsouce ve společnosti nejlepších učitelů, reformátorů, filosofů a vědátorů, a jejich učení dob minulých i doby přítomné, již všichni uznávali i schvalovali, vše dobré a dokázané, a ve skutečnosti i prováděli, řídíce se mravními zásadami, jež daleko předěti vše, na čem staré soustavy náboženské založeny jsou jako víra, záhada, pohádka, církev a vše podivné i neznámé...

Zdaliž pak nejsme my na tom lépe všech věffících různých vyznání, jež mají různé theorie i o společenském žití, o všech otázkách veřejných a v otázce dělníka a jeho útisku vždy spíše kloní se ku všemocnému kapitálu, než k ubohým rukoum mozolným. Kněží kladou členům svým to jejich povídání a kázání jako autoritativní a konečné, a takový ubohý člověk věffící přijímá dogma o jeho víře, jakž každé náboženství svou autoritou mu vnucuje, musí jednoduše poslušati, a o předmětu správného činu a žití aneb konání nesprávném uvažovati samostatně nemůže. Tot' zaň již zcela vyřízeno jest předpisem, a proto sám nemůže pátrati, vyšetřovati, protože takové pochybování jeho by bylo proti autoritě, kterou pokud jeho se týče, uznávati musí jako konečnou. Proto záhady společnosti lidské a jiné zjevy vlastním rozumováním a myšlením není v jeho případě nikterak obtížným, protože vždy se může jen dovolati autority, aneb uposlechnouti jednoduše daného předpisu. S námi jest docela jinak, my nemáme církevních ustanovení, víry, formulky, bible, kostela, ba ani ničeho podobného staré náboženské soustavě, protože jednoduše hlásáme i pěstujeme náboženskou svobodu, doporučujeme pěstování a propagování společenské, národohospodářské a politické svobody těch bratří, již dosti jsouce vzděláni, chápati dovedou. U nás je lidskost, snaha po konání dobra upřímně a poctivě, a to nikoliv jen proto, že nám slíbeno je "krásné zařízené bydlí" ve velikém domě pro všechny svaté a hodné, jemuž říká se nebe, aneb ze strachu, že po smrti půjdeme přímo do toho velikého kotle jeho výsosti satanáše, nebo jeho předsíně,

v očistci, jestli jsme byli trochu hodnějšími, podle těch ukrutných pokusů na zachránění "duší lidských na velko", v revajvech, nedělních školách a na všech těch místech slova božího. Věříme v čistotu, čest, poctivost, reformu, soulad, mír všeobecný, srdnatost, štěstí všech tříd lidu bez výminky, pokrok, vzdělání bohatého stejně jako chudého, rovná práva, přátelství, sympatie, laskavost, velkodušnost, láska, věrnost, pilnost, energii, moudrost, svědomitost a pravdu a pravdu zase. Víme, že znalost jest daleko lepší víry; čin daleko účinnější modlitby a nejlepší obětí, jakou člověk může jen podati poctivá práce pro nás samotné a jiné, tak abychom stali se moudřejšími a šťastnějšími.

Odsuzujeme rozhodně okrádání společensky slabších i bezbranných, a to těmi, jež stávající společenský pořádek korupční učinil silnými a rovněž odsuzujeme ponížení žen, jakž pěstalo ve sprostém na ženu nazírání barbarských věků a jakž zaznamenány jsou Pavlem v biblických předpisech: "Necht' ženy mlčí v chrámech; jim nařizeno pouze poslouchati; a jestli čeho zvědětí chtějí, necht' mužů svých se doma dotazují; neboť hanbou jest, aby žena ve chrámě mluvit směla." (I. Kor., 14., 34, 35.) My naopak ženám stejné ceny i stejných práv poskytujeme, protože věříme, že škola pro obě pohlaví vykoná více pro lidstvo, než jakákoliv církev a divadlo i kniha, lepšími jsou pro muže i ženy, než celé katedrály. Proto přijímáme rádi rady jednoho z otců této republiky, Tomáše Jeffersona, jenž pravil:

"Usad' rozum svůj pevně v křesle a před jeho tribunál zeň každé faktum, každý náhled. Směle pochybuji o existenci boha; protože, kdyby tam bylo jakého, musel by spíše schváliti vzývání rozumu, nežli zaslepené bázně. . . A ne-lekej se následků takového pátrání. Jestli pak skončí úsudkem, že není boha, najdeš povzbuzení ku enosti a v tom vědomí i blahu pocítěním při konání dobra v lásce jiných, jež bude ti tak zabezpečena." (Spisy Jeffersonovy, svaz. 11., str. 217.)

Jak velkolepé a šlechtné! A tento prezident neobával se prohlásiti, že všechny úřední dokumenty a proklamace jsou pro všechny občany, a nikoliv jen pro náboženské lidinky té naší "zvláštní a jisté pověry." Týž nestrachoval se nikterak rozdělití svět křesťanský na dvě třídy — převládače a hlupece — a tvrdil, že bible jest kniha překypující sprostou nevědomostí. Dnes však prezident ozdobí své prohlášení jménem jistého boha a jeho ubozí vojákové, ležící kdesi v pevnůstce, aneb v poli, jakoby válečném, musí platit každý za "mimořádné bohoslužby a kázání" rev. toho a toho, a ten dollar, at' voják chce anebo nechce, jednoduše na konec měsíce se mu strhne za dovolení nejvyššího důstojníka armády této republiky z měsíčního žoldu a dá se kazateli druhu methodického, třeba že většina vojáků byli katolíci a jiných věr, vedle několika svobodomyšlných. Bylo by snad docela správně připomenouti našemu presidentu Taftovi, že prohlášení neovislosti jest dosud mnohem výše v ceně své a v srdečních občanů země této, než všechny víry dohromady celého křesťanství, a bylo by i dobré doporučiti tomuto sluhovi veškerého lidu našeho ve Washingtoně, aby si nejen přečetl ústavu Spojených Států opět a opět, aby se naučil znát něco o rovnocennosti člověka v životě veřejném, ale aby i studoval náboženské názory historických Američanů: Tomáše Paina, Tomáše Jeffersona, Jiffího Washingtona, Benjamina Franklina, Abrahama Lincolna a Ulysses S. Granta, a tu by našel, že jsme to právě my, již následujeme tyto znamenité muže, náboženské smýšlení jejich byvší totéž jako naše, to jest, že konání dobra a zásady naše volné sídlí v srdečních náších, v prsou lidských a mozku, jenž činy naše vede poctivě, i utváří tak charaktery všech svobodomyšlných a pokrokových jedinců. A tyto naše zásady, toto naše učení stezkou pravdy se berouc, hodí se všem; prohlašuje bratrství člověka, jest ranou smrtící pověře, uvádí v soulad vědu a filosofii jako krásný celek; poskytuje

důvěru v konečné vítězství pravdy; dává naději kleslým, poníženým, nehodným a nevědomým, čili jednoduše jest pomocníkem ve všem, co dobré jest. Naší volnou myšlenkou organizovanou a všude propagovanou vneseme do srdcí lidu našeho a dítek jeho sítě vlastního respektu, kterého nevyhnutelně třeba, jestli mají se stát z nich dobří občané, kteří dovedou práva svá si chrániti a konati své povinnosti, aniž by za to očekávali nějakou odměnu aneb potrestání. Účel a poslání této naší organizace po celém světě jest vyvésti lidstvo veškeré ze sobectví, chudoby, zločinu a nevědomosti; osvobodit je z okovů všelikých věr, jež v duších obchodují a zbaviti je strachu před smrtí. Snažíme se zabezpečiti člověku nejvyšší blaho na tomto světě a žádném jiném; chceme naplniti srdce truchlících útěchou a naučiti se z úkolů přírody povzbuzení, povznesení a důležitosti toho, abychom správně žili všichni bez rozdílu na zlepšení a konečnou očistu celého řádu společenského.

VEŘEJNÉ CVIČENÍ PLZENSKÉHO SOKOLA V CHICAGU.

Karakteristickým zjevem u nás jest, že povinnost, která by redakci "Sokola" měla býti jednou z nejmilejších — nej-příjemnějších — stala se jednou z nejtrpěších, které i při naší "ostřílenosti" milerádi se vyhneme. Jest to povinnost psáti úsudky o veřejných cvičeních. Proč nepříjemnou? Br. cvičitel uspořádá veřejné cvičení; zápasí při tom s různými překážkami — nepříjemnostmi, o jakých můžeme mluvit v vlastní zkušenosti; upraví cvičení dle svého vkusu, a jest s výsledkem své námahy úplně spokojen. Někdy bývá také sám dosti nespokojen, ale na změny bývá pozdě — neb je nucen učiniti změny v poslední chvíli, k čemuž jest nucen buď nepravdělnou návštěvou, neb nedostavením se některých cvičících, kdy opět proti vůli své musí základní myšlenku cvičení změnit tak, že na rychlo učiněná změna kazí pak dojem celku. To vše jsou věci známy jen těm, kdo měli kdy s veřejným cvičením co činiti. O cvičení tom má přinést pak list odborný posudek. Známe nesnáze, s jakými jest cvičiteli pracovati a milerádi bychom dali mu za jeho námahu plné uznání — ale tu a tam vyskytnou se věci, na které jest nutno upozorniti — objeví se věci, které nelze schváliti — prospech naší společné věci, žádoucí pokrok, vystupuje zde do popředí a naléhá, abychom upozornili na to, co zdá se nám býti nepřístojným, nevhodným — a tu stává se povinnost nanejvýš nepříjemnou. Nejlépe míněný posudek bývá odmítán co nespravedlivý, nezasloužený — také nám kdysi byla vmetena v tvář i výtka o "žárlivosti" (!) — aneb se řekne, že pisatel cvičení dosti pozorně nesledoval. — Tolik chtěli jsme předeslati jako objasnění, proč tak zřídka přinášíme odborné posudky o našich veřejných cvičeních a proč rozepisujeme se o cvičení jen tenkrát, kdykoliv jsme o to výslovně požádáni.

Dne 16. dubna uspořádal Plzenský Sokol v Chicagu veřejné cvičení, s pečlivě připraveným a zajímavým programem. Cvičitel br. R. Stýblo dle všeho ujal se vedení tělocvičny jmenované jednoty s láskou a vzácnou energií, a četné dary, jichž se mu téměř ode všech družstev dostalo, jsou neklamným důkazem, že získal si náklonnost a lásku cvičících — jak té drobtiny tak i dospělých — což zajisté bude mu vzpruhou a povzbuzením k dalším pracím. Cvičeno bylo odpoledne i večer. Program odpolední vyplnila četná drobtina, žáci a žákyň tělocvičné školy — večer pak cvičili Sokolové, Sokolky a dorost. Odpolední program zahájen byl dvěma moravskými tanci, které byly velice vhodným zahajovacím číslem. Pohyby čilé, ne obtížné a zápal, s jakým byly tance ty provedeny, svědčil, že odpovídaly náladě a vkusu těch četných budoucích Sokolů. Na to vystoupili menší žáci a když rejdovitým nástupem zaujali místa, provedli cvičení činkami. Cvičení bylo pěkně sestaveno — lahodilo oku a bylo vydatné, což milerádi doznáváme — ale nemůžeme nikterak schvalovati, aby 8-letí žáci prováděli 8 dobů složitá cvičení s obraty. Cvičili žáci vy-

spolejší i žáci věku útlého — a to jest opět jeden z těch zjevů, na které jsme na tomto místě již nejdříve byli nuceni poukázat. Jakmile postavíme se před třídu útlých dětí, přestáváme býti evičiteli, ale běheme na sebe těžký, zodpovědný úkol učitele a učitel musí počítati nejenom s tím, co sněsti může útlé tělo, nemůže spokojiti se jen se znalostí technickou, ale musí míti na mysli duševní vyspělost dítek a věděti, zdali volenými eviky nenapíná příliš ducha, zdali příliš složitými eviky nevysiluje dítě duševně. Duševní námaha působí zhoubně na živní soustavu mládeže — a učitel mládeže musí býti nejen dobrým fyziologem — ale do jisté míry i psychologem — musí býti zvláště při cvičení útlých dítek opatrným, aby při snaze prospěti po stránce tělesné, malé evičence nevysiloval duševně. Podali jsme v technické stati ukázkou, jak cvičení vyspělých a útlých dětí upravit lze, aby mohli evičiti společně a projevujeme upřímné přání, abychom na podobné věci již v nynější pokročilé době nebyli nuceni upozorňovati. — Cvičení dlouhými týčemi, které provedli větší žáci, strhovalo často k zaslouženým projevům pochvaly. Vynikalo jak svojí novotou, tak i pěkným — úspěšným provedením. Již způsob rozdvádání tyčí strhl obecenstvo k potlesku; je vidět, jak vše, co vynikne nad obyčejnou šablonovitost, divákům dovede se zamlouvat. — Větší žákyně provedly pěkně mazurkový taneček "Varsoviana" a program skončen byl skupinami a cvičením na nářadí. — Cvičení večerní zahájily švarné Sokolky cvičením se šerpami. Cvičení s estetickým vkusem sestavené, kde pamatováno bylo i na vydatný pohyb a při tom pěkně provedené, zasloužilo si bouřlivý potlesk, jakým bylo odměněno. Škoda, že nebylo až na konci programu před posledním číslem Sokolů, byla by tato dvě čísla zanechala za sebou velice působivý dojem. Všechna čest, jak br. evičiteli tak i sestrám Sokolkám. Na to nastoupili Sokolové k prostným, při nichž podán byl důkaz, že se v Plz. Sokole věnuje prostným pozornost, což uvádíme s nemalým potěšením. Následujícím číslem byl těloevičný valčík, provedený Sokolkami, u něhož musíme se poněkud pozastaviti a opakovati, co jsme na tomto místě o tomto druhu cvičení již několikrát byli pověděli, a sice, že eviky tyto působiti mohou velice efektně, jsou-li vzorně provedeny — a mohou činiti dojem jednotvárnosti, nejsou-li prováděny se zápallem, zdali každý sval v těle našem v rytmických těch pohybech není účasten. — Těloevičné tance nejsou ničím jiným, nežli rytmickým těloevikem — mají tvořiti vřehol těloevičného krásna, každý pohyb přesně v hudebním rytmu provedený, musí býti vrcholem ladnosti a elegance — nebot' eviky těmito po cvičení nářad'ovém vstěpujeme evičenkám smysl pro krásno, učíme tělo ovládati v těch nejobtížnějších postojích, a každý sval v těle našem musí býti účasten, aby celek, byť sestavou jednoduchý, tvořil krásný, harmonický celek. Takového výsledku však nelze docíliti bez tuhé předběžné přípravy, takových výsledků docílíme jen, když eviky ty sami dokonale ovládáme. Viděli jsme v tom sboru Sokolek hezký počet těch, které by byly tance přivedly k plné platnosti, ale většina jich nedbalými pohyby paží i nohou celkový dojem velice rušila. Též změny některých eviků neukázaly se býti tanci k prospěchu, jako na př. kružný pohyb paže v postoji vzpřímeném činil dojem spíše obyčejného prostného cvičení nežli tance. Kdo všimne si tance tohoto, který byl v "Sokole" uveřejněn, sezná, že sestaven byl tak, aby veškeré svalstvo udržováno bylo v stálé činnosti. Rozepsali jsme se o tomto čísle obšírněji proto, poněvač jsme si umínili bráti na eviky tyto přísnější měřítko, a to z té příčiny, že v eviky tyto — vedle mírného cvičení nářad'ového — pevně věříme, víme jakých krásných výsledků jimi lze docíliti a neradi bychom viděli, aby nedbalým prováděním v obecenstvu našem eviky ty na své pověsti trpěly. Viděli jsme, že ani u laiků číslo toto nezanechalo žádoucího dojmu a proto radíme upřímně všem bratrům evičitelům: nežli budete eviky tyto do svých programů zařad'ovati, hleďte se s eviky těmi náležitě

obeznamiti — zvláště s eviky základními, abyste sami pak evikům těm od základů evičiti mohli. Jinak krásné eviky tyto u nás nezdoláme, poněvač budou činiti vždy dojem — nezdařeného pokusu. Po cvičení na nářadí, při kterém hlavně bratři Paul a Stránský poutali pozornost vzácnou elegancí a jistotou, program zakončen byl v pravdě kabinetním kouskem těloevičné tvorby, rohováním, které provedl evičitelský sbor vedený br. Stýblem. Cvičení toto, které nám živě připomínalo tak zvaná "londýnská" prostná, bylo pěkně sestavené a uhlazeně provedené, začal evičitelský sbor i čilý vůde jejich zaslouží si plné uznání, a to projevilo jim četné obecenstvo bouřlivým potleskem.

Návštěva cvičení, zejména večer, byla hojná. Zpráva naše nebyla by úplnou, kdybychom nevzdali zasloužené uznání kapelníku br. Rubringrovi, který se známou bravurou obstaral ke všem cvičením vzorný hudební doprovod, při čemž jmenovaný kapelník, jako obyčejně, opět svůj živý temperament přivedl k plné platnosti. Kapelník, jakým je br. Rubringer, jest vydatnou pomocnou silou br. evičiteli při jeho obtížné povinnosti, jakou jest uspořádání veřejného cvičení.

M. M. Mangasarian:

STOJÍ ŽIVOT ZA TO, PROŽÍTÍ JEJ BEZ NESMRTELNOSTI?

Z angl. přeložil K. Hybler.

Stojí život za to, abychom žili vůbec? Jsme-li při dobrém zdraví, pak zajisté ano. V jistém smyslu již, že klademe si tuto otázku naznačuje, že nejsme zcela zdraví. Jsou nemocní, v myslí své zrovna jako tělesně, kdož pochybují o ceně života. A tu není nám ani možno dosti ceniti cenu zdraví. Naše filosofie života hlouběji dotýká se stavu našeho těla, nežli máme zdání. Kdybych měl sestavovati nová blahoslavenství, jedno z nich by bylo ku povznesení zdraví:

"Blahoslavení jsou, kdož jsou zdraví, nebot' oni se budou těšiti z radosti života."

Zdraví také nadechne důvěrou v život. První z desatero přikázání, na místo jak zní: "V jednoho boha budeš věřiti," což jest metafysické a bez určitého významu, mohlo by ku velkému prospěchu býti pozměněno tak, aby znělo:

"Nebudeš zahrávati se svým zdravím."

Jakým štěstím by to bývalo pro člověka, kdyby "bůh" byl dal právě toto jako svojí první a nejlepší myšlenku světu! Pak zajisté byl by jen přítelem člověka. My nemůžeme si zachovati zdraví bez plnění všech ostatních přikázání — bez střídmosti, čistoty, rozumnosti, sebeovládání, spokojenosti a klidnosti mysle. "Ejhle, přináším ti zdraví," mělo by býti radostnou novinou spásení. Dej nám tak a vše ostatní bude přidáno. Zdraví jest základem charakteru. Je-li základ nejistý — jestliže jsme zdědili nemoc a zkaženost, nemůžeme býti zdraví v našich myšlenkách, aniž v našich činech. Možno, že přijde čas, kdy býti nemocným bude považováno za zločin. Převrat v našem cítění ohledně této věci se již děje. Dříve se myslívalo, že cesta ku povznesení člověka vede zármutkem a utrpením, a že nemocní jsou svatí. Výrok vědy dnešní, který byl potvrzen rostoucí zkušeností jest, že vhodná a zábavná činnost jest nejprospěšnější ku blahu člověka. Radost má tentýž účinek na lidskou přirozenost jako mají paprsky sluneční na zem. Člověk není tím, čím by býti měl, není-li šťasten. Nejvyšším uměním jest schopnost užívati života. Těm, kdož praví, že užitečnost jest nejšlechtetnějším cílem života, odpovídáme: "Proč ti, kdož slouží nejšlechtetnějším cílům života, mají býti nešťastní?"

Avšak dovolte mi předem předložit Vám odpověď, kterou jeden z nejznámějších amerických psychologů, profesor William James z Harwardské university dává na tuto velice zajímavou otázku. Profesor James jest učitelem nejen mladých mužů jedné z našich předních universit, ale jeho my-

šlenky se jaksi staly součástí amerického ducha. Jak myšlenka sama tak i upřímnost, s jakou se vyjadřuje, získaly mu veliký počet následovníků. Profesor James má půvabný sloh. Ne, že by nebyl také hlubokým myslitelem, ale jeho věty jsou tak symetrické jako jsou pevné. Píše tak, aby se mu rozumělo. Tot' dle mého, tajemství velkých mistrů slohu. Bohové vždy mluví jen kdes ze "mraků a temnoty". Tím vysvětluje se, proč jim tak těžko rozuměti lze! Avšak velcí učitelé nedovolí žádným záclonám, stínidlům aneb drapeřím, jakéhokoliv druhu, stavěti se mezi ně a lid. V jejich myšlenkách není ničeho skrytého. Proto také nemluví v podobnostech. Kdokoliv nemůže se vyjádřiti přímo tak, aby mu bylo rozuměti, učiní lépe bude-li z ticha.

Rodiče tohoto slovnatého psychologa byli Swedenborgové, a věřím, že profesor sám jest dosud*), dle jména aspoň, členem Swedenborgovy církve. Swedenborg, jak víte, byl mystikem, ano byl skutečně jakýmsi médiem, jež tvrdilo, že vidělo a mluvilo s bohem tvář v tvář, a že od něho obdrželo dodatečné zjevení, v podobném asi smyslu jako je obdrželi Mrs. Eddy neb Josef Smith. Ovšem, Swedenborg byl také filosofem, jímž nebyl ani Smith ani Mrs. Eddy. Počáteční vychování profesora Jamese vysvětluje částečně jeho zájem o práci v "Psychical Research Society," jejímž jest jedním z úředníků. Tak zvané spiritistické a occultové zjevy, jako: samočinné psaní na tabuli, hýbání stolcem a telepatie, vždy zajímaly prof. Jamese, takto ale sám není tak snadno k přesvědčení, ačkoliv hledí s důvěrou vstříc době, kdy věda konečně určitě zjistí prý neobjevenou oblast, jejíž hranice nebyly dosud zjištěny.

Před několika lety, když prof. James byl v letě mým sousedem v New Hampshire, blíže jezera Chocorna, slyšel jsem přednášku jeho o hypnotismu ve vesnickém kostele v Tamworth. Tam stala se příhoda, podobající se v mnohém zkušlosti, kterou má přítomně naše společnost s důvěrníky Orchestral Association. Když prof. James vysvětloval zjevy hypnotismu s kazatelnou, viděl jsem ze svého místa jednu starší již ženu nepokojně sebou vrtěti. V tom vstala ze svého sedadla, šla pomalu uličkou mezi lavicemi a postavivši se zrovna před prof. Jamese, kárala ho pro znesvěcování domu hospodinova přednášením o hypnotismu. Hlasem jasným, chvějícím se však, nařizovala mu, aby se klidil z kostela. Přirozeně, profesor byl uveden do velkých rozpaků, zrovna tak i jeho posluchači. Stará žena byla za krátko přemluvena staršími kostela, aby se posadila a zachovala klid. Ona však se pokoušela vypuditi prof. Jamese z kostela, tak jako se pokouší důvěrníci této síně vypuditi naši společnost, na základě různosti náboženského smýšlení. Staré ženě z New Hampshire se nepodařilo i doufám, že "stará žena chicagská" nepochodí lépe. Zavřítí síň nějakému hnutí jest snadné a dá se provést, avšak zapati uši světu, aby neslyšel hnutí toho poselství, není tak jednoduché.

Zmínil jsem se o počátečním vzdělání prof. Jamese, abych vysvětlil tak jeho k metafysice nakloněnou mysl. Jako psycholog těší se mezinárodní pověsti, avšak největší vážnosti požívá mezi tak zvanými liberálními křesťany. Pravověrní o něho nedbají, ale ti, kdož se snaží vykládati křesťanství tak, aby souhlasilo s moderní vědou — kteří, obrazně řečeno — naplňují předhistorické kůže nově tlačeným vínem — pro ty jest obráncem a championem víry. Zdá se, že prof. James našel cestu, na níž člověk může býti vědcem a věřiti v nadpřirozené zároveň. Zdá se býti toho mínění, že člověk může popřít aneb zamítnouti mnohá pravověrná dogmata a přece míti právo nazývat se křesťanem. Jest ve skutečnosti jedním z nových theologů, kteří prý znovu upravili křesťanství a zachránili víru v nadpřirozené. Za tuto službu prof. James a jeho spolubratři jsou

vysoce váženi těmi, již by byli nuceni odložit křesťanství, kdyby tato jeho včasná pomoc nebyla se vyskytla.

Ve své přednášce na thema "Stojí život za to, abychom žili?" profesor připouští, že píše pro pessimisty (škarohlídy). Jsout' oni, jichž mysl se obírá myšlenkou "býti či nebýti". Optimista nepotřebuje útěchu, neboť jemu ani nenapadne, že žítí nestojí za to. Některé povahy jsou tak neschopny pocitů mysle stísněnosti a zármutku, jako jiné zase jsou pocitu radosti. Jsou-li některé kraje světa, kde slunce nikdy nezapadá, jsou také povahy, které neznají noci. Chybovali bychom však, myslíce si, že pessimista snad proto jest typem nižšího duševního vývoje. Naopak, pessimism přichází s civilisací a jeho obětí se obyčejně stávají muži i ženy vyššího vzdělání. Samovraždy jsou řídké mezi černochy a jinými nižšími plemeny: ale ve Spojených Státech, představujících nejdokonalejší typ civilizace, nadaných bohatstvím a krásami přírody i umění, v Americe, domově naděje a příležitosti — s jejími rozsáhlými preriemi, jejím velikým Západem, její armádou podmanitelů půdy, velkodušných, štědrých, odvážných, vytrvalých, neklidných, neodolatelných pionérů — více než tři tisíce lidí ročně spáchá samovraždu. Kdybychom měli hledati příčinu tohoto zvláštního úkazu, dojistá nejbližší bylo by pravdy, říkouce, že tito lidé dávají přednost smrti před životem, protože shledali, že ten život jejich nestojí za to, aby ho prožili vůbec. Není v něm dosti, co by je uspokojilo čili užijeme-li Emersonovo rčení: Život neznamená u nich více, jak "vyšší citron!" Když vůně, chut' a šťáva byly vysátý z ovoce — kdo stojí o to, co zbylo?!

Ovšem tyto poznámky se nevztahují na případy náhlých sebevražd, spáchaných v návalu okamžitého šílenství — kdy člověk, jakoby hnán bouří zuřící v jeho mozku, klesne v temnotu. Profesor má na mysli spíše ty, kteří ačkoliv sebevraždu nespáchají, žijí s odporem k životu, protestují, a kteří se chovají vůči životu asi tak, jako bychom se chovali vůči hostu zůstavšimu na návštěvě déle než nám milé a k jehož konečnému odchodu pohlížíme s radostí.

Avšak jest ještě jiný druh pessimistů, již zasluhují, aby se s nimi rozumovalo. Jsou lidé, kteří se souží pro jsoucnost zla na světě a cítí bídnost mnoha tak citlivě, že myslí, že se to přiči pojmu etí, aby byli štěstnými v takovém světě. Rozjímání o lidském žalu, jehož mocné vlny se rozlévají na každém břehu, a nárek lidských muk znějící jako slepá bouře všech moří světa, mají vliv oslabiti chut' k životu v mysli člověka přemýšlejícího. Profesor James připouští, že pessimism jest v podstatě náboženská nemoc, v tom smyslu, že vzniká z neschopnosti člověka srovnati si dvě navzájem odporující myšlenky v jedné a téže době: Otec v nebesích, jehož něžné milosrdenství vznáší se nad všemi jeho dětmi — a děti zmírající hladem a zanedbáním! Nekonečná moudrost na trůnu v nebesích a ve světě takový zmatek. Ušlechtilá mysl nemůže rozjímati o této nesrovnatelnosti bez pocitu sklíčenosti. Jestliže bůh jest všude, proč je leckde tma? Je-li v dosahu moře pravdy, proč skýtá se nám jen po krůpějích, jež sotva svlaží naše rty, když zmíráme palčivou žízní? Náboženství vzbuzuje žádost, jež nemůže ukojit, a činí sliby, které nesplní. Tato nesrovnalost jest, že šířá mnohou mysl. Bůh jest nekonečný! a hle, my hladovíme. Bůh jest světlo! a my tapeme ve tmách. Bůh jest mocný! a my se nemůžeme hnouti bez berlí. Jest právě toto pomyšlení, jež nás olupuje o opokoj mysle! Idea o bohu, nadaném nekonečnou mocí, porovnávána s bezmocností člověka, musí mít za následek mnohý pessimismus.

Avšak dle prof. Jamese jedině náboženství může vyléčiti nemoc, kterou náboženství vyvolalo. Náboženstvím nepovažuje pouze milovati svého bližního a býti věren svému nejlepšímu přesvědčení. Náboženství, dle prof. Jamese, znamená věřiti, že mimo vezdejšího života "jest nevidi-

*) Prof. James zemřel loňského roku.

telný svět, o němž teď nevíme ničeho určitého, ale k němuž se náš pozemský život vztahuje." Jestliže je toto zde prvním jednáním nekonečného dramatu, mělo by velikou cenu a význam, avšak je-li jen nesamostatný a nesouvislý kousek, po jehož ukončení opona spadne, aby se více nezvedla — nebude-li nikdy dokončen — ztrácí, dle prof. Jamese, svoji opravdovost. Jinými slovy, jest víra, že člověk jest věčná bytost, kterou žádná katastrofa nemůže zničiti, jež činí naši přítomnou existenci snesitelnou a jež také směřuje nás s tresty bolesti a zlem. Život stojí za prožití zkrátka, jestliže člověk jest nesmrtelným. Toto jest trest učení prof. Jamese, jakož i ostatních supernaturalistů.

Jaké důkazy nabízí profesor k dokázání jsoucnosti neviditelného světa a nesmrtelnosti člověka? Nenabízí žádných. Připouští, že věda dosud nedokázala skutečnost nějakého neviditelného světa. Možná, že nikdy ani nedokáže, ale co na tom? "Vy máte právo věřit v neviditelný svět," prohlašuje profesor. Není-li to zajímavé? Uvidíme, že když profesor nemá důkazů, že má mnoho argumentů. Jedním z jeho argumentů jest, že jelikož musíme bud' věřit neb nevěřit v budoucí život, nestranost jsouc nemožna v té věci, proč si tedy nevybrati, a když již jsme v tom, tož nejlépe vybrati si nesmrtelnost. Jiný argument je, že jako naše touhy a snahy v jiných směrech byly splněny, máme prý příčinu věřiti, že naše žádost po věčném životě bude rovněž splněna. Umění, vědy, hudby a zdraví, dosáhli jsme následkem vnitřního pudu, který nás nutí je vyhledávati. Podobný pud nutí nás vyhledávati božství, což jest jakýmsi důkazem, že nějakého božství stává. Ještě jiný argument je tento: Všechny veliké úspěchy a zdary v životě jsou výsledkem odvahy, která se nebojí ztráty. Bez smělosti nebyl by člověk nikdy přeplul ocean, aneb vynalezl letecký stroj. Jestliže víra v nesmrtelnost vyžaduje takovou odvalu, je-li to i hazardní takovou víru míti, neměli bychom se ropakovati k vůli tomu, poněvadž některých nejlepších věcí se nám dostalo jen proto, že jsme tu odvalu měli. Pust' se do hledání boha, a jednoho dne možná zakotvíte ve vodách, jež omývají břehy božských krajin. "Jsme svoobodni, na své vlastní zodpovídání můžeme důvěřovati v cokoliv, co není nemožné," končí profesor. Konečně jest ještě argument z podobenství, který mohu vysvětliti z osobní zkušenosti. Minulé léto v Pasteurově ústavu v Paříži viděl jsem v místnosti pro vivisekci lékaře v jich bílých zástěrách, operovati na živých králících, řezali a zkoumali, kdežto bezmocná zvířata byla tak připevněna ku stolu, že nemohla ani svalem hnouti. Zjistěte musí se něco podobného zdáti ukrutností tomu králíkovi. Má za to, že lékař jest řezník, prázdný všeho citu a spravedlnosti, a následovně odsuzovati svět, v němž tak vandalská muka jsou páčána silnými na slabých. Avšak, kdyby ten králík měl širší rozhled, kdyby mohl poznati, že jeho utrpení napomáhá vědě ku pokroku a zlepšení poměrů života na této planetě, a tím k uspokojení doby, kdy nemoc bude přemožena, nebyl by usmířen s nožem lékaře a operačním stolem? Širší rozhled, jenž by obsáhl i svět neviditelný, pomůže dáti zlu, utrpení a bídě, jemuž nyní nerozumíme, pochopitelný podklad. Jest to tedy částí dílem rozumu, jakož i odvahy věřiti to, co jest k naší potřebě, neboť jenom tou vírou potřebna ona bude splněna. Odepřete věřiti a budete míti skutečně pravdu, neboť neodolatelně zahynete. Uvěřte však a opět budete míti pravdu, neboť tím se zachráníte.

Z toho, co tu uvedeno, viděti, že prof. James z harvardské university vrhá celý svůj vliv na stranu těch, kteří vždy tvrdili, že bůh a nemrtelnost jsou nevyhnutelně nutny ku blahu člověka. Dle jeho úsudku to, co by byl člověk zbaven svého rozumu, byl by vesmír, kdyby byl zbaven boha, a život zbaven jsa budoucího života. Věhlasný ten duševědec zaujímá další stanovisko, že jest bezvýznamno, zda-li jest či není důkazu k dokázání jsoucnosti boha neb

života posmrtného. Jestliže víra taková jest potřebna k našemu štěstí a užitečnosti, má za to, že máme právo si ji podržeti, bez ohledu na otázku po důkazech vůbec. "Jestliže je nějaká víra, jež se vám zalíbila, neb po níž toužíte, pomozte si k ní; jednat' se jen o vaše uspokojení," potud profesor. Kdyby taková víra měla vyžadovati i jakési nebezpečí aneb ztráty, radí se nám vše to podstoupiti. I když je třeba smělosti ve víru v boha a v nesmrtelnost, radí se nám, abychom jen tu smělost měli. Podle něho, máme-li co dělati s neznámým, důležitou věcí při tom hlavně žádost srdce a nikoli otázka o důkazech. Mimochodem mohl bych říci, že prof. James dojista nikdy by nebyl pomyslel na to, aby tak lhostejně odstrčil otázku po důkazech, kdyby nestávalo postačitelné podezření, že důkazy ty byly by jen proti němu. Doufá obejít se bez důkazů, protože důkazy mu nemohou pomoci. Připomíná jen řeční filosofa Hobbesa, že lidé obyčejně odporují rozumu, když rozum odporuje jim.

(Pokračování.)

Jan Fryš:

ŠESTÝ VŠESOKOLSKÝ SLET V PRAZE 1912.

Obeslání tohoto VI. sletu N. J. S. a blíží se již doba zdá se budit zájem v řadách našich. Jest jen chvályhodné, že přípravy se dějí předčasně a různé náhledy, koho máme vyslati a kdo nás má zastupovati, již nyní jsou vyvolávány, aby se předešlo chybě, která nás poučila při poslední výpravě, kde se vše nechalo až na poslední hodinu. Byv jedním z hlavních účastníků při poslední výpravě, viděl jsem ty mnohé nedostatky, a tu se mně zdá, že i slovíčko z mých zkušeností může prospěti. Neboť nechei těžiti z chyb příští výpravy, naopak mně jako Sokolu záleží, aby zastoupení byli jsme důkladněji, nežli při posledním V. sletu. Kritika, která dostala se i mně i všem nám, co jsme zastupovali N. J. S., jak v zdejších, tak i českém tisku, měla by býti hlavním vodítkem a příkladem příští výpravy. Býti připraveni a to důkladně připraveni, musí býti heslem. Býti zastoupeni borci těmi nejlepšími a těmi, co my jsme sami vychovávali jest naší povinností a budou naší chloubou. Co by nám prospělo, aneb co vlastně by mělo za účel vyslati borce, kteří byli v Čechách vychováni, to bychom mohli raději zůstat doma. Myslím, že my chceme pochlubit se naší vlastní výchovou a ne tím, co jsme získali. Že bychom neměli ve svém středu takové vyspělé síly, co požadujeme a hledáme ku příští naší výpravě, jest pošetilé, úplně souhlasím se Sok. Jos. Čermákem, aby vyslání byli ti, již vyniknou nejenom na nářadí, ale aby vynikali i v atletice. Dobrý příklad máme z V. sletu, jak naši dobyli vrcholu v atletice, mohli dobytí ještě více, kdyby jsme byli řádně informováni. Neraď se o této věci zmiňuji, ale byla vina samých pořadatelů, že nás nepozvali docela, ani se nezmínili, že atletický klub "Slavie" pořádá den po ukončení sletu atletické závody, přístupné všem. Jak to na mne účinkovalo, když po oněch závodech jeden z hlavních Sokolů divil se mně a takřka káral, že jsme nebyli zastoupeni a přece mne viděl denně v sletové kanceláři, žádaje o informace. Byl udiven, když jsem mu řekl, že o ničem podobném jsem nevěděl, sám pravil, že jsme mohli odnésti všechny ceny. Na kom vina lpí, nevím, ale lituji, že nebyla naším dána příležitost zápasiti s tamnějším klubem "Slavie".

Že nutno a povinností naší vybrati a přihlížeti, aby vyslali jsme vedle dobrých boreů i charaktery vzorné, samo sebou se rozumí, a jsem jist, že bude brán na to hlavní zřetel. Jednoty samy měly hledět k tomu, aby jen takové ku zkouškám vyslaly. Víme velmi dobře, z jakého členstva skládá se Č. O. S. Jest to výkvět českého lidu a národa.

V pamětním spisu "V. všesokolský slet" vytýká se americkým boreům, že byli stále jaksi zadumčivými, všude že drželi se zpátky, oproti americkým Sokolkům. Dosti dobrá

to kritika, která úplně souhlasila s naším posláním, za námi se volalo, nežádáme, abyste nám přivezli zlato a vavřínové věnce, ale žádáme, abychom slyšeli o vás, že jste nás čestně zastupovali a že chovali jste se jako američtí gentlemani, a tomu my jsme doslovně dostáli, kam jsme nebyli zváni, tam jsme nešli, kam nás zvali, tam jsme šli a čestně všude se chovali. Časté stížnosti přišly, že tam a tam jsme nebyli a tu opětují znovu, že jsme o ničem nevěděli. Myslím, že i toto pořekadlo bude pravidlem pro příště, kde nejsi zván, nejsi vítán! Že i nyní již jest brán ohled na správnou řeč, češtinu, jest chvályhodné, však není vážné. Nás již ti čeští bratři znají a prošli jsme tou kritikou pro naši českou hantýrku, takže i tam dnes se uznává, jak těžko nám jest zápasiti o udržení našeho jazyka. Toto dle mého patří jen pro ty, již rádi kritisují, však povšečně budili jsme obdiv, kdekoli jsme mluvili, jak krásně česky mluvíme, obzvláště když dozvěděli se, že mnozí jsou v Americe rození a jiní že v Americe dli od dětství, tedy s tou naší českou řečí nedopadá to tak špatně, naopak pravím, že pro dobro zachování našeho jazyka v této zemi měli by, možno-li, vysílání hoši jen sami zde rození, neboť jsem jist, že jaký dojem učiní na ně ta krásná naše vlast a to české Sokolstvo, že po příjezdu budou mít větší zájem o češtví a Sokolství v této zemi. Jsem o tomto přesvědčen z poslední výpravy. Br. Jos. Čermák praví, že na nářadí nebude nám možné ničeho nového tamním bratřím ukázati. Částečná pravda, ale musíme zde bráti ohled, že vybereme ty nejlepší a tu dá se něco více očekávat, nežli posledně. A ještě my jsme tu i tam vynikali jednotlivě. Pamatuji v Žižkovském Sokole, jak naši na koni na děl budili pravý obdiv i cvičení s míměm budí o zájem, ovšem ty sestry nás jak se říká vytrhly. Že tentokráte měli bychom vzítí opět Sokolky s sebou, bylo by jen naší chloubou. Náš ženský tělocvik jest hezky v popředí a jest oň ve vlastní zájem. Mnoho a mnoho mohli bychom v tomto odboru ukázati a prospěti a tu radím, aby se bez Sokolek ani nejelo. Ku konci pak dodávám! Vyberme ty nejlepší a mravně zachovalé cvičence, bez Sokolek nejezdíme, přidělme k nim zástupce našeho lepšího, nežli jsem byl sám, muže, v němž má každý z nás důvěru a muže, komu toto místo náleží a mohl jej zastávat a jej přijmouti, měl by tak v zájmu všeho Sokolstva učiniti hned jak bude požádán, ne čekati až bude několikrát poprošen. Tot' mužnost žádá a to sokolskou povinnost. Když takové zástupce vyšleme, pak budem čestně zastoupeni a dle toho budou ti naši též přijati. Poslední výprava pro všechny nedostatky zachovala se čestně, zanechala dobrou půdu po sobě a dvéře otevřené pro příští, at' tak i příští se stane a budeme spokojeni. Na zdar!

Mrtvých nechme na pokoji, ale o to pečujeme, abychom sami něco dokázali, abychom nebyli třetí, jež život láme, jako spíše lidi pevní, které nezdar jen tvrdšími udělá proti dalším ranám.

K dokonalostem lidským stejně zajisté patří i láska ku kráse i láska ku pravdě. Jen že mravní síla naše různým způsobem proti nám se osvědčuje; kráse musíme někdy odolati, pravdě však odolati nemáme nikdy.—(O. Hostinský.)

Žiju teď jako poustevník, po leta chorý a zapadlý, ale cokoliv sokolského, vždy připomíná mi doby dávné i přál bych Vám všem, aby jedině spásné heslo: "Tužme se!" přenesli jste na role veškerého pokroku a volnosti.—(K. Procházka.)

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídká domácí.

— Nevíme věru, co souditi o tom, když napíše se, a zdá se míniti vážně, že prý vyvedli jsme tu největší hloupost, že pozůstalost po našem Klácelovi poslali jsme do Náprstkovy musea do Prahy. A protože poslala naše N. J. S. a protože zachránili jsme památky tyto právě my opakujeme dnes po třetí na těchto místech, že POSLEDNÍM PŘÁNÍM KLÁCELOVÝM BYLO, aby vše, co po něm zůstalo, posláno bylo do Prahy. Hospodyně jeho, paní Molová, snažila se v souhlasu s posledním přáním našeho velikého svobodomyšlníka získati po celou řadu let aspoň někoho, kdo by se věci ujal a poslední vůli Klácelově pomohl učiniti za dost. Žel nestalo se, ba došlo skoro již tak daleko, že celá pozůstalost nebyti náhodou nás, byla by se ocetla v rukou živlů hrdně nežádoucích, zpátečnických a byla zničena. Tolik o této věci, jako zdá se nám, že nemá nikdo práva, jenž své doby z práce Klácelovy mezi námi jen posměch si tropil, zlehčuje vše, co jim tu bylo vykonáno, obratem ruky měniti takové a podobné posudky své i slibovati "knihu o Klácelovi", zejména když ani jej nečetl, neznal a tu vystihnouti nemůže. Ta kniha by asi vypadala! A na kolik by se muselo z úsudků dřívějších slevit! Jsou tu jiní součastníci a spolupracovníci Klácelovi, kteří mohou a dovedou a těm rozhodně nebude docela ničeho v cestě, aby si prameny různé po případech prohlédli v samé Praze a v museu, kdež se dnes nalézají. Ostatně, kdož ví, jestli nemohli bychom právě my opisy originálů a o skutečné práci Klácelově v Americe posloužiti mnohou podrobností, mnohým dokladem. O tom, jak činným byl ve vlasti, napsáno jest dost a ta kapitola o jeho činnosti v České Americe bude jednou napsána a to jistě přem povolaným, dojísta tak povolaným, aby nemuselo býti "útrpného úsměvu" v Čechách — a tím méně tady v Americe. Tolik bylo třeba říci prozatím a na tomto místě.

— Jestli jest pravdivé pořekadlo české: "Práce kvapná málo platná," pak snad v tom našem spojování sokolském všech sdružení pokrokových ve Spojených Státech více se docílí a jestli se docílí bude mít pevnější základy, protože každý sebedmenší bod dnes zdá se, že jest již probrán a návrhy všech tří organizací předloženy. Pravda, některé kruhy pohlížejí na toto pozvolné postupování s nedůvěrou, nám však nikterak nevádí, jen když dostaneme se k metě vytčené. Po celou dobu vyjednávání našich výborů nepadlo v listech sokolských ani jediného slova křivého, ba tu i tam naši bratři i sestry všech táborů společně pracují, veřejných se účastní a kde jde o věc sokolskou ku společné akci se navzájem zvou i styky užší navazují. Tot' výsledek porad nynějších, jež doufejme, že přinesou i výsledky druhé. Dne 23. dubna v neděli odbývala se opět společná schůze našich se zástupci druhých organizací v New Yorku a po obapolném vysvětlování a pronesení různých náhledů schůze odročena na půl hodiny, tak aby přítomní zástupci a výbor D. A. S., jakož i výbor ústřední se mohli dorozumět o našich podmínkách N. J. S., jakž odhlasovány byly v jednotách a jim předloženy jsou spolu se stanovami N. J. S. Po uplynulém přestávce vrátili se zástupci opět do společného zasedání i oznámeno naším, že ústřední výbor D. A. S. a Č. A. O. S. přijímají naše návrhy, až na článek 6., který má být pozměněn v ten smysl, aby stálo tu na místo zpronevěry, trestní přestupek atd. pouze "možný přestupek", což opět bylo výborem našim ochotně přijato. Celé jednání vedlo se nanejvýš důstojně a ústřední výbor bratří našich z druhých táborů vyžádal si dvacet výtisků stanov N. J. S., ku prozkoumání a po výsledku tohoto zkoumání svolají opět zasedání společné všech výborů ku další poradě a po případě zakončení. V celém tomto jednání pozorovati může každý nestranný člověk, že činili bratři vzájemné ústupky, aniž by si museli

zadati vůbec, aniž by se uškodilo základním zásadám jednotlivých organizací a právě proto výsledky konečné tentokrátě již spíše se očekávají dají, protože na dobré vůli nezdá se cházeti. Další práci přejeme jen zdar, zdar úplný!

— O výsledků gymnastických závodů, jakž odbyvaly se v New Yorku, dne 15. m. m. v budově West Side Y. M. C. A. a řízeny byly "Amateur Athletic Union" čteme v "New Yorkských Listech": "V sobotu večer, jak jsme se minule zmínili, pořádány byly národní gymnastické závody "Amateur Athletic Union" o předáctví v budově West Side Y. M. C. A., které přilákaly velice četné shromáždění přátel těloeviku. Súčastnili se jich zástupci dvaceti prominentních těloevičenských klubů z Východu a Germania Turn Verein Vorwaertz z Clevelandu. Mezi zdejšími těloevičenskými spolky byla zastoupena Těl. Jednota Sokol svými členy Josefem Gregorem, Vác. Heislerem a A. Klárem; Sokol M. Klein řídil závody a Sokol J. Bačkora byl jedním ze soudců. Z těchto Sokolů odnesl ceny: Václav Heisler stříbrný medál jako druhý vítěz ze závodů jednotlivců o předáctví; první cenu, kterou lonského roku získal Frank Jirásek z Cedar Rapids, bývalý člen zdejší T. J. Sokol, dobyl tentokrátě P. Krimmel, člen N. Y. Turn Vereinu, který loni byl druhým; Krimmel docílil ve svých výkonech 147.70 bodů a Heisler 133.50. Na koni na dél dobyl první ceny Sokol Josef Gregor s 36.65 body; Krimmel byl druhým s 36.00 body a V. Heisler třetím. Sokol A. Klár dobyl čtvrté ceny na koni na šíř s 36.05 body. V klubových závodech o předáctví dobyli čeští Sokolové šest bodů. Závody sestkaly se s povšechným úspěchem a všeobecný úsudek zní, že zápaseno bylo zvláště houževnatě. Výkony našich Sokolů byly všeobecně obdivovány."

— Veřejných byla zase celá řada a zase čekáme nadarmo až nám někdo po stránce technické posoudí a dopíše. Jestli opravdu časopisy referují správně a výsledky byly tak hluboce založené a skvělé, proč nepovědit o tom i širší veřejnosti sokolské. Jestli všechny ty superlativy však vypočteny jsou na příště a zase jen na nějakou tu oznámku, proč si neřici poctivě a spravedlivě ve sloupcích našeho listu, proč neposouditi a k vůli uvarování chyb na příště napsati? Neradi saháme po otisku pouhém a nikdo se nám proto diviti nemůže.

— Těžkým osudem pronásledovaný br. Jan Jedlička v St. Louis, Mo., zakladatel T. J. S. Mt. Pleasant, Mo. a kdys dobrý borec T. J. S. St. Louis, Mo., dokončil v stáří 51 let. Čest' jeho památce!

— Před zákonem platí výhradně a jedině, jestli zákon byl porušen, jestli ten, či onen přestoupil tento zákon a dopustil se přehmatu, zločinu, atd. Nikomu ani nenapadne, aby takové a podobné přestoupení zákona a jeho ustanovení omluviti chtěl, že stalo se mimoděk a podobně, protože jestli F. zabil B. to faktum, že jej zabil tu zůstává a žádným tutláním, překrucováním, ani zatajováním okolností zatusovati nelze a zákon nezná ohledů. Tolikéž lze říci o pravdě vůbec! Napíšeme-li, že stalo se to a to a opravdu se stalo, nezmění na tom, že se stalo nic, ba nemůže tu býti žádných polehčujících okolností, stalo-li se vědomě a hlavně po někomu upozornění. S námi jest rovněž tak, kde v řadách našich porušena byla kázeň, kde dopustili jsme se přehmatu a provinili přímo proti zásadám sokolským jako jedinci, tož jako řádci podléháme nejen posudku našeho úředního orgánu, ale rozsudku naší jednoty, ku které patříme a nekonali tato pak svoji povinnost, tož zbývá tu hlavní instance, náš Výkonný Výbor N. J. S. Chrániti čest celé organizace právě jemu přísluší a protože vždy snažil se, pokud víme, ve smyslu tomto jednati, učiní tak dojistá i v budoucnu. Připomínáme jen tak mimochodem.

— V Chicagu vychází týdeník polský, volný a plný satiry "Biez bozy" a tento bié skutečně bjeuje tu "černou havět" znamenitě. Kdys přinesl pod názvem "Únos Sabi-

nek" ilustraci hodně povedenou, jak totiž tělnatý pan páter unáší jeptišku ve svém náručí a tato třepá trochu nožičkami. Vydavatel "Polské lidové společnosti", na Milwaukee ave. byl u spolkového soudu pro tento "neucdný" obrázek obžalován pro zneužití pošty a velká porota soudce Landise jej dala v obžalobu. Soudce Anderson však, když případ byl projednáván, dal návod porotě, aby obžalovaného vydavatele jednoduše propustila, protože na obrázku není ničeho zlého a znepravňujícího, jako spíše znázornění, co se třeba někdy událo! Pravda, vydavatel byl propuštěn, až "černí páni" si naň brousili zuby, protože kdyby na porotě bylo pár věřících a soudce byl toho druhu jako Landis a nikoliv muž rozvázný druhu Andersonova, mohl se jednoduše na několik let octnouti v lapáku. A tomu se říká pak zde svoboda slova a tisku. Zdalíž nenutí k úvaze a k tomu, abychom my svobodomyšlní všude byli na stráž?

— Upozorňujeme dotyčné kruhy na jednu velice závažnou věc. Sokolstvo naše po celou řadu let, a bude brzy padesát, staralo se od vzniku svého samo o sebe a Národní Jednota Sokolská zvláště. Nikdy pokud víme nepotřebovali jsme žádného mentora, ani žádnou radu nikoho, ani zde ani v Čechách a tam tím méně. Vše, co bylo třeba, vyřídili jsme si podle znění stanov našich sami a to tak, že dnes to Sokolstvo americké již má také svoje zásluhy nějaké. Naše N. J. S. učinila prohlášení organizace své za svobodomyšlnou již na sjezdu svém v St. Louisu, Mo., i netázala se nikoho, může-li se tohoto pokrokového činu odvážiti, totéž platí o šiku D. A. S. na Východě, i bylo by zpozdilostí přičítati toto naše čistě sokolské hnutí z poměrů vyplynuvší na vrub jiné organizace a podobně. Byli jsme tehdy sami v tom ohledu a jen těší nás, že jiné organizace české následovaly. Dále seznamy naše vykazují i celá naše statistika na kolik my pracovali vždy ve věcech národních, na kolik daní odvedli jsme věcem českým výhradně a při tom sami své vlastní školy těloevičenské si vydržujeme, pracovali jsme na výchově i utužení lidu našeho, na osvětě práci i na záchraně našeho dorostu. Na poli výchovném, těloevičenském dobyly jsme sobě jistých výsledků, ač nás samé neuspokojují zcela, jako víme, co ještě naším řadám schází. Podle toho také jest postup náš a řad sokolských vůbec, jakž aspoň za to máme. Z toho a jiných tedy důvodů na snadě ležících nemůžeme se rozhodně spřáteliti s myšlenkou, že by nějaká tak zvaná Česko-Americká Národní Rada mohla míti pro nás pro Sokoly nějakou zvláštní příhrádku čili odbor, nějakou zvláštní škatulku. Nežli takováto příhrádka v novém tělese se pořídití mohla, měly snad dříve dotazovány býti naše výkonné moci a výbory, co tomu říkají a co říkají novému tělesu. Odpověď byla by a musela vyznít hodně záporně, zejména kde členství v novém tělese udílí se podle "kabátu a kapsy", čili kdo více dá. Takováto instituce nová jest rozhodně neamerickou a co hlavního nevychází z lidu a jeho zastupitelstev velikých organizací, alebrž sbírá členstvo třídní. Varovali jsme v čas cestou soukromou, co může následovati a dokladů dnes již jest tolik, že pro nás Sokoly bude lépe, když budeme si zase a stále hleděti svého.

— Byli jsme minule sami přítomni veřejnému naší nové jednoty v sousedském Iowa City, Ia., a výsledek nás jen potěšil. Cvičila mládež obého pohlaví, Sokolky a evičenec celá řada. Také družstvo druhé ze Cedar Rapids si sem zavěciť zajelo i naše Sokolky. Cvičitelům br. B. O. Haškovi i Jos. Čermákovi platí naše uznání. Ukázali, co vše dokázati lze za dobu poměrně krátkou. Návštěva byla hojnou. Shromáždění oslovil náměstek br. Brucha. Rozumí se samo sebou, že jsme na povzbuzení přítomných také řekli pár sokolských slov a doufáme, že jednota tato i nadále bude prospívat na poli nejdůležitějším, na evičišti. Pokud víme, také veřejně našich v St. Louis, Mo., se zdařilo. A tu zvláště Sokolky se významenaly nejen prací těloevičnou, ale i tím, že odevzdaly bratřím český prapor, českých barev, jakž

mnozí činovníci jednoty po něm dávno toužili. Také v East St. Louis, Ill., se pracovalo. Tu mluvil starý náš hareovník br. K. Milčie a evičitel br. J. Hudeček ukázal, co obětavost a upřímná snaha dovede zejména s žactvem. Cvičili tu naši z Edwardsville, Sokolové i Sokolky. Takovéto vzájemné návštěvy a společná vystoupení jen věci naší prospívají i mělo by dojít i jinde následování, zejména v Chicagu, Omaze, atd. O cvičení Sokola-Tábor stůž zde ze "Svornosti": "S velikým úspěchem, jak po stránce finanční tak i morální, setkala se nedělní veřejná produkce Sokola Tábor v Merigold. Návštěva bylo přímo obrovská a uspokojení obecnstva nad zdařilým průběhem pestrého programu všeobecné. Pořad cvičení zahájili denní žáci pěkně provedeným cvičením prostných, načež vystoupily v prostných cvičeních i denní žačky. Malí žáci vystoupili dále ve cvičení tyčemi a žačky v ladném cvičení švihadly. Večerní žáci provedli složité cvičení kuželi, kdežto žačky získaly si bouřlivé pochvaly za pěkně provedené cvičení s místa s tamburinami. Tělocvičnými hrami a tancem ve dvojicích, na němž braly podíl větší žačky, vyčerpan byl program dorostu. Nejlepším číslem večera bylo bez upření vystoupení Sokolek, které získaly si všeobecného uznání elegantně provedeným cvičením s tennisovými raketami a vzorně nacvičeným tělocvičným valčíkem. Členstvo vystoupilo v prostných, jež provedlo pěkně a souladně a závěrečným číslem bylo cvičení na bradlech a hrazdě, provedené dvěma četami Sokolů. Při této příležitosti otřásala se sál potleskem neustále. Podotknouti dlužno, že veškerá čísla programu nacvičena a řízena byla svědomitým evičitelem Jos. Pokorným, jehož vedením dělá tělocvičná škola Sokola skutečně znamenité pokroky, k nimž dlužno jednotě jen blahopřát. Členstvo cvičilo vedením náčelníka br. Rud. Polívky. Zvláštní kredit dlužno vzdáti hudeb, řízené Tom Andrejem za skutečně precizní, ač nanejvýš obtížný doprovod ku cvičením, jež vesměs provedena nanejvýše souladně."

— V kruzích sokolských nalezlo vždy podpory vše, co dobré lidu našemu, co prospěšné, vzdělavatelné, aneb po stránce historické záslužné na povzbuzení budoucích. Jednoty naše skoro všechny mají své knihovny a tam, kde jsou chudší knihovny si zakládají a co hlavního, kde knihovny jsou, jsou i čítárny po většině a hodně se čte. Jinde jest zase naopak, skříně knihovní jsou porouchané, knihy roztrhané, ošumělé a po odborném písemnictví sokolském ani památky, kdežto kdyby jste se dotazovali na ten, či onen ročník našeho "Sokola Amerického", jak pro knihovnu pravidelně dochází, bratři sotva odpoví. A kam se ztrácí "Sokol" pražský, který jednota předplácí, aneb kde že jsou jiné listy, jež evičitel dostává? Boží vědí, ty skříně kryje spousta prachu, nějaký roztrhaný odznak, kusy věneč a podezřelé zbarvené diplomy, jediní svědci velikých našich "manifestací", velikých našich "průkazů práce", kde se tolik a tolik "plzeňského" vypilo a řečnilo i banketovalo jako na zakázku. A jak se tehdy vyznamenali všichni ti naši "parádní bratři", jak skvostně vyzdobené měli automobily, co zatím ti naši borci, ty naše sestry skutečně pracovali na evičišti. Však darmo vzpomínat! Jenže zdá se, že hodí se v této době předšletové, jako dobré jest znáti své přátele a mnohé ty také "bratry". Však odbočili jsme poněkud. Cheeme totiž našim dobré vůle a "parádní bratři" mají příležitost též, oznámiti, aby nezapoměli zakoupiti pro své knihovny pozoruhodné dílo, jež vyjde co nevidět, aby rozšířili co nejvíce a V. V., možno-li, aby rovněž nějak pomohl k rozšíření práce, jež toho zplna zasluhuje. Jest práce důkladná, jakž zděluje nám bratr Lier, který měl dílo v tisku a toto odporučení již nám stačí. Kniha má název "Padesát let českého tisku v Americe" a jest napsána Tomášem Čapkem v New Yorku. Již jméno to ručí za dílo dobré a to takové, že mohli bychom odměňovati jim pilné náčelníky, evičitele a borce naše i sestry dobré a nadšené pracovnice, jen aby proniklo

co nejdále. Kniha bude mít 300 stránek a čítací látku dopro-vázeti bude mnoho ilustrací. Bude tu zaznamenán každý časopis a každý tiskopis vyšlý z česko-amerických tiskáren a tak čtenáři poskytně se souvislá představa o tom, co bylo našimi předchůdci a vrstevníky vykonáno na poli domácí literatury, ode dnů Františka Kořízka až po naše dny. Jak víte, Čapek nikdy napřed se nechlubí, co a jak napíše, ale jednoduše napíše a poctivě i svědomitě. Vydání knihy vyžadovalo značného nákladu a všichni ti, kdož se zajímají o práci toho druhu, práci cennou a poučnou měli by býti nápomoeni k rozprodání. My Sokolové v tom ohledu zase a znovu měli bychom býti na místě prvním, proto nezapomeňte v jednotách a dejte návrh ve schůzi, aby se kniha, jež státi bude as \$1.50 koupila pro knihovnu jednoty i do veřejných knihoven a českých oddělení. Podotýkáme výslovně, že píšeme takto z vlastního popudu, že nám Čapek neposlal nějaký ten "tištěný posudek svého vlastního díla k otištění", jakž nyní "slovutnými a nad jiné vynikajícími" spisovateli česko-americkými šmahem se děje a v listech našich jednoduše, jako redakční posudky otiskuje. Čapkovi takovéto "barnumiady" není třeba, protože svědomitá práce a píle mravenčí jsou jeho známými přednostmi, at' již psal cokoli. Hbité péro jeho a přesné vložilo do tohoto díla nového práci několika let sbírek materiálu a dokladů.

— Jen co jest pravda, není nad chytrost jako když se vydaří. A minule vydařila se velikému papíru pod sluncem, jenž má program nad všeho slunce jas "národně svobodomyšlně-snášenlivý", právě unikum toho našeho ceehu novinářského, a tu obratem ruky dovede se napsati, vlastně opsati "vědecké pojednání" a naraziti na tu novou "svobodomyšlnost", aby hned v zápětí poučoval se lid a trpělivě čtenářstvo asi takto: "Milá návštěva. V průvodu p. Jos. Koryty, chvalně známého obchodníka z Portage ave., byl závod náš počten návštěvou p. Jana Jecha ze Sorone, Wis., vrchního náčelníka katolické sokolské jednoty a p. Jos. Bendy, zemědělce z okolí Detroit, Mich. Pan Jech je vyslán Kat. Sokolskou Jednotou po česko-katol. osadách k sorganisování nových sokolských sborů a po inspecei u sborů stávajících. V Clevelandu se zdrží as měsíc. Zařízení závodu "Světa", tiskárna a redakční místnosti se et. hostům velice líbily a ti to vyslovili obdiv nad rozkvětem závodu v tak krátké době." A tomuhle se říká, že "kráci ve šlápěch kdys toho nejlepšího svobodomyšlníka a radikála zrna čístého? Nejen vám činovníci naši tam u toho jezera Erie na divno? Či byli by jste i vy jako ty rybičky, jež na každého červa bérnou? A kolik v tom máte akcí?!"

— Výroční zpráva Ústřední Matice Školské v Praze jest nejen zajímavým výkazem finančním, ale i projevem díky za ten milionový dar centiků americké větve české, jakž v prosinci minulého roku odevzdán byl. Kvituji se tu jednotlivé časopisy a jejich sbírky k tomuto krásnému účelu národnímu a položky ty jsou nanejvýš zajímavé! Dále píše se o velkomyslném daru Františka Korbela na jeho choti podnět, dnes již zesnulé, aby totiž dal tolikéž, co pošlou američtí Čechové. Korbel dal a dokázal, žeť mecenášem pravým, který dary své ani napřed, ani potom neoznamuje v novinách, aby více vydalo. O vlastním daru jubilejním píše se mezi jiným: "Jubilejní dar Čechů amerických má pro Ústřední Matici Školskou význam několikerý. Nejvíše klademe podporu morální; neboť bratři Češi američtí obět' svou Matici na vzdělání českých dětí přinášejí, nejsouce účastní osudů našeho národa v staré vlasti a tedy nemajíce přímého zájmu na rozvoj škol mateřských. Obět', kterou na oltář vlasti kladou, jest obět' nejčistší, láska, se kterou pečují o vzdělání českých dětí v našich školách, prýští z vroucího čítání s osudy národa českého, zejména v jeho rodné půdě. Jak vysoko stojí Čechové američtí nad tak mnohým vlastencem českým, který Ústřední Matici Školské příspěvek odpírá! Avšak i po jiné stránce jest sbírka Čechů amerických pří-

kladem, co dovede řádná organizace a hlavně ochota i mužná ráznost a svornost v době poměrně krátké. Myšlenka, propracování a uskutečnění projektu jsou dílem doby nedlouhé a přece výsledek byl velkolepý." — A prohlédnete-li si záznamy jednotlivých dárců a podíváte-li se, kde tu a tam byli sběratelé nejhorlivějšími, ačkoliv nedbali, aby činy jejich nějak zvláště byly vynášeny, přesvědčíte se, že mnohý z nich z našich jest řad a šiků sokolských vůbec. Tak máme to rádi, at' dá levice, aniž by musela vědět pravice.

— V české Útulně a Sirotčinci v Chicagu za správy br. Buňaty mnoho dobrého jest vykonáno a těch 23 chovanců a tolikéž as sirotků má se tam poměrně dosti dobře. Jen třeba tu pár českých knih a pro mládež tělocvičné nářadí. Tak upozorňuje br. Buňata. Bratři, nezapomeňte na toto nářadí a na ty sirotky!!

— "Vysílejte své syny do Ameriky," tak volá časopis "Herold česko-slovanského peněznictví". Právě skoro totéž, co napsali jsme my své doby, žádající povolané kruhy v Čechách, aby nám pomohly, třeba "na výměnu" umístiti v těch kterých školách odborných ve staré vlasti náš dorost a my že bychom se postarali zde o jejich. Jako obyčejně u nás, vyznělo nadarmo a dnes, protože i radí prof. Dr. E. Richard z Columbia university Američanům, dovozuje, aby dorost vyslán byl do jižních republik amerických na zkušnou, věci v Čechách si povšimli. Kdo slyšel takového nadšeného a dobrého hochu, jakým jest na příklad mladistvý umělec Jiří Hruša z Chicaga a jeho znamenitého pianistu Št. Ersta z téhož města, jak oba mluví po pěti a šestiletém pobytu ve vlasti svých rodičů, jen zaplesati musí. Kéž takových hochů jest více, každý si řekneme a s obdivem vypravování jejich a nadšení naslouchající, vracíme se znovu k možnosti nějaké té výměny našeho dorostu.

— V "Národních Listech" čteme, jak následuje, i uvádíme k vůli zajímavosti: "Národní Jednota Sokolská usnesla se vyslati k VI. sletu všesokolskému v Praze šelenné družstvo, které zároveň s I. vůdcem zastupovati bude jednotu při 50leté slavnosti založení Sokolstva. Družstvo účastní se závodu ve vyšším oddělení spolu s ostatními družstvy českými a slovanskými. Stručná zpráva, ale jak významná! Sokolstvo americké zásadně tedy upustilo od pořádání velké výpravy české, těžké ze smutných zkušeností let posledních, kdy k výpravám přidružilo se mnoho živlů cizích, ba i nečeských, a rozhodlo se vyslati do Prahy jen zkušené a hodné Sokolstva amerického. Družstvo vybráno bude po dvojím závodu z nejlepších cvičenců; mají to býti vesměs vyškolení a všestranně vycvičení borci. Jednota, vysílající borece do Prahy, jest za ně plně zodpovědná; jest to muž mravně zachovalý — ne pouhý gymnast — ale pravý Sokol. At' s tělesnou dokonalostí kráčí ruku v ruce dokonalost mravní. A k tomu dodává br. Čermák v časopise "Americký Sokol": "Rádi bychom viděli, aby tělesná vyspělost našich hochů slavila na sletu triumfy, ale kdybychom měli rozhodovati o tom, koho vyslati, zda-li Sokoly pravé, mladíky mravně zachovalé, muže dobrovolné kázně, aneb — pouhé parádní gymnasty, byt' i nad Sokoly svým výcvikem vynikali, pak raději bychom volili porážku vzorných Sokolů, nežli nejskvělejší vítězství pouhých gymnastů." — Nastalo tedy vystřízlivění úplné: žádné figuranty, nýbrž opravdové Čechy a Sokoly, reprezentující vně i uvnitř skutečně Sokolství. Zeela správně. Takoví delegáti budou nám Čechům dvojnásob milí a vítáni. Sokolky americké budou zastoupny rovněž I. družstvem a mají v Praze předvésti ukázky amerických zvláštností, zejména tak zv. tělocvičných tanců. Slováci američtí vyšlou 16člennou delegaci a zúčastní se 2 družstvy společných závodů. Přípravy sletové vede stálý výbor v Pittsburgu, který zorganizoval i zvláštní sbírky ve prospěch výpravy. Členové sokolských jednot platí k účelu tomu po celý rok 1911 měsíčně 5 centů."

— Přednáškové výbory těch kterých jednot našich za

minulou sezonu uspořádali celé řady přednášek, koncertů a jiných večírků a z těch prvé zmínky zaslouží rozhodně výbor T. J. S. Cleveland, kterýž vzpomněl si, že v březnu jsou narozeniny velikého učitele národů, Jana Amose Komenského, učitele, jenž prvé kladl základy moderní soustavy cvičební těla i mysle. O Komenském promluvil A. J. Trojan. Návštěva byla hojná. — V Cedar Rapids, Ia., opět přednáškový výbor uspořádal skvělý koncert mladistvých umělců, Jiřího Hruši a Št. Ersta, z Chicaga. Hruša dokázal, že ovládá ten svůj nástroj, ty jeho milé housličky znamenitě a po stránce technické skoro bezvadně, jakž číslo první Pagininiho skladba do D dur měla dokázati. Druhá čísla šla hladce a velice se líbila, kdežto Erstova virtuosita na pianě doznala zaslouženého obdivu. — V Detroit, Mich., pracuje zase br. J. Fryš, jemuž podařilo se získati celou řadu překrásných obrazů českých a z matičky Prahy. Pořádá přednášky a možná, že vyjede si jinam za hranice státu. Totéž platí o br. A. Q. Novotným v Cedar Rapids, Ia., jenž rovněž má pravé skvosty a pohledy na krásy české vlasti a přednáší pod názvem: "Letem českým světem." Jen dopište jim a dohodněte se na přednášce pro dorost váš i všechny vaše a naše.

— V Chicagu šli naši do závodu s "Amateur Athletic Federací". Západ odbyval se v Y. M. C. A. v ústřední tělocvičně na La Salle ul. a jak nám br. B. O. Hašek sdělil, v celku nebylo moc zvláštního, leda snad to, že němečtí soudecové, Turnéři, českému Sokolu stříhali body tak nestoudně, že borec náš br. Fr. Paul od Plzeňského Sokola přítknutou mu třetí cenu jednoduše nepřijal. Byla bronzová medaile. Ve vyšším oddělu zvítězilo družstvo Vorwaerts a druhé bylo Einigkeit. Vítězem byl Wm. Horschke od La Salle, máje 84.2 body a Pavel dostal spolu s Kraftem od Vorwaerts stejně 81.50 bodů.

— Tělocvičná Slovenská Dámská Jednota Veniec Sokola odvívá, počínaje dne 25. května až do 30. t. r., svůj sjezd v Duquesne Garden v Pittsburgu, Pa. Na neděli připraven jest Sokolský den, kde dorost naši místní jednoty Říp provede skupiny, žáky cvičení s praporky a bratři Slováci cvičení s halapartnou, valašskou, na nářadí s jedním střídáním atd. Sestry Slovenky u příležitosti té uspořádaly skvostnou a velice bohatou výstavku výšivek a ručních prací, jež těšily se vždy obdivu ciziny a vydaly "Památník" pořadatelství br. K. Mereše. Od sjezdu tohoto slibujeme si mnoho, jednak pokud se týče orgánu, jimž by měl být rozhodně list sokolský a pak i v práci tělocvičné, jež až dosud žel pokulhává.

— Koncem minulého měsíce dorazil k našim do St. Louis, Mo., nový cvičitel T. J. S. br. K. Eliášek z Pankráce u Prahy a v sobotu, 29. dubna uspořádán na jeho uvítání a počest sokolský večírek. Drobtina nadšeně zdavila nového učitele svého a bratři i sestry slibují si od vydatné této síly hodně, jako těší nás, že řadám našim přibyl nový činovník. Ve cvičení bude v jednotě naší v St. Louisu dojista čilý ruch, který vyveholí již ve vlastní práci i u nás na závodišti v Cedar Rapids, kde očekáváme ty dobré hochy st. louiské v počtu značném, jako ty milé sestřičky ze St. Louis i jednot okolních.

— T. J. S. Chicago, která s takovou příkladnou snahou starala se vždy o svobodomyšlnou školu Vojta Náprstek a vlastní budovu téže vypsala již konkurs na plány ku přestavení své Sokolny.

— Následující vyzvání mluví samo za sebe, jakož i může býti výstrahou všem těm českým listům, jež přijímají za dollar oznámku jakoukoli, aniž by se přesvědčily, jaký humbuk a na kolik čtenáři jsou klamáni. Toto vyzvání jen potvrzuje vše co v takových a podobných věcech na místech těchto jsme na poučení lidu našeho psali, varujeme za v čas. Tož čtěte: "Vyzvání. Kdokoli poštou neb osobně patil za léčení ústavu "The Collins New York Medical Institute",

dru. Ferdinandu Hartmanovi, ústavu "Vienna Medical Institute", dru. Landesovi neb "Universal Medical" ústavu, ve případech vyhnání plodu, zamezení oplodnění, vyléčení souchotin neb tuberkulosity, nechť zašle své jméno a adresu zároveň se všemi dopisy obdržnými od lékařů shora uvedených na adresu Henry A. Wise, U. S. Attorney, New York City." — Známe čtyry listy české a dva týdeníky, jež docela nestoudně ještě dnes oznámky zmíněných humbukářů uveřejňují. Jestli se jim záhy něco lidského přihodí, budou si moji vyčítati samy, protože za humbukem půjde se k těm, kdož humbuku vědomě napomáhali a to jsou časopisy v první řadě. Omluva dollarová neplatí a platit asi nebude.

— T. J. S. Granger, Teex., má naději, že získá stálého evičitele, to jest br. F. Chuděje, jenž hodlá se v Granger usaditi. A usadí-li se tam, pak i blízká jednota v Taylor by jistě jen povzbuzena byla k činnosti jeho přičiněním.

— Sokol Cleveland pořádal minule první výročí pod novou střechou nové Sokolny. Pořad byl přiměřený a br. Skala a Bernreiter promluvili k hojně shromážděnému lidu.

— Dne 2. dubna zajeli jsme si na pozvání svobodomyšlných spolků českých, řádů podpůrných, Č. S. P. S., Č. S. B. P. J. a J. Č. D. a naší T. J. S. Ladimír Klácel do Mount Pleasant, Pa. Přednášeli jsme na téma: "Naše snahy" po česku i v řeči anglické s doslovem českým. Návštěva byla slušná a hudba držela se znamenitě. Co jsme našim asi řekli, přinášíme na jiném místě a jen se těšíme, že těch pár upřímných a volných slov padlo na půdu úrodnou, že řady našich svobodomyšlníků tamnějších se semknou ku společnému a jednotnému postupu. Sami referát psáti nemůžeme a tu jen dodáváme, že u té příležitosti uspořádána byla sbírka na tělocvičnu bratří v Ennis, Texas a na školství české na Moravě. Výsledek sbírky této byl jen skvostným a našim tam slouží ku etí.

— Jest před závody, slety a veřejnými vystoupeními v rozměrech větších, jako v Chicagu, dne 2. července v Riverview parku a 4. července v Clevelandu v Brookside parku. V Župě Východní panuje čilý ruch, aby závody v Long Island dopadly co nejlépe a jako v Župě Střední budou tyto závody míti rozhodný vliv na výběr boreů do Prahy, tak aspoň dalo by se soudit. V Župě Severovýchodní odbyde se as zkouška zvláštní a za měřítko budou výkony vypsané pro pátý slet ve vyšším oddělení, v atletice stávající pravidla Americké Unie Athletické, jakž soudíme. Na Jihu naši také budou mít zápol čestný a také naši v Nebrascce v Dodge ukázati chtí výsledky své práce. A ku podivu, tentokrát poprvé v dějinách naší N. J. S. ten tak zvaný "český Wilber" bude scházeti. Ten Wilber, z něhož vždy v zápol vysílání byli borci stateční. Jednota ta odstoupila z našeho celku. Smutný úkaz, tím smutnější, že ti staří již nedbají a ti mladší nevědí mnohdy kudy a kam. A tak za tím slavným "českým Milligan" šel nyní neslavně i Wilber. . . Však nač kaliti si radost z těch všech přípravných prací sletových, jakž dějí se na všech místech zmíněných, hlavně ale v naší Župě Střední, největší Župě N. J. S. a nejsilnější. Tu závody odbývati se budou na závodistišti místní koleje Coe a veřejné bude o slavném čtvrtém v rozsáhlém Alamo parku, tábor lidu pak v památný den Husův, dne 6. července ve veřejném River parku, jakž nám parkovní radou zapůjčen byl. Sletový výbor pilně pracuje, schází se nyní jednou týdně a jednotlivé odbory se snaží, aby slet i závody byly co nejlepším průkazem práce sokolské, jež uznává se zde nejširšími kruhy americkými a jejich tiskem. Naši vydají slavnostní "Věstník", sletové pohlednice a velice pěkný sletový plakát, na který zvláště upozorňujeme pořádající výbory druhých Žup a míst, kde budou mít veřejná slety. Jest upraveno, že lze vhodnými nadpisy opatřiti, podle místa a datum, jakž tu i onde by potřebovali. Br. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., milerád pošle vzory a poradí. V Chicagu pak pracuje zvláštní výbor,

jemuž v čele stojí br. Voborský, jenž přičiňuje se o zvláštní vlak po dráze C. M. St. P. a tento výbor zve všechny pozvané jednoty bez rozdílu k součinnosti, aby ten zájezd do Cedar Rapids dopadl českého Chicaga a kruhů sokolských co nejdůstojněji. Dráha vydá přiměřené letáky i oznámí co nejlépe. Všude jsou naši v práci a nás jen těší, jako doufáme, že na závodistištích budeme mít letos všude počet boreů značný. Od vystoupení našich si slibujeme i očekáváme do čísla příštího představitelův další podrobnosti prací přípravných atd.

Věci české a slovanské.

— Ve schůzi výboru Č. O. S. v hotelu Grafově v Praze byla značná účast. Schůze se odbyla, 23. dubna i jednalo se hlavně o vykonaných již přípravách na šestý slet roku 1912. Dále podán byl návrh na pořádání evičitelských kursů pro muže i ženy i promlouvalo se o výletu na Moravu, zájezdu ku druhému sletu Chorvatského Svazu v Záhřebě, sjezdu gymnastů a závod mezinárodní v Turině, sjezdu gymnastů francouzských v Caenu, 4 a 5. června a o účasti na výstavě mezinárodní v Drážďanech.

— Sledujeme na místech těchto každý postup, každý větší podnik sokolský bratří našich v Čechách i v celém světě slovanském, jako sledujeme vše, co v kruzích sokolských se děje vůbec a pro nás zajímavé. Jinak v Čechách. V poslední době, jakoby práce šiků našich ani nebylo, nikde trochu toho povzbuzení, nikde zaznamenání, ba do dnes ještě ani dotazníků na výstavku sokolskou v Praze jsme nedostali. Známe povinnosti své k celku a víme, jak i bez těchto dotazníků věc zaříditi, ale konstatovat přec jen dlužno.

— Městská rada pražská přijala protektorát šestého sletu všesokolského v Praze i dokázala tak poznovu, jak milé jsou jí ty šiky sokolské.

— Nejsme jen my, již ztrácíme dorost v klubech všelikých, nejsme sami, kteří mají právo si stěžovati. Tak ušlechtilou zábavu, na jakou se snad ani tak hned v Chicagu nezmohli, pořádal minule "agrární dorost" ve Votovicích a "Klub athletů" na Smíchově. Pořádali totiž ples "lumpů". "Sokolské Besedy" praví: "Doroste český, v těchto společích sdružený, kam's to dospěl? Takovým způsobem vychovaná mládež nemůže býti nadějí ani ozdobou vlasti."

— Ze střeleckých evičení na středních školách. — "Lidové Noviny" v Brně oznamují ze středních škol brněnských: "...vojenský evičitelský sbor se na ráz osvědčil. Studenti byli náležitě poučeni, co je to "aufsae, vendung, štelung, louf". Byli též poučeni, jak musí se zachovati, když přijde na inspekci vyšší důstojník. Na kraji stojí student musí zvolati: "Hab acht" a musí po německu přichozímu poslušně "meldovat", kolik "mužů" evičí v místnosti. Ostatní musí pěkně salutovati. . . Jedna část poslouchá theoretický výklad, pro nějž se bude musit k snažšímu porozumění vydati zvláštní slovník vojenských zkomolenin, druhá část pak odbývá si praktické evičení při německém komandu. Theorie se přednáší s cigaretou v ústech, aby studenti dostali laskominy na tabák, který voják "fasuje." Dle plzeňského "Směru" vykládal na středoškolském ústavě nadporučík střílení takto: "Teda já ještě opakuji všechny hlavní částě šestý garnitury, k tomu patří ty kousky, aby to držely ten kver dohromady. A co se stane všecko v ten okamžik, jak já chei střílet? Podle té theorie udělal jsem měřítko. Řekněme, kdyby to byl ten distanc, řekněme, že na 50 kroků se sejde ten Flugbahn s tím punktem, na kerej jsme stříleli. 28 centimetrů nad tou linií od kvera mezi tím zájezu musí ležet špie od mušky." Žáci prý již z legrace všecko takto slyšené po důstojníkovi opakuji a zvykají si na prostý jargon.

— Na Rusi v práci výchovné a tělocvičné vedením učitelů-Sokolů, znamenitě se pokračuje. V dubnu odbýval se sjezd Svazu Ruského Sokolstva v Moskvě i byly pozvány

Práce v tělocvičně.

Cvičení dřevěnými kroužky.

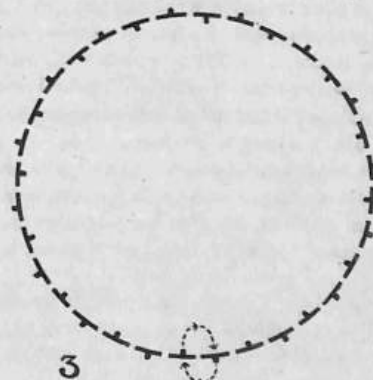
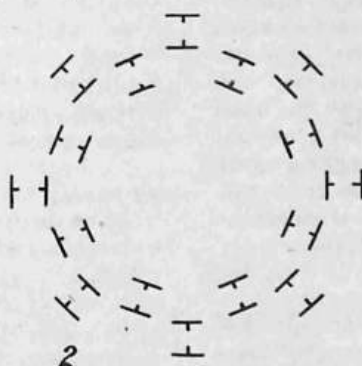
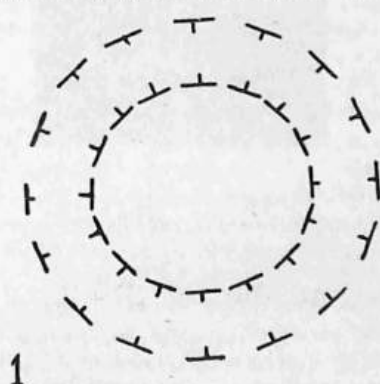
Podává J. Č.

Podávaje bratřím evičitelům látku pro jejich evičební večery, veden jsem vždy na prvním místě snahou, podati ukázky evičení s nářadím u nás málo užívaným — ač dosti známým — tak abych poněkud přispěl k rozšíření jich vědomostí, jak s tím neb oním nářadím snadné a přec vydatné a zábavné úlohy upravit lze. Pomůcek k prostným, neb k evičením jiným obvyklým nářadím máme aspoň tolik, aby v nich bádatv evičitel nalezl dosti látky pro svoji tvorbu a já tudíž snažím se na místě tomto věnovati pozornost evičením zvláštním, o nichž mám za to, že se u nás málo pěstují, a to hlavně z té příčiny, že úlohy takové na první pohled zdají se býti obtížnými. Není tomu ale tak; úlohy, které jsem podal v minulém čísle, provést lze bez jakékoliv zvláštní přípravy, jsou-li totiž evičenky neb evičenci s prostnými dostatečně obeznámeni a i úlohy s kroužky lze upravit tak, že možno provést úlohu bez zvláštní přípravy, na povel, aniž by paměť evičících byla při tom dosti málo napínána.

Nářadí. Malé, dřevěné kroužky, velikosti asi pět palečů, zevní okraj 20 palečů objemu. Jelikož kroužky z jednoho kusu zhotovené snadno se přelomily, vyráběny jsou nyní krouž-

pohyb paží na jednu dobu, pohyb trupu na dvě doby. Když byli evičenci, pochoduující v zástupu, opatřili se na určitém místě kruhy, pochoduují v levo (p.) kolem a když byli došli na určité místo, velí evičitel:

1. Na místě krok!
2. V levo (p.) čelem!
3. Řad spojit — teď! (Na tento povel evičenci uchopí levou rukou kruh sousedův.)
4. V před — pochod!
5. Na místě krok!
6. Zastavit — stát!
7. Paže skrčit — jedna! V před trčít — dvě! Skrčit — tři! Připažit — čtyři! Začít — teď! (Cvičenci na to evičí buďto dle počítání neb dle hudby až do té chvíle, kdy evičitel dá povel k zastavení. Při trčení paží v před jest kruh v poloze kolmé.)
8. Dost!
9. Na místě krok! Na zad pochod! Na místě krok! Zastavit stát!
10. Paže skrčit, jedna—dvě! Předklon, paže dolů trčít, tři

ky ze třech částí, jako bychom kroužek po délce na tři části rozřízli a tyto tři díly, každý díl z jiného dřeva, jsou pevně k sobě sklíženy. Viděl jsem též prováděti evičení s dvěma kroužky, což jest zbytečné a neodpovídá naprosto účelu nářadí tohoto. Chceme-li při prostných ruce zatížit, máme k tomu tyče, činky neb kůžele — kroužky mají zcela jiný účel, a sice, že jimi k evičením společným lze spojit dvojice, čtveřice, neb celé řady, aniž by bylo zapotřebí při evičeních podobných za ruce se držeti.

Kroužky nesou evičící obyčejně v pravé ruce, kladouce levou ruku při pochodu v zad, v bok anebo nechají volnou paži vislou v připazení.

Cvičení nářadím tímto těší se veliké oblibě, poněvač lze prováděti eviky rychle, s různými změnami v pochodu, víření a p., což hlavně zamlouvá se živému temperamentu mládeže. Pro evičenky vyspělejší lze opět upravit evičení tak, že vyhovovati bude i jejich zálibě, což měli bychom míti na zřeteli při každém evičení: vydatný pohyb pro tělo a vzbuzenou zálibou osvěžení pro ducha.

Cvičení I.

Pro děvčata neb chlapce 8—10leté.

Cvičení provádí se na povel v čelném řadu i v čelném kruhu. Před započetím dáme evičencům návod, aby vždy, kdykoliv velíme: "kruhy pustit", pustili levý kruh a podrželi tak vždy svůj kruh v pravé ruce. Ruch rychlý, na každý polkový takt jeden pohyb. Cvičení trupu, ruch volný, jeden pohyb na každé dva takty. Cvičíme-li bez hudby, tedy jeden

—čtyři! Vzpřím a paže skrčit, pět—šest! Připažit, sedm—osm! Začít, teď!

11. Dost! Na místě krok! Kruh uvořit — pravý a levý konec řadu v před, pochod! (Cvičenci utvoří čelný kruh.)
12. Na místě krok! Ovalovým krokem víření v levo — teď! (Cvičenci pomocí kroužků v čelném řadu pevně spojení, víří ovalovým krokem v levo.) Krok na místě, teď! Ovalovým krokem vířit v pravo, teď! Krok na místě, teď! Zastavit stát!
13. Dva kroky v před — pochod! Jedna, dvě, tři! (Cvičenci vykonají dva kroky ku předu a zaujmou stoj spatný na třetí dobu.)
14. Paže skrčit, jedna! Vzhůru trčít, dvě! Skrčit, tři! Připažit, čtyři! Začít — teď! (Při trčení vzhůru kroužky jsou v poloze vodorovné.)
15. Dost! Krok na zad — teď! Paže skrčit, jedna—dvě! Paže vzhůru trčít a záklon, tři—čtyři! Vzpřím a paže skrčit, pět—šest! Připažit, sedm—osm! Začít, teď!
16. Dost! Krok na zad, teď! (Paže v poloze upažení dolů.)
17. Předpažit, jedna! Zapažit, dvě! Začít, teď! (Cvičenci předpažují a zapažují, při čemž evičitel budiž bedliv toho, aby přílišným cukáním nečinili si evičenci evičení toto příliš namáhavým.)
18. Dost! Dva kroky na zad, teď! (Cvičenci vykonají dva kroky na zad, do úplného upažení. Ruce v poloze hřbetní, kruhy v poloze vodorovné.)

19. Paže otočit (dlaně vzhůru), jedna! Otočit dlaně dolů, dvě! Začít, teď!
20. Dost! (Opakovat víření levo a v pravo.)
21. Řad utvořit — pravý a levý konec na zad — pochod! (Cvičenci pravého a levého křídla pochodem na zad utvoří opět čelný řad.)
22. V pravo v bok! V levo kolem, pochodem pochod! (Když byli cvičenci došli ku střední metě, velí cvičitel: Dvojice v l. střední směr! První dva cvičenci obrátí se v levo v bok a jdou středním směrem, ostatní utvoří též dvojice obratem v levo v bok, následují. Ostatně přetvoření zástupu ve dvojice, ponecháno jest na vůli cvičitele.)
23. Na určitém místě opět velí: Zastavit stát! Obrátit čelem zevnitř, teď! Kruhy uchopit, teď! (Cvičenci obrátí se zády k sobě a uchopí oba kruhy.)
24. Paže upažmo skrčit, jedna! (Kroužky nad rameny.) Stranou třít, dvě! Skrčit, tři! Připažit, čtyři! Začít, teď!
25. Dost! Paže upažmo skrčit, jedna—dvě! Úklon směrem k vedoucí dvojici, a paže stranou třít, tři—čtyři! Vzpřím a paže skrčit, pět—šest! Připažit, sedm—osm! Začít, teď! (Cvičení toto provádíme na obě strany.)
26. Kruhy pustit, teď! Obratem v levo čelem k sobě, obrátit teď! Kruhy uchopit, teď!
27. Víření ve dvojicích v levo i v pravo.

Po tomto cvičení utvoří cvičenci opět zástup a na povel jdou v levo nebo v pravo kolem. Položivše kroužky na hlavy, jdou volným krokem, při čemž pochod doprovází různými výdržemi paží, ku př. upažit — vzpažit — vzpažit v oblouk — hmitání pažema v upažení, atd. Též: pochod výponem — pochod o patou — pochod výponem podřepmo, atd. Cvičenci musí nésti hlavu zpřímá, nechtějí-li, aby jim kruh s hlavy spadl a připomenutím, že jen těm kruh s hlavy nespadne, kdo dovede rovně jako Sokol hlavu zpřímá nésti, malé cvičence značně k pozornosti povzbudí. Po tomto volném cvičení, kterým rozjaření cvičenci byli značně uklidnění, velíme: “Kruhy odložit!” načež nastoupí k nářadí.

Cvičení II.

(Pro vyspělejší — děvčata neb chlapce, 12—14leté. Cvičení v dvojném kruhu. Cvičenci utvoří dva kruhy — vnitřní a zevní. — Zevní čelem dovnitř, vnitřní čelem zevnitř. — Viz obr. 1. Mezera mezi cvičenci kruhu zevního a kruhu vnitřního čtyři sunné kroky. Ruch jako cvičení 1.)

1. Všichni: dva sunné kroky v před, 1, 2, 3, 4, a čtyři kroky na místě, 5, 6, 7, 8. (Na 5. dobu, když oetnou se cvičenci u sebe, uchopí levou rukou kruh svého společníka.)
2. Upažit 1, vzpažit 2, upažit 3, a připažit 4. Opakovat 5, 6, 7, 8.
3. Dva sunné kroky na zad, 1, 2, 3, 4, a čtyři kroky na místě, 5, 6, 7, 8.
4. Paže skrčit upažmo, lokte rovně s rameny, kruh na prsou, ruce v poloze malíkové (viz obr. 67B), 1—2, paže dolů třít, předklon 3—4, vzpřím a paže skrčit, kruh na prsa jako 1—2, 5—6, a připažit 7—8.

(Pozn. Když jsme byli cvičení tato provedli dle povelu a jsme přesvědčeni, že prováděno jest dle našeho přání, dáme povel “Začít, teď!” načež provedeme cvič. 1, 2, 3, a 4, několikrát za sebou dle hudby.)

5. Dva sunné kroky v před, a čtyřmi kroky na místě obrátit v levo čelem v zad! (Cvičenci oetnou se zády k sobě obrátí. Na 8. dobu uchopí oba kruhy.) 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.
6. Upažit 1, vzpažit 2, upažit 3, připažit 4. Opakovat 5, 6, 7, 8.
7. Dva sunné kroky v před, na původní místa, a čtyřmi kroky na místě, obrátit v levo čelem v zad, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.
8. Paže skrčit upažmo, kruh na prsa (jako cvič. 4.) 1—2, vzh. třít a záklon 3—4, paže skrčit a kruh na prsa 5—6, a připažit 7—8.
(Opakovat dle hudby jako cvičení předcházející.)
9. Dva sunné kroky v před, a čtyřmi kroky na místě obrátit čelem v zad, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.
10. Výpad v pravo stranou (pravá paže skrčí upažmo, levá v úpaží, viz obr. 69.) 1, stoj spatný a připažit 2, výpad v levo 3, stoj spatný a připažit 4. Opakovat v pravo a v levo 5, 6, 7, 8. (Kdyby cvičení v tomto ruchu prováděné činilo poněkud obtíže, možno provést je pouze jednou v pravo a jednou v levo, každé cvičení ve dvou dobách.)
11. Dva sunné kroky v před a čtyřmi kroky na místě, obrátit čelem v zad, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.
12. Vzpažit, kruh nad hlavou v poloze rovné, ruce v poloze palcové (dlaně dovnitř) 1—2, paže skrčit, kruh za hlavou, lokte co nejvíce stranou odvráteny, úklon v pravo 3—4, vzpřím a vzpažit 5—6, připažit 7—8.
(Pozn. Když pak cvičení toto provádíme opakovaně při hudbě, provádějí cvičenci úklon v pravo a v levo střídavě.)

Zakončíme podobně jako cvičení I. — V pochodu cvičíme též hlubokému dýchání.

Cvičení III.

(Pro Sokolky. Možno provést i s dorostem neb členy, zaměnil-li zátočky za jiné různější cvičení pochodové. Cvičí se v dvojném kruhu jako cvičení II. Ruch taktéž jako cvič. II. Cvičinky vnitřního a zevního kruhu odpočítány jsou na “první” a “druhý”.)

1. Zevní cvičenky “prvních” dvojic přistoupí třemi kroky ku své protějškové cvičence a zaujmou na 4. dobu stoj spatný. Totéž učiní vnitřní cvičenky “druhých” dvojic, přistoupivše tímtež způsobem k zevním cvičenkám, 1, 2, 3, 4. (Obr. 2.) Všechny uchopí oba kruhy a vykonají 4 kroky na místě, 5, 6, 7, 8.
2. Výpad v pravo v před zevnitř a upažit vzhůru 1, stoj spatný a připažit 2, totéž v levo 3, stoj spatný a připažit 4. Opakovat 5, 6, 7, 8.
(Pozn. Při výpadu oetnou se cvičenky boky těsně u sebe, vnitřní paže jsou skřížené a hlava mezi pažema.)
3. Zevní i vnitřní cvičenky navrátí se třemi kroky na svá původní místa, zaujmouce stoj spatný na 4. dobu, 1, 2, 3, 4 a 4 kroky na místě, 5, 6, 7, 8.
4. Výpad v pravo stranou upažit (kruhy v levé ruce v poloze kolmé, obě ruce v poloze palcové) 1—2, úklon v pravo, paže olnout, obě ruce uchopí kruh za hlavou 3—4, vzpřím a upažit 5—6, a základní postavení 7—8.
5. Opakovat cvičení 1., ale s tou změnou, že vnitřní cvičenky “prvních” dvojic přistoupí k cvičenkám kruhu zevního a cvičenky “druhých” dvojic přistoupí k cvičenkám kruhu vnitřního, 8 dob.
6. Opakovat cvičení 2., ale počínat výpadem v levo, 8 dob.
7. Opakovat cvičení 3. opáčně.

8. Opakovat cvičení 4., ale výpad v levo a úklon na levo, 8 dob.
9. Cvičenky zevního i vnitřního kruhu, položí pravé ruce v bok a vzpaží v levo obloukem. Hned na tutéž dobu vykročí a skříživše levé paže, vykonají zátočku na levo. (Obr. 3. Pozn. Zátočka k vůli úspoře práce, znázorněna jest jen u jedné dvojice), navrátí se na původní místa na osmou dobu. Opakují totéž vzpažením a skřížením v pravo a zátočkou na pravo, 16 dob. (Pozn. Provádíme jako cvičení předcházející: Když jsme byli cvičení provedli na povel, chybné polohy postojů i kroky opravili a jsme přesvědčeni, že cvičenky již cvičení ovládají, velíme: "Začít, teď!" načež cvičenky provedou snadno všech devět cvičení bez povelu — jen při zvucích veselé hudby.)
10. Opakovat cvičení 1.
11. Opakovat cvičení 2., ale na místo výpadu v před, výpady stranou. Při výpadu stranou stejnojmenná paže jest skrčena úpažmo, různojmenná paže upaží.
12. Opakovat cvičení 3., t. j. návrat na původní místa.
13. Výpad v pravo v před, upažit 1—2, hluboký předklon, paže ohnout, obě ruce uchopí kruh za hlavou 3—4, vzpřím a upažit 5—6, a základní postavení 7—8. (Opakovat ale vše opáčně, jako cvičení předcházející a zakončit zátočkami v levo a v pravo.)
14. Opakovat cvičení 1. a čtyřmi kroky na místě obrátit se zády k sobě, 8 dob.
15. Výpad v levo v před a upažit 1, (ruce v poloze paleové, kruh v poloze kolmé, hrud' vypnuta), stoj spatný a připážit 2, výpad v pravo v před a upažit 3, stoj spatný a připážit 4. Opakovat 5, 6, 7, 8.
16. Návrat na původní místa 1, 2, 3, 4, a čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo 5, 6, 7, 8.
17. Výpad v levo vzad upažit 1—2, záklon úpaže ohnout obě ruce uchopí kruh za hlavou 3—4, vzpřím a upažit 5—6, zákl. post. 7—8. (Při záklonu lokte co nejvíce stranou odvráceny.)
18. Opakovat celé cvičení, ale se změnami, jako cvičení předcházející, t. j. každé cvičení opáčně.
19. Zakončit zátočkami a volným pochodem jako cvičení předcházející a mezi každé cvičení vložit ve volném pochodu cvičení dýchání: vdech 1, 2, 3, 4 — výdech 5, 6, 7, 8 — opakovat několikrát.

* * *

Dvojný kruh utvořiti můžeme následujícím jednoduchým způsobem: Z řadu čelného utvoříme kruh, jako při cvičení II. Cvičenky odpočítány jsou na "první" a "druhou". Když jest kruh utvořen a volný rozstup dočlen, na povel "druhé" čtyřmi kroky "pravo v pře" zaujmou místo v kruhu vnitřním zrovna proti prvním, načež obrátí se čelem v zad. Jdou-li cvičenky ve dvojicích, provedeme dvojný kruh následujícím, ještě rychlejším způsobem: Na povel "v levo v bok!" utvoří šik, načež přední spojí se v čelném řadu pomocí kruhů a zadní položí ruce na ramena předních. Levý a pravý konec šiku pochodem v před utvoří dvojný kruh. Zde cvičenky na povel připáží a vnitřní obrátí se čtyřmi kroky na místě obličejem k cvičenkám kruhu zevního, a tyto v stejné době kroky na zad utvoří žádoucí rozstup. Když byly cvičenky svá místa zaujaly, tu teprv odpočítány jsou na "první" a "druhé" dvojice.

Na tomto základě může si cvičitel upravit pěkně a snadně cvičení pro vystoupení veřejné, když sestaví si cviky poněkud složitější, a pak dá každé dvojici jiné cvičení. Tak na př. kde první dvojice eviči, druhé dvojice provádějí zátočky neb cvičenky zevního kruhu provádějí výpady neb jiné cviky, cvičenky kruhu vnitřního provedou jednoduchý řetěz — vůbec poskytuje důmyslnému cvičiteli tento způsob široké

pole pro vytvoření pěkných eviků, jejich hlavní předností je, že jsou to cviky velice vydatné a lze jim vzorně nacvičiti v několika hodinách.

Cvičitelský běh.

O TĚLOCVIČNĚ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

Všechny tyto kroky možno evičiti i s poskoky, s obraty a s přiřazenými pohyby jako: před-, za-, unožováním, atd.

15. Běh; vzniká z různého sestavení kroků a skoků.

Běh na před:

- a) prostý;
- b) na jedné noze;
- c) skřížmo přísunný;
- d)=c) nohy překládají se na před;
- e) poskoky v před sounož ve stoji vzpřímeném;
- f)=e) ve stoji roznožném;
- g)=f) v předklonu;
- h)=f) v záklonu;
- ch) tytéž poskoky v dřepu;
- i) poskoky v před ve dřepu do stoje rozkročeného a zpět do dřepu aneb ve střídavém dřepu úchylmo: v pravo — v levo;
- j) způsob a), e), f), g), h), ch) ve dvojicích, obrácených ve stejnou stranu, při čemž mají cvičenci vnitřní nohy spolu svázaný (viz t. zvaný běh o třech nohách);
- k)=j) jeden čelem v před, druhý v zad;
- l) jednotlivé poskoky skřížmo v před:
 1. prostě,
 2. střídavě s poskokem do dřepu skřížmo,
 3. střídavě s poskokem do obyčej. dřepu a návrat do stoje skříž.,
 4. poskoky skřížmo v před s přechodem do stoje rozkročeného a zpět;
- m)=a—l) na zad,
- n)=a—l) s přiřazenými pohyby paží: 1. výdrží, 2. různou;

o) předeslanými způsoby s kotouly na před a na zad;

p) vše evič ve dvojicích čelem proti sobě, v zástupu, v řadu se střídavým obrácením cvičenců čelem v před a v zad, v řadu a zástupu v postavení vzpříčeném, cvičenci drží se v pasu, za ruce a pod. vhod. způsoby.

15. Běh stranou:

- a) krok přísunný v pravo (levo);
- b) krok ve stoji křížném, pr. (l.) noha: v předu — v zadu;
- c) krok ve stoji skříž., střídavě noha v předu i zadu;
- d) krok skřížmo v pr. (l.) jednou neb druhou nohou stále v předu neb zadu i střídavě;
- e) poskoky jednonož:
 1. na pravé v pr. stranou,
 2. na pravé v levo stranou,
 3. na pravé v pravo stranou s 1/2, 1/1, 2/1 obr. v pravo — v levo,
 4. na pravé v levo stranou s 1/2, 1/1, 2/1 obr. v pravo — v levo,
 5. střídavě s pravé na levou a opáčně v pravo a v levo stranou;
 - 6.=5. v pravo i v levo s 1/2, 1/1, 2/1 obratem v pravo — v levo,
 - 7.=5. ve dřepu odchylmo v pr. v levo, t. j.
 - I. ze dřepu poskok stranou na l. noze, unoží pravá, vrátíme se do dřepu a pokračujeme,
 - II. totéž opáčně,
 - III. ze dřepu poskok v levo stranou — unožit v levo (odchylmo v levo), doskok na l. nohu s přísunem pravé do dřepu atd.;

f) poskoky snožmo:

1. prosté na pr., na l.,
2. s 1/2, 1/1, 2/1 obr. v pr. při posk. na pr.,
3. s 1/2, 1/1, 2/1 obr. v l. při posk. na pr.,
- 4.—2., 3. opáčně,
5. ve stoji skřížném,
6. ve stoji skřížném a spūs. jako u 2., 3., 4.,
- 7.—1—6. s roznožováním, unožováním,
8. běh stranou s ruz. přemety stranou: na pr., na l.

g) Spůsoby viz u předeházející stati pod p).

16. Cvičení stojí v zástupu těsně. Levou ruku opírají o levé rámě popředníkovy, pravou rukou uchopí nohu nad kotníky bud':

- a) svoji nohu pravou —
- b) nohu pr. svého popředníka.

Poklus v tomto postavení soudobně na jedné noze.

17.—16. totéž v kruhu.

II. Pohyby trupu. Jimi získáváme nejpůsobivější možnosti oživit onu sílu svalů, která zvláště u začátečníků není známa — tím méně vyvinuta, ač jest podporou mnohých cviků i na nářadí.

Cvičení trupu zakládá se na klonech, otáčení a kroužení. Praktické příklady.

A. Klony.

1. Předklon ve stoji spatném o nohách napjatých, s dotykem prstů o zemi, opakově.
2. Zvednutí papírku ústy se země v kleku snožmo.
3. Přečhod z lehu v sed. Paže volně. Nohy zatížené neb přidržované.
4. Totéž. Paže za hlavu.
5. " Vzpažit.
6. " s břemenem na prsou
7. " s břemenem za hlavou.
8. " s břemenem ve vzpažení.
- 9—11.—3—5., nohy volně.
12. Záklon ve stoji spatném dohmatem na stěnu, žebřík a ručkováním spouští se pokud možno nehloub.
13. Ve stoji jednož druhá noha přednožena a zachycena nártem o příčel kolmého žebříku, záklon o nohách napjatých, s pažemi volnými, složenými za hlavou, v bok, ve vzpažení atd., bez i s přítěží.
14. Klek obouž a záklon s dotekem prstů země.
15. Předklon, zanožit (váhorovně), přednožit.
16. Záklon, přednožit (váhorovně), zanožit,
17. Úklon, unožit (váhorovně), (unožuje noha opačně, než v kterou stranu se děje úklon).
- 18.—15., 16., 17., výdrž a dřepání.
19. Přechody z jedné polohy do druhé, hlavně obratem. Způsob: 15, 16, 17, 18.
20. Výskok na místě s vysazením, prohnutím a opětným vysazením do stoje na zemi.
21. Předklon ve stoji rozkročném, přechody s 1/2, 1/1, 2/1 obraty do jiných postojů (skřížných atd.)
- 22.—21. se záklony a obraty 1/2, 1/1, 2/1.
23. Kruh, (o rozstupu těsném, závěs v loktech), v němž jsou nosiči a jezdcí*); provádění ruzn. klonů:
 - a) nosiči předklon, jezdcí záklon,
 - b) nosiči úklon v pr., jezdcí úklon v l.
 Též liší dovnitř, sudí dovnitř a pod.

B. Otáčení trupu:

1. Ve stoji vzpřímeném, spatném neb mírně rozkročném, pomocí švihů paží neb s přítěží nebo bez ní.
2. Totéž ve stoji nožném neb jednož.
3. Totéž v předklonu při ruzných postojích bez aneb s přítěží (pohyb žence).

C. Kroužení trupem v poloze až vodorovně v estoji: spat-

*) jezdcí, t. j. vlastně nesení.

ném, rozkročném, ve výpadu, přechodem z odhybu v odhyb atd.

III. Zvedání a nosení druhu.

Tento oddíl možno s prospěchem uplatnit i tam, kde cvičenci nemohou přepínat svých sil, neboť přistupuje sem ta výhoda, že váha rozkládá se na 2, 3 až 4 i více cvičenců, usnadňuje se výskokem, ruzným postavením a pod. Při tom skytá tento druh dostatek látky ku cvičením zábavným a vydatným.

Praktické příklady:

1. kroužení ve visu ležmo,
2. sed na koleno
3. výšvihy kotoulmo (lámání krup)
4. zvedání toporného a pokládání, 2 cvičenci za paže a hlavu,
5. z dřepu ve kruhu v rozstupu těsném předpažit dlaněmi vzhůru, na které cvičenec se postaví (opře) v dřepu, stojí spatném, a nyní kruh pozvolným vztýčováním přejde do stoje spatného a opět přechází v dřep opakově.
6. Dva cvičenci zády k sobě obrácení zavěsí paže v loktech a

a) zvolna spouští se v sed,	Vystoupení jednou (neb
b) ze sedu vztyk	oběma nohou do spoje-
c) totéž rychle	ných dlaní druhých
	dvou cvičenců.
- 7—6. ve trojicích, čtveřicích atd.
- 8—6. s celým kruhem:
 - a) cvičenci obrácení ve stej. stranu,
 - b) liší zevnitř, sudí dovnitř,
 - c) dva zevnitř, dva dovnitř atd. (bez oporu zad—pouze lokty),
- 9—6 v kruzích soustředných, vnitřní dovnitř, vnější zevnitř čelem. Cvičení obou kruhů opírají se zády o sebe a v každém kruhu jsou zavěšeni v loktech o rozstupu těsném.
10. Dva cvičenci čelem proti sobě podají si ruce (jsou opření si navzájem o špičky nohou.
 - a) spouští se zvolna v sed o nohou pokrčených a zdvihaají se opět do vztyku,
 - b) totéž o nohou napjatých.
11. Dva cvičenci usednou čelem proti sobě, oprou chodidla si vzájemně o sebe a uchopí tyč. Střídavě zdvihání a spouštění do lehu (kolébání). Nohy jsou bud' skřeny neb nataženy.
12. Vyzdvihování toporného z lehu na zemi až do vzpažení (za nohy a hlavu).
- 13—12. Může ležeti na tyči.
14. Kymáčení toporně stojícího cvičence bud' mezi dvěma cvičenci nebo v kruhu:
 - a) ku předu a na zad,
 - b) stranou,
 - c) s 1/1 obratem, tak že vždy dopadne zády do rukou.
 - d) podávání si cvičence po obvodu kruhu.
15. Zdvihání bezvládného.
16. Vzpěr ležmo v předu ve dvou.
17. Ručkování ve vzporu ležmo v předu, druhý drží prvního za nohy (trakař).
18. Vzpěr ležmo spojitě ve dvou.
19. Ze vzporu ležmo v předu zvednutím do stoje spatného (ve dvojici).
20. Stoupání a zvedání do stoje na ramenou druhého.

(Pokračování.)

Nejpracněji sestavené cvičení veřejné mine se svým cílem, nezanechává-li v mladším diváku touhu, aby též stal se jedním z těch našich cvičenců — a nevzbudí-li pocit lítosti u starších, že nebylo jim v mládí dopřáno na takovém cvičení podílu bráti.

jednoty, jež dosud váhaly s připojením. V červnu uspořádán bude kurs cvičitelský v Petrohradě. Svaz zastoupen bude v Záhřebě a na sletu v Praze. Cvičiti se budou zvláštní společná.

— Svaz srbských sokolských družstev Dušan Silný v Bělehradě vydal svoji výroční zprávu a přehled statistický, dle něhož v něm sdruženo 20 jednot, a sice v Bílé Palanci, Bělehradě (2), Vilevu, Hor. Milanovci, Zaječaru, Kragujevacu, Kinšaru, Kruševci Niši, Obrenovaci, Pirotu, Požarevacu, Svilajnovci, Čačaku, Bupriji a Šabci. Jednoty ty čítají 1472 členů, z nichž 467 cvičí, 669 dorostu, 690 žáků, 98 žen, 218 dívek, 123 cvičitelů (v tom nejsou obsaženy výkazy ze 3 jednot).

— Mezinárodních závodů gymnastů italských v Turině ode dne 11. do 14. t. m. účastnili se: Francouzové, Belgičané, Luxemburští, Maďaři, Italové. Ze Slovanů Češi, Chorvaté a Slovinci. Vláda dala Chorvatům k cíli tomu podpory 2.000 korun. A Maďarům docela 20.000 korun.

— Školství na Černé Hoře utěšeně vzrůstá! Při nastoupení nynějšího krále byla v celé zemi jediná škola obecná, nyní je tam 110 škol se 183 učiteli a 13 učitelkami, dále gymnasium, obchodní a vojenská škola, ženská průmyslová škola, vyšší dívčí škola a učitelský ústav. Těloevik je povinným předmětem.

— Kolik dorostenců účastní se v Rakousku těloeviku spolkového, nelze přesně zjistiti. Částečný obraz poskytují statistiky těloevičenských sdružení. — V Rakousku jest 250.000 učňů, z nich jen 10.397 učňů je sdruženo v německých turnerských spolecích. V Čechách je 60.000 učňů, z nich 9566 je sdruženo v Sokolstvu a 2134 ve Svazu dělnických jednot česko-slovanských. Z těchto čísel patrno, že u "Turnerů" z každých 25 učňů je jeden cvičenec, kdežto u nás je poměr daleko příznivější: z 10 učňů je cvičenec sokolský a z 30 učňů jeden cvičenec dělnické jednoty.

— Tak mnohým těm přítelkům našim a ctitelům všeho "nového" doporučujeme přečtení si následující zprávičky, jakž prošla českým tiskem minule: "Po "orl" přednášce. — "Orlové" se vylíhli na Moravě přičiněním katolického kněžstva, které jimi chce zjednat katolickou protiváhu proti "nevěreckému a nemravnému" Sokolstvu. Co je to za ptáky, viděti z případu, který uveřejňují "Lidové Noviny" v Brně vycházející: "V minulých dnech uspořádána byla v orlím hnízdě ve Slavkově umravňující přednáška. Jak přednáška účinkovala, jak mravně povznesla posluchačstvo, ukázali Orli z Němčan. Když po přednášce vraceli se domů, přepadli a znásilnili 12leté děvče. Tři z umravňovaných Orlů četnictvo již zatkl a odevzdalo soudu. — K tomu zakládá P. Šrámek orlí hnízd?"

PŘIPRAVME SE!

Bratři Střední Župy!

Stojíme již před tuhou prací, kterou doplněn má býti blížící se všeobecný projev života i ducha českého; a právě tímto naším župním sjezdem můžeme a musíme dokázati, a to způsobem zjevným, že všechna zlehčování a podněcování přemáháme — jak v ohledu hmotném, tak mravním — že rosteme.

Jde tu o naši čest, dobré jméno sokolské, jde tu o důkaz a projev naší upřímné snahy a horlivé, poctivé své vědomé vůle. Chceme a musíme dokázati všem pochybovačům, jak plníme své poslání.

Proto přiložme pilně ruce k dílu! Nejde tu snad o to, abychom ukázali počet svůj a vmísili v slavnostní ruch, pouze trochu nového hluku a lesku. Jde tu o projev naší práce a její úspěchů. K tomu nechat se nesou všechny přípravy, k tomu hledíme již napřed všechna svá konání zaměřiti. Toto župní cvičení musí překonati vše, co doposud

jsme vykonali. Vždyť musíme dokázat, že rosteme do výše i do hloubky, že se zdokonalujeme. Vystoupení toto budiž provanuto skrz naskrz vědomím poslání našeho.

Proto volám, Sokolové a Sokolky v Střední Župě, k opravdovému, k tuhým přípravám! Hledme vystupovati vážně, důstojně a sebevědomě. Především cvičení naše, jímž prokázati chceme vyspělost svoji a vycvičenost, nesíť se v pravém duchu mužném. Zachovejme si důstojnost svoji a pravou vážnost, jež mizí ve výkonech hodných umělce z cirků. Poučujme se, radme se, v čem vlastně záleží pravý dojem veřejného cvičení, jež bez náležitého porozumění snadno přechází v pouhou parádu, ne-li hříčku.

Při takovém účastenství třeba v první řadě kázně, kázně železné vědomé. Toho se nám dosud nedostává; hledme proto v malém okruhu svém (ve svých těloevičenách) již zvykati si přesnosti, dochvilnosti a pozornosti ku společným povolům a ustanovením. Největší úloha připadá našemu jádru, náčelníkům a celým cvič. sborům, kteréž nechat se pilně obeznamují s každým hnutím, jím nesmí ujíti žádný pokyn, žádná zpráva, o všem budiž bedlivě uvažováno a přemýšleno.

Čtěme a opět čtěme! Kdo bys chtěl bez přípravy se k onomu cvičení dostavit, ohrožuješ jej.

Počítáme proto s plnou důvěrou na jednoty naše, že opět osvědčí horlivost a nadšenou ochotu pro společné dílo.

Nuž, všichni k dílu, nechat nás kvapně blíží se naše vystoupení nenajde nepřipravené a nehotové. Nyní na každém bedru leží část velkého společného úkolu. Hledme, aby úkol ten byl důkladně do všech podrobností spracován. Žádný nelad, žádný nepěkný zjev, žádný skutek nemístný, ani slovo nepřislušné nechat neruší mohutný, krásný dojem celkový, který nechat vyzní jako nezkalený hlas naší sly tělesné i mravní. Nuž, tužme se! Připravme se!

Se sokolským Na zdar!

Rudolf Stýblo,
náčelník Župy Střední.

* * *

V poslední čísle "Sok. Amer." zdělil jsem, že neopomenu Vám zdělití výsledek mého návrhu V. V. N. J. S. totiž na vrhání koule pro 3tí třídu, jenž zní následovně:

New York, 5. dubna 1911. — Žádost Tvá byla ve schůzi V. V. dne 3. dubna t. r. čtena a usneseno po dobrém uvážení z následujících příčin, poněvať se ulevuje borecům ve třetí třídě na veškerém nářadí, že mohou prováděti výkony 2—3 stupně a nebylo vzpomenu při sjezdu, kdy stanovy N. J. S. spracovány byly technickým výborem, že koule může býti taktéž lehčí nežli 16 lb. pro začátečnický ve třetím oddělení, povoluje V. V. N. J. S., že boreci ve třetí třídě mohou používat na místě 16 lb. koule, kouli 12 lb. při závodech N. J. S. Za V. V. N. J. S. (následují podpisy.)

Dle toho též i naše Župa při závodech říditi se bude.

Dosud přihlášky neprozrazují hojnou účast v našem vystoupení, ale doufám a mám naději, že se tak nyní stane.

Bři. náčelníci a cvičitelé necht' mi co nejdříve ohlásí mimo boreců na nářadí, též jaké nářadí promíšené se skoky budou neb chtí cvičit 4. července 1911 po prostných, bych mohl o rozdělení postarati se.

Pak bych chtěl a žádám bratry o udání zvláštních čísel, jak členů tak členkyň.

Bry. soudce pak upozorňuji, že musí všichni znát, ovládat prostná.

Následující jednoty nezaslaly až dosud žádné zprávy náčelnické: Sokol Chicago (v Chicagu), T. J. S. Praha (Chicago), Sokol Slovanská Lípa (Chicago), Čes. Amer. Sokol (Chicago), Čes. Amer. Sokol (Manitowoc, Wis.), T. J. S. Edwardsville, Ill., T. J. S. Owatonna, Minn., T. J. S. Cadott, Wis.

Se sokolským Na zdar!

Náčelník Župy Střední.

POVINNÉ CVIKY K ZÁVODŮM ŽUPY STŘEDNÍ,
pořádaným v Cedar Rapids, Ia., ve dnech 5. a 6. července '11.

HRAZDA. I. TŘÍDA.

Švihová.

1. Z kmihu nadhm. vzepř. vzkl.—přemýk do visu—u předkm. 1 obr. v l. do dvojhmátu — výmyk zadem, toč na zad v podp. v zadu s 1 obr. do vzporu v předu — spád na zad — do visu vznes. — vzepř. vzkl. — přemýk do stoje na zemi.
2. Z náskoku nadhm.: Vzepř. (cukem) přítrhem — přemýk do svisu — vzepř. jízdmu 1. uvnitř s 1 obr. v pr. do podp. jízdmu jízdmu nadhm.—spád na zad průvlek ve vis vznes. v předu—vzepř. vzkl. přemýk předem do svisu — průvlekem snož. přemýk zadem do stoje na zemi.
3. Z podkmihi nadhm.: Přemýk předem do visu — výmyk zadem s 1 obr. v l. do podp. v předu — přešv. odboč. v pr. do vzporu v zadu — spád na zad do visu vznes. v předu — vzepř. vzkl. — toč v podp. v předu na před — přemýk předem do stoje na zemi.

Tahová.

1. Z visu: Váha ve visu v př.—výšin předem—sešín na zad do kliku v předu — shybem v předu váha ve visu v předu — průvlek do visu vznes. v zadu — třít do váhy ve visu v zadu — zvolna vis v zadu — puštěním pr. ruky dvojný obrát kolem l. ruky do visu v předu nadhm. — vzepř. tahem — podmet.
2. Vzepř. praporem v l. — 1 obr. v l. do vzporu v předu — váha oporem v pr. loket (pr. ruka jest v podhm.) — překot na před do visu v předu — výšin zadem — přednos — seskok na před.
3. Ze svisu v předu nadhm. přednos — vis vznes. — výšin předem — sešín na zad do visu vznes. v předu — průvlek do visu střemhlav — zvolna váha ve visu v zadu — vis v zadu — puštěním pravé ruky dvojný obrát kolem levé do visu v předu — výšin do visu střemhlav v předu — sešín do váhy v předu — přednos — seskok.

BRADLA. I. TŘÍDA.

Švihová.

1. Z rozběhu náskok do vzporu: Stoj o rukou — předkm. kolo přednož. snožmo v pr. nad pr. žerdí s 1 obr. v l. — odsun do podp. o pažích — vzepř. vzkl. — kolo zánožmo roznožmo — přešv. přednož. l. přes pr. žerd' — přešv. zánož. v pr. s $\frac{1}{2}$ obr. v l. do podp. lež. za rukama pobok — skrčka.
2. Z podp. o pažích: Kotoul na zad rozpažmo — kotoul na zad do vzporu — při předkm. 1 obr. v l. souruč — přednos — výsed přednož. snož. na pr. žerd' s $\frac{1}{2}$ obr. v l. do podp. lež. za rukama pobok — kolo přednož. v pr. — přešvih únož. l. přes l. žerd' do výsedu roznož. pokos — přešv. přednož. v pr. do bradel s $\frac{1}{2}$ obr. v pr. — přešv. únož. pr. na zad do podp. lež. za rukama — pobok — kolo přednož. v pr. odbočka v l. přes obě žerdě.
3. Uvnitř bradel z podp. o pažích zákmihem — vzpor do stoje o ramenou — kotoul na před — u zákmihi vzpor — u předkm. 1 obr. v pr. souruč — spád na zad do podp. vznes. o pažích — vzepř. vzkl. — celé kolo zánožmo snožmo v pr. nad pr. žerdí do přednosu — zánožka v l. s 1 obr. v pravo.

Tahový.

1. Na začátku čelem do bradel z visu ležmo před rukama: Vzepř. tahem souruč do přednosu ve vzporu — klikem zákmi. do stoje o rukou vzporem — zvolna váhou do přednosu — roznožka na zad.
2. Z vnější strany nadhmátem pobok a na přední žerdí: Z náskoku přešvih přednož. snož. do přednosu ve vzporu pokos uvnitř — zvolna stoj o rukou vzporem — zvolna váhou do váhy oporem l. o loket — přednožka v pr. s 1 obr. v levé.

3. Na začátku čelem z bradel: Výmyk do přednosu — spád na zad do podp. vznes. o pažích — zvolna kotoul na zad do vzporu — přednos — výsed na pr. žerd' — přehmat do podhmátu — sešín na před váhou ve visu v zadu — svis — výšin do podp. lež. — v předu — skrčka.

KŮŇ NA ŠÍŘ S MADLY. I. TŘÍDA.

1. Dohmat l. na zadní madlo pr. na hřbet (z náskoku) — přešv. zánož. — snožmo v pr. (s obrátem v l.) do vzporu v předu na madlech — přešv. únož. pr. dovnitř — stříž odboč. v l. — přešv. únož. pr. do vzporu v zadu na madlech — přešv. odboč. v l. na zad do vzporu v předu na madlech — přednožka v l.
2. Z náskoku: Kolo únož. v l. s 1 obr. v pr. do vzporu v zadu na madlech — kolo únož. pr. na zad — přešv. únož. pr. na zad — kolo únož. v pr. s 1 obr. v l. do vzporu v zadu na madlech — kolo přednož. v pr. po předu nad krkem a před. madlem do vzporu v předu na krku a předním madle přednožka v l.
3. Dohmat pr. na přední madlo a l. na krk: Z náskoku přešvih odboč. v l. do vzporu v zadu — kolo přednož. v pr. po předu nad sedlem do vzporu v předu na madlech — přešv. únož. l. do vnitř — stříž odboč. v pr. — stříž odboč. v l. — přešv. přednož. l. na zad — kolo přednož. v pr. — přešv. odboč. v l. — kolo přednož. v l. po předu nad krkem a předním madlem s $\frac{1}{2}$ obr. v pr. do stoje na zemi (levý bok u koně).
4. Z přešv. únož. pr. vně — kolo únož. l. — přešv. únož. l. do vnitř — stříž odboč. v pr. — stříž odboč. v l. — přešv. únož. v pr. do podp. v zadu — kolo zánožmo pr. — kolo odboč. v l. na zad — přešv. odboč. v l. na zad — odbočka v pr. (zády ke koni).

KŮŇ NA DÉL. I. TŘÍDA.

1. Z rozběhu s l. strany koně — odrazem l. kolo přednož. pr. s $\frac{1}{2}$ obr. v pr. do vzporu pobok — přešv. únož. l. — pr. do vnitř do vzporu v zadu — kolo zánožmo pr. — přešv. odboč. v l. na zad do vzporu v předu — odbočka v pr.
2. Z rozběhu s pr. strany koně — s odrazem pr. kolo přednož. l. s $\frac{1}{2}$ v l. do vzporu pobok — přešv. únož. pr. — stříž odboč. v l. — přešv. únož. v pr. s 1 obr. v l. — kolo únož. v pr. s $1\frac{1}{2}$ obrátem do stoje na zemi.

Přeskok: z rozběhu dohm. do sedla — přednožka v pr. přes krk s $\frac{1}{2}$ obr. v l.

3. Dohmat na hřbet: Stříž v předu (v libovolnou stranu) do výsedu pokos za rukama — stříž zánožmo v pr. — přešvih zánož. pr. s $\frac{1}{2}$ obr. v l. do podp. v předu — přešv. skrč. do podp. v zadu — kolo zánož. v pr. — kolo únož. v pr. po předu do výsedu na krk pokos před rukama — seskok přednož. v pr.
4. Z náskoku dohm. do sedla: Přešv. v l. přednož. snožmo do vzporu v zadu — celý obr. v l. do vzporu v předu — kolo přednož. v pr. — přešv. únož. l. — stříž odboč. v pr. — přešv. únož. v l. s 1 obr. v pr. do vzporu v předu — skrčka.

Přeskoky. Veleskok střížmo (stříž se koná libovolně) při seskoku jsme čelem ke koni.

HRAZDA. II. TŘÍDA.

Švihová.

1. Z náskoku výmyk závěr. pr. vně — tož na zad závěs — přešv. na zad spád do visu vznes. — vzepř. vzkl. — podmet.
2. Z kmihu: Vzepř. závěs. pr. vnitř. s 1 obr. v l. do podp. jízdmu—toč jízdmu na zad—spád na zad do visu vznes. v předu průvlekem v l. — vzepř. vzkl. — přemýk do stoje na zemi.
3. Z komihání vzepř. vzkl. — toč v podp. v předu na před — přemýk předem do visu — výmyk předem (velvýmyk) podmet.

Tahová.

1. Z visu: Zvolna vis vznes. v pr.—průvlek do visu střemhlav — výšin zadem do vzporu v zadu — přehmat do podhm. — podpor kličmo v zadu — zákmiň — předkm. — seskok.
2. Výšin předem sešin na zad do visu — vis vznes. v zadu — vis střemhlav — váha ve visu v zadu — vis v zadu — průvlek do přednosu seskok.
3. Vzepř. tahem střdnoruč do podp. v předu — sešin na před do visu vznes. — průvlek do visu střemhlav — vahou do visu v zadu — průvlek — přednos — seskok.
4. Ze svisu zvolna: Vis vznes. v předu — průvlekem a trčným výšin zadem do podp. v zadu — sešin na zad prohnutě (naznačit váhu) ve visu v zadu — vis v zadu — průvlek do visu vznes. v předu — přednos. — seskok.

BRADLA. II. TŘÍDA.

Švihová.

1. Z podp. o pažích z mezikmihu: Kotoul na zad do vzporu — kolo zánož. pr. nad pr. žerdí — stoj o ramenou — odsun do podp. o pažích — vzepř. vzkl. do výsedu snožmo na pr. žerd' — přehmat na před — zánožka v l. přes obě žerdě s 1 obr. v pr.
2. Vzpor. vzkl. (z podp. o pažích kmihem) kolo zánož. pr. nad pr. žerdí — kolo přednož. pr. nad l. žerdí — odsun do podp. o pažích — kotoul na zad do vzporu — přednožka v pr.
3. Z náskoku: V podp. o pažích kotoul na zad — u předkm. vzpor — zákmiň stoj o ramenou — kotoul na před vysazeně u zákmiň vzpor — přednožka v pr.
1. **Tahová.** Z podp. o pažích. Zvolna kotoul na zad do stoje o ramenou — váhou — váha oporem o l. loket — přednos — ½ obr. v pr. v přednosu do přednosu ve vzporu na pr. žerdí — seskok na před.
2. Uprostřed bradel: Náskok do vzporu — přednos — vysazeně tahem stoj o ramenou — zvolna překot na před do výsedu roznožmo před rukama — přehmat na před — překot kličem, zdvihem na konci bradel (do stoje na zemi).
3. Na začátku čelem do bradel: Náskok do vzporu — kolo zánož. pr. nad pr. žerdí do přednosu pravou — zákmiň kolo zánož. l. nad l. žerdí do přednosu levou — zákmiň stoj o ramenou — vysazeně překot na před na pr. žerd' — váha pobok oporem o pr. loket — zánožka přes l. žerd'.

KŮŇ NA ŠÍŘ S MADLY. II. TŘÍDA.

1. Dohmat pr. obráceným nadhm. na přední madlo l. na krk: Z náskoku: kolo únož. v pr. s 1 obr. v l. do vzporu v zadu na madlech — přešv. únož. l. — pr. na zad — do vzporu v předu výsed únož. pr. pozpátku na hřbet s ½ obr. pr. do sedu jízmo pokos — stříž zánož. — seskok přednož. v pravo.
 2. Přešv. skrč. v l. do vzporu jízmo pobok — (z náskoku) stříž odboč. v pr.—přešv. dovnitř únož. l. napřed—přešv. odboč. pr. na zad do vzporu v předu — odbočka v l.
- Ze vzporu na madlech:
3. Přešv. únož. pr. vně — přešv. únož. pr. na zad — přešv. únož. v l. do vnitř — přešv. únož. pr. do vnitř do vzporu v zadu — kolo zánožmo v pr. — přešv. odboč. v l. na zad — přešv. únož. pr. do vnitř — přešv. únož. l. s ½ obr. v pr. — seskok (pr. bok u koně).
 4. Kolo přednož. l. — přešv. odboč. v pr. do vzporu v zadu — přešv. únož. l. na zad — přešv. únož. pr. na zad — kolo přednožmo v pr. — odbočka v l.

KŮŇ NA DÉL BEZ MADEL. II. TŘÍDA.

1. Odrazem l. výsed přednož. v pr. do sedla — stříž zánož. s 1 obr. v pr. do podp. lež. za rukama — přednožka v pr.
2. Odrazem pr. kolo přednož. v l. s ½ obr. v pr. do vzporu v předu pobok — přešv. únož. pr. s ½ obr. v l. do sedu jízmo pokos — přehm. do zadu přednožka v l.

Přeskok: Veleskok skrčmo.

3. **Dohmat na krk:** Výskok roznož. do výsedu pokos za rukama — přešv. únož. pr. na zad s ½ obr. v l. do vzporu v předu pobok — přešv. přednož. v pr. do výsedu jízmo pobok — přešv. únož. v l. po předu a 1 obratem v pr. do vzporu v předu pobok — odbočka v pr.
 4. Výsed přednož. střížmo s 1 obr. v l. do sedla — přehmat za tělo — výšvih přednož. s ½ obr. v pr. ve vzpor ležmo v pr. stranou — seskok odboč. na zad do vzporu v předu — odbočka v pr.
- Přeskoky.** Veleskok roznožmo dohm. do sedla.

HRAZDA. III. TŘÍDA.

Z kmihu:

Švihová.

1. Výmyk předem — toč na zad v podp. v předu — sřit roznož. závěs. v nártch do visu — seskok (sřit cvičíme podhmatem).
2. Výmyk zadem — toč v podp. v zadu na zad — spád na před do visu vznes v zadu — průvlek l. — vzepř. závěs pr. vnitř — seskok únož. l. s ½ obr. v pr.
3. Výmyk předem — 1 obr. v pr. do vzporu v zadu — přednos snožmo — seskok.

Tahová.

1. Z visu výšin předem — sešin na zad do visu v předu — výšin zadem — přednos ve vzporu v zadu — seskok na před.
2. Zvolna průvlekem vis střemhlav — prohnutě do visu v zadu — puštěním l. ruky dvojný obrat kolem pr. do visu v předu — přednos — seskok.
3. Ze svisu: Zvolna vis vznes. — průvlek — vis střemhlav — zvolna vis v zadu — zpět do visu v předu — seskok.
4. Výšin zadem do vzporu v zadu — přehmat v nadhmat — zvolna sešin na před do visu rozpažováním (oddalováním rukou od sebe) — přednos pr. ve visu — seskok.

BRADLA. III. TŘÍDA.

1. Z podp. o pažích: U zák. vzpor — stříž přednož. v pr. do výsedu roznožmo stoj o ramenou — přednožka v pr.
2. Z kmihu: vzepř. vzkl. do výsedu snož. na l. žerd' s ½ obr. v pr. ve vzpor ležmo za rukama — kolo únož. v l. s ½ obr. v pr. do sedu na pr. žerdí výšvih zánožka v l.
3. Z rozběhu: V podp. o pažích kmihem. Vzpor vzkl. do výsedu roznož. pokos. — výšvih přednož. do vnitř — přešv. přednož. pr. přes l. žerd' s ½ obr. v pr. — přešv. zánož. l. do podp. lež. za rukama — odbočka v pr. přes obě žerdě.

Tahová.

1. Náskokem klik — vzpor — výsed přednož. snož. na l. žerd' s ½ obr. v l. do sedu pobok — přednos — seskok.
2. Z vnější strany bradel: Nadhmatem na přední žerli výšin předem do podp. lež. za rukama — přehmat v podhmat — na té samé žerdí — zvolna stoj o ramenou (více na prsou) — překot na před (ohnutím rukou), (jest zavěšen na druhé žerdí).
3. Z podp. o pažích přitrhem klik — zvolna vzpor souruč — přednos — zánožka v pr.
4. Na konci čelem z bradel: Výšin předem závěsem o bérce do sedu roznož. za rukama — zvolna stoj o rameni — překot na před do stoje na zemi.

KŮŇ NA ŠÍŘ S MADLY. III. TŘÍDA.

1. Z přešv. únož. pr. vně: Přešv. únož. l. do vnitř — pr. do vnitř do vzporu v zadu — přešv. únož. l. na zad — přešv. únož. pr. na zad do vzporu v předu — přešv. únož. l. na před s ½ obr. v pr. do sedu jízmo pokos — stříž zánožmo v pr. — sesed přednožmo v pr.
2. Z náskoku: Přešv. odboč. v pr. do vzporu v zadu — přešv. únož. l. na zad s 1 obr. v l. do vzporu jízmo pobok — přešv. únož. l. na zad — do vzporu v předu — výsed únož. v l. pozpátku na krk s ½ obr. v l. do sedu jízmo pokos seskok na před.

3. Z přešvihů únož. pr. vně: Kolo únož. l. — přešv. únož. l. do vnitř — přešv. únož. pr. do vnitř do vzporu v zadu — přešv. skrč. na zad do vzporu v předu — odbočka v l.
4. Z náskoku: Přešv. odb. v l. do vzporu v zadu na madlech přešv. únož. pr. na zad — přešv. únož. l. na zad do vzporu v předu na madlech — přešv. únož. pr. na před — přešv. únož. l. na před do vzporu v zadu — odbočka v pr. na zad.

KUŇ NA DÉL BEZ MADEL. III. TŘÍDA.

1. Výskok skrčmo na hřbet do podp. dřepmo snožmo — kotoul na před do výsedu roznožmo za rukama — sesed zánož. v pravo.
2. Výsed přednož. v pr. na hřbet — stříž zánožmo v pr. — sesed zánož. v l.
- Přeskok:** Veleskok roznožmo dohm. na krk.
3. Výsed přednož. snož. na pr. stranu koně (odrazem z levé strany) — $\frac{1}{2}$ obr. v l. do podp. v předu — přešv. únož. pr. do vnitř — přešv. únož. l. do vnitř do vzporu v zadu — seskok na před.
4. Výsed roznož. pozpátku s 1 obr. v pr. na hřbet — stříž přednož. v l. — seskok zánož. v pr.

Přeskoky. Výskok z prosta na hřbet (ruce jsou ve vzpažení při výskoku) sesed roznož. na před dohm. na krk.

Bratři! V březnovém čísle ve cvičení se švihadly vloudila se v druhé sestavě chyba, a sice: 15. a) není tam předkrok a 16. a) není $\frac{1}{2}$ obr., správně jest: 15. a) $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje zánož. v pr. — pr. dol. obl. předpaží — l. nejkratší cestou vzpaží; b) výdrž. 16. a) přísun pr. ku l. stoj spatný ruce v bok, b) výdrž. V třetí pak sestavě v době 9. a) a 10. a) dva přeskoky snožmo, cvičte v době 9. a) přeskok snožmo, b) výskok na místě totéž 10. a), b). — Proti sobě cvičíme jen v první sestavě. — Proto, bratři, máte-li již na cvičeno, opravte si!

Bude-li některý z bratrů u těchto výkonů vysvětlení potřebovat, necht' se obrátí na mne. Se sokolským Na zdar!

Rudolf Stýblo, náč. Župy Střední.

DOPISY.

San Francisco, Cal., 17. února.

Dnes je tomu právě rok, co jsme si založily sbor Sokolek v San Franciscu a musím s potěšením oznámiti, že se náš sbor rozmáhá. Poslední schůze byly uváděny nové sestry činovnice, a sice: Starostka E. Kokešová, náměstkyně C. Sádlová, tajemnice M. Křečková, účetní E. Štorková, pokladní M. Štorková, náčelnice A. Macharová; cvičitelky M. Štorková a M. Křečková; důvěrníci bratři Kokeš a Belza; dopisovatelka B. Holečková. Všechny členky jest třicet šest a cvičenek sedmnáct.

Cvičíme pravidelně každé pondělí, ve dvou družstvech vedením bratrů Riznera a Bernharda. Nyní se připravujeme na veřejné, bude naše první vystoupení a tudíž na tom hodně záleží, abychom v té zkoušce dobře obstály a tím více sester do našeho středu přivedly.

Těž jsme utvořily, ovšem za pomoci bratrů našich dramatického odboru a tento již je v proudu, neboť se připravuje na sehrání divadelního výstupu, tedy něco, co zde v San Franciscu ještě nebylo. Na Sylvestra byla odbývána pěkná zábava, kterou pořádali Sokolové a my Sokolky jsme je překvapily malým půlnočním výstupem, ale co pravím překvapily, jsem jista, že již předem každý věděl, ale at'si, oni se přece jen divili, kde se to v nás vzalo. Také pořádají Sokolové každý měsíc dvě odpolední zábavy a br. Justice nás učil tančit "besedu", za což jsme mu velice povděčny. A ještě něco, musím podotknouti, ačkoliv jsem na to příliš slabá v péře, totiž že jsme zde měli vzácnou návštěvu velikého umělce Jaroslava Kociána. Dával zde tři koncerty a Sokolové mu

na počest pořádali banket, kdež jsme měly příležitost jej seznat a s ním mluvit. To další ponechám zkušenějším.

Tedy tu budeme mít světovou výstavu i doufám, že my Češi tím také hodně získáme; přáli bychom si, aby sem přijelo hodně našich a zvláště Sokolů a Sokolek, tak aby naše jednota do té doby nežli bude výstava hodně zmohutněla.

Na zdar!

Božena Holečková.

Mt. Pleasant, Pa., 20. února.

Jednotám N. J. S.: Bratři, naše jednota si chce pořídit knihovnu; jelikož pokladna jest chudá, obracíme se na jednoty naše vůbec, zdali by měly knihy, které by již měly bratři přečtené, aby je nám darovaly. Každá kniha poučná bude s díky přijata. Za T. J. S. Ladimír Klácel, Jan Šimandl, jednatel, 246 Oak St., Mt. Pleasant, Pa.

Chicago, Ill., 26. února.

Sbor důvěrníků Plz. Sokola poslal minulého měsíce úplnou zprávu o finančním stavu jednoty, z kteréž vysvítá, že jednota vlastní budovu a jmění v celku \$67,018.32, na což dluhuje \$20,547.25; jmění čistě páčí se tedy na \$46,471.57. Důkaz to opět, že nejsme ještě na tom stanovisku, kdy bychom více podpory širší veřejnosti a členstva nepotřebovali. K umoření dluhu onoho bude třeba soustřediti všecku podporu ve svůj stánek předně, a ostatní národní podniky musí zatím vyčkat až nám bude lépe.

Dne 21. února pořádal sbor Sokolek Plz. Sokola slavnost na počest Washingtonových narozenin. Pořád byl skvostným a díky obětavému našemu kapelníku br. Rubringerovi a jeho umělcům, dále pp. Rud. a Karlu Fialovi, pí. A. Topinkové a Julii Krislové, sl. Heleně Weinerové, Sokolce Minnie Pollackové a Julii Pollackové a slavnostnímu řečníku obě. Pšenkovi, jenž zaujal místo br. Kroužilky v posledním okamžiku, a jenž se bez přípravy svého úkolu zhostil důstojně; slavnost za velice slušné návštěvy odbyla se k úplné spokojenosti všech. Gratuluji výboru Sokolek.

Tak mě tak napadá, nebylo-li by záhodno začít s tím spojováním, na svoji pěst, tady v Chicagu. Doslýchám se, že několik našich menších i větších jednot zde v Chicagu, v obou táborech pocítuje nutnost svých vlastních tělocvičen a některé, které je mají, potřebují je zvelebovati a zvětšiti. Což kdyby se spojily takovéto jednoty a postavily jeden stánek, který by vyhovoval všem moderním požadavkům a byl zároveň českých reprezentančním domem západní strany města — místo stavění různých boud na dupandy. — Jelikož žádná z nadějných těchto jednot nemá jednotlivě dost peněz na něco pořádného, proč by se nemohlo postupovati jednotně. Nové nikterak není ale prospěšné. Nač obtěžovati stále veřejnost o příspěvky na věc sokolskou, na stavění budov, které nebudou takými, jakými bychom si je přáli míti a které dohromady budou státi dvakráté tolik nákladu, než by stála jedna moderní, všem účelům vyhovující tělocvična. Plzeňský Sokol má dnes v Chicagu nejlepší tělocvičnu, nevyjímaje žádných, ani cizonárodních, vyjma snad tělocvičen universitních, a přece schází nám mnoho, co by v moderní tělocvičně mělo býti. Z nedostatků našich a zkušeností měli by jiní těžiti a nedělati chyby, kterých jsme se dopustili my. Ostatně časy se mění a co bylo dost dobré pro ty, kteří evičili před 20 lety, není dosti dobré pro nynější pokolení a to by měli vzít na vědomí ti, kteří se do nových staveb pouští ještě teď. Druhá příčina ku spojení by byla, že nebylo by nutno stále apelovati o podporu na veřejnost a nebylo by nutno tělocvičny vydržovati plesy a výlety — neboť silná jednota vydržovala by se sama svým členstvím, kdežto jednoty malé, rozštěpené, jsou veřejnosti pouze na obtíž a samy sobě nemohou popřáti zadostučinění v jich působení, jelikož jim stále schází prostředků. "V spojení jest síla", stále hlásáme — a kdy medle začnem rozumě uvažovati o významu těchto slov a začnem dle nich i prakticky jednati? Neznám námitku mnohou, kterou bych nemohl vyvrátiti, však že spojení

našich jednot, at' z táborů kterýchkoliv není k uskutečnění mi divné přec. Jenom dobrá vůle, vůle v pravdě sokolská — sokolských jednot, oněch dle jména pouze, neuznávám!

Na zdar!

J. Dvořák.

Cleveland, O., 26. února.

Mnoho různých chmůr přeletělo přes veškeré Sokolstvo a jich činovníky, a to následkem nedostatku dobrých sil, které se nám ztrácejí v živlu jiném, aneb ty, co máme, nekonnají co by měly a to jest chyba, jinak bychom měli více těch "dobrých". Hled'me se zhostiti toho, co je v řadách našich zjevem nepřekýmáným, a to na prvním místě řevnivosti jedněch k druhým! Chtějme imponovati kritice veřejnosti a lidem myslícím vůbec: ne pouze občasným vystoupením, ale svorností ve vlastních řadách, svědomitou vytrvalou prací a hlavně ovšem plněním vytknutých povinností.

A posoudím-li činnost naši v letech minulých, doznati musím, že mělo být trochu více pospolitě činnosti a vytrvalosti; t. j. naše činnost spolková trpěla značně jednak všeobecně nepříznivými panujícími poměry, ale hlavně netečností a lhostejností ku věci sokolské bratří samotných.

Avšak uvážíme-li na druhé straně, že veškerá břemena vždy a skoro všude spočívala na bedrách hloučku obětavých bratří a sester z přesvědčení a ne dle jména pouze, můžeme si vzdor tomu i k těm skrovným výsledkům jen gratulovati, zejména že jednota naše přes mnohé ty kameny úrazu přece jen pokračuje a Sokol náš spěje výš a výše a dočká se snad i u nás svého kžehého cíle!

Nezmiňoval jsem se o činnosti naší jednoty, poněvadž jsem dal přednost našemu župnímu dopisovateli, který tak učinil již a zprávy o veřejných podal a ve slušné formě odborné a po stránce technické upravil. Končím prozatím dopis a volám k bratrům Sokolům, jen s chutí k dílu a jen dál a výš! Na zdar!

Jan A. Pohanka.

Cleveland, O., 28. února.

Dávno chystaly se clevelandské jednoty k nějakému podniku ve prospěch Ú. M. Š. v Čechách a příhodnější doba se naskytnouti nemohla — kdy provedeno míněné ve skutek. Jednoty byly právě po veřejných, tu každá měla něco pěkného po ruce a pak byla tu ještě ta náhoda, že dvě jednoty "Sokol Nová Vlast a Sokol Cleveland" byly nuceny provésti svá veřejná v jedno a též nedělní odpoledne, a přece by také rády se shledly vespolek, porovnávající všichni navzájem práci svou. Učiněny kroky k propůjčení Národní Síně na Broadway. Patronát vyšel nám vstříci svojí ochotou (zač platí srdečný dík) a zapůjčil nám zdarma síň na nedělní odpoledne, dne 5. února.

Cvičitelé sestavili pořad a malé provolání, jež přikládám a v nadepsané odpoledne stály šiky naše, borci, Sokolky i káňata pohotově a vše v nejlepším pořádku.

Provolání vlastní k vůli zapamatování i s pořadem stůž zde v plném znění:

"Krajané!

Cleveland, bašta Čechů Ohioských, žel, dvakrát nepříspěl na Matiční dar Čechů amerických měrou takovou, jak počet Vás oproti tomu se jeví. Celý stát Ohio nedostal se tak daleko, jak by měl, a byl mnohým státem s menším počtem krajanů přeskóčen. — A proč? — Není v Clevelandu tolik lásky u Čechů vůči své domovině a jazyku jako jinde? Jistě, že ano! Nyní, by se zameškané dohonilo, chápe se Sokolstvo podniknu, který si nic nezadá s účelem a bude-li porozuměno se strany krajanů, přinese našim drahým bratřím v zámoří podporu hmotnou, kterou se zachovávají dítky naše — svému národu a to tam, kde již germanizace své spáry zatkla. Co se pouze žádá na našich krajanech je, aby se jen dostavili v nedělní odpoledne, dne 5. února ve 2 hodiny sl. č., do České Národní Síně na Broadway, a přihlídlí společně práci místních sokolských jednot."

Pořad byl následující:

I.

1. Sokol Čech — prostrná hochů — Dolista.
2. Sokol Cleveland — děvčata — Šlapák.
3. Sokol Nová Vlast — prostrná hochů — Přech.
4. Sokol Čech — kroužky děvčat — Pečánka.
5. Sokol Cleveland — činky hochů — Jílek.

II.

1. Sokol Nová Vlast — cvičení s tyčemi spoj. s mazurkovými kroky Sokolek — Přech.
2. Sokol Cleveland — prostrná členů — Jílek.
3. Sokol Čech — kůžele Sokolek — Hořica.
4. Sokol Nová Vlast — prostrná členů — Přech.
5. Sokol Cleveland — Mazurka Sokolek — Šlapák.
6. Sokol Nová Vlast — praporky Sokolek — Přech.
7. Sokol Čech — prostrná členů — Hořica.

III.

Vzorná družstva na nářadí.

I. Bradla.

II. Kůň na šif s madly.

Po cvičení nástup všech cvičenců a proslov.

Vstupné, jež celé náležitosti mělo daru Ústřední Matici Školské v Čechách obnášelo 15c za osobu.

Žel a žel dvakrát! Cvičení toto konalo se za hesla "Český Cleveland Ústřední Matici Školské v Čechách", ale během okolností se toto heslo změnilo na heslo clevelandské tělocvičné jednoty Národ. Jednoty Sokolské Ú. M. Š. Tvrzení toto odůvodňuji následující: Všechny prodaných vstupenek bylo 415, tudíž přítomno bylo 415 osob. Dobrá — ale kdož byly ty osoby? Více jak jedna třetina byli cvičenci a cvičenky (dle usnesení každý platil své vstupné) a ostatní byli rodiče našich káňat, kteří s příbuzenstvem šli přihlídnouti cvičení svých dítek.

Tak pochopil ten Český Cleveland myšlenku naší — a Sokolstvu se často vytýká, že nečiní, co by mělo.

Výsledek je tento: za 415 vstupenek po 15c.....\$62.25
dar obč. Zborníka 1.00

\$63.25

z toho se odečte hudebníkům..... 10.50

zbývá \$52.75

O tuto částku \$52.75 se přičinily těl. jednoty Nár. Jed. Sok. v Clevelandu za pomoci Patronátu České Národní Síně (propůjčením místnosti zdarma) a místní časopisy "Američan" a "Dennice Novověku" oznámkami a letáky, zač všem jen vřelý dík!

O cvičení mohu říci, že se vedla dobře; posudky vynechávám, jelikož již dříve uvedeny byly v "Sokole Amer." jednotlivě z veřejných dotyčených jednot našich.

Na zdar!

Tonda Čermák.

Cleveland, O., 27. února.

Milený Sokole Americký! Věru velmi těžko bylo mi dnes, kdybych psáti měl o záležitostech jednoty Sokola Čech, o těch záležitostech, které se obratem svým nikterak nehodí do rámce dnešní úvahy.

U vědomí velké ztráty, která stihla jednotu naší skláníme všichni členové šiku našeho šiji svou před majestátem smrti a truchlíme nad odchodem zasloužilého, velmi zasloužilého člena, který po celých třicet let byl nám vůdčím duchem a v každém ohledu znamenitým rádcem, vzorným Sokolem, Antonínem Petrášem.

V tomto přemilém bratru obří postavy a na pohled skálopevného zdraví ztratila jednota naše mnoho, velmi mnoho. Ztratila v něm mnoho nejen jednota naše, ale i svobodomyšlná

naše strana a český Cleveland vůbec. Čím nám všem byl Sokol Petráš, chápeme teprve nyní, kdy tělo jeho odpočívá v chladné zemi hřbitova woodlandského.

Skon jeho, třeba každý z nás věděl, že Sokol Petráš po několik již dní vážně churaví, přece jen přišel náhle. V sobotu, 11. února ráno věděl již skoro každý krajan, že Sokol Petráš v nemocnici Charity po 4. hodině ranní, podrobiv se den před tím operaci, vydechl na posled. A čtrnáctého dne měsíce února, kdy "Sokol Americký" rozlétal se po českých osadách amerických, vynášeli jsme z České Národní Síně na Broadway, o níž si získal tolik zásluh, chladné tělo Sokola Petráše, abychom jej doprovodili na poslední jeho cestě tam, kam jednou přijíti souzeno jest nám všem.

A vypravili jsme mu pohřeb jednota naši v každém ohledu důstojný. Jaké lásky a oblibě těšil se zesnulý Sokol Petráš u členů, o tom svědčí fakt, že až na nepatrnou výminku doprovodila jej k poslednímu odpočinku celá naše jednota. Na pohřeb jeho přišli také nejen svobodáři, ale i katolíci, neboť Sokol Petráš jako Moravan-vlastenec pro svou přímou povahu, nezištnost ve věcech národních a ryzí charakter požíval úcty a vážnosti všeobecné. Každá jeho rada, at' již v životě národním nebo spolkovém, nebyla zlatem k vyvážení. S prsou povždy obnaženým, s otevřeným hledím, hájil vždy pravdu a do nepravostí bušil jako perlíkem do kovadliny, až od ní — jak zcela správně napsal ve své vzpomínce na Sokola Petráše br. Václav Šnajdr v "Dennici Novověku" — škváry litaly.

A toho vzorného pracovníka vyrvala ze středu našeho neúprosná smrt!

Kéž každý Sokol aspoň částečně hledí kráčet v slépejích jeho, kéž jest každý aspoň jen částí toho "našeho" velkého Petráše, jehož ideálem povždy bylo, aby celá Amerika obdivovala českého Sokola pro jeho vyspělost těla a ducha.

Květy lásky a zásluh na rov jeho položené byly již mrazem ožehnuty a zničeny, ale památka na vzorného Sokola Petráše bude u nás všech povždy v živé svědectví...

Karel Šumek.

Bruno, Neb., 28. února.

Dojista jest skoro jen vhodné za včas upozorniti, že jednoty sokolské v Západní Župě sdružené do orgánu sokolského málo z práce tělocvičné a osvětové zvěstují a přispívají. Příčina hlavní, že vůbec málo se pracuje pro náš rozkvět, takže není vlastně ani čeho psát, co by pozornosti zasluhovalo. Většina našich jednot v menších městech, aby tak se řeklo, jednoduše dřímají "v bázni boží" a očekávají snad příchod mesiáše, který by je aspoň k částečné práci probudil! Jestě aspoň, že od některých jednot zvidáme, že pořádají nějaký ten ples aneb zábavu, jinak ale mělo by se za to, že jednota ta a jiná vůbec ani neexistují. Další chybou je, že schůze, ve kterých by se dalo přece někdy něco dělati, bývají skoro až mizerně navštěvovány a odhývány za několik měsíců jednou, při čemž se probere trochu těch nejnужnějších záležitostí a ostatní zase počká na příští časy, až bude k tomu lepší příležitost. Řekněme zkrátka, lid mezi kterým žijeme jest stvořen pro jiné věci a nemá časem a rozumem plýtvati pro nějaké ty obyčejné hlouposti na poli tělocvičném a vzdělávacím. My jsme rádi, že přijde trochu toho obecenstva na nějakou muziku a proto nesmíme snad přetěžovati lid všelikými přednáškami, aneb docela poučením, a co vlastně z nich je? Peněz máme dost, neboť farmy vydávají vždy ještě dosti slušnou úrodu, plodiny platí, tož, co nám schází? Někdy ten dollar dáme také někdy na ty "národní účely", a to snad postačí a zachová nám jméno, že v duchu národním pracujeme. Cvičení naše jsou navštěvována tak, že v letošních závodech v Dodge budeme jevití znamenitý pokrok. Výmluvu máme přece lehkou, řekne se, že není cvičitele a basta. Abych také poznamenal něco o jednotě naší, která přece pomalu snad květvá, neboť jsme v lednu přijali mladé tři Sokoly a nevím, kdy jich budeme přijímati zase více.

Pochváliti dlužno však jednání jednoty a zaznamenati, že se totiž částečně zasadila o zřízení české školy, kterou by ovšem navštěvovali děti rodičů svobodomyslných. Vyučování dělo by se v síni Sokolovny, ve které není však ani jediného předmětu pro školu se hodícího a mělo-li by vyučování směřovati ke zdárnému cíli, jest třeba všechny věci pro školu nezbytné, míti připravené. My ovšem jsme měli českou školu povolenou od distriktu, takže se mohlo vyučovati v místnostech veřejné školy. Tenkrát měly spolky naše připomenout školní radě, v níž zastoupení jsou sami Češi (takto rovněž lidi inteligentní), co hodlají přece učiniti. Chybou snad je, že my rádi takto ustupujeme, vidíme-li toho potřebu. Tak se také stalo, že bylo u nás bifmování (svátost, ve které duch sestupuje do člověka a z hlupáků, lidí chytrých nadělá), a před přijmutím této svátosti musí býti přece dívky náležitě poučeny a připraveny. Možná, kdyby se byl našel učitel, který by úkol ten vzal na sebe, nebylo by se proti tomu docela ničeho namítalo a učilo by se hned jak bylo po prázdninách. Takto ale se nemůžeme v osadě naší dělit na svobodomyslné a katolíky, jak by to vypadalo? Musí proto jedna strana ustoupiti, aby nechodilo polovice dítek do školy a druhá do kostela, nýbrž aby všechna mládež měla příležitost do kostela a škola počká. My svobodomyslní (tak si necháme totiž říkat) jsme samá láska, pozvali by nás nějaký pastor do kostela na banket, tak rozhodně neopomeneme do jednoho se dostavit a před počátkem banketu "Te deum" zapěti. Takto někdy také mluvíme o tom, že se nám mládež ztrácí a na to, že nemáme ve společné schopné síly pro úřady a p. V čem, ale spočívá vina ta? V tom, že nemůžeme poskytnouti naší mládeži příležitost, aby se seznámila s našimi snahami volnými a ideály lidí pokrokových. V tom do dnes jsme náramně šetřili a výsledek se nám jeví teď. Vidíme klerikální strany, jak vzrůstají a musí prospívati, neboť mají dostatek svých ústavů a nádherných škol a ty nejvíce myšlenky jejich šíří a propagují. Ano, sami musíme doznati, že českou řeč více pěstují, třeba ve směru církevním, a tím se stádo jejich rychleji šíří a co do počtu množí, o jakosti ovšem nemluví. Tím směrem my dodnes udělali dosti málo, ale doufáme, že i my se brzy vzpamatujeme i probudíme z našeho snu a přejdeme k práci tím usilovnější čím více vystihneme to heslo, že "Ve zdravém těle zdravý duch!"

F. R. Okřina.

Shiner, Texas, 31. března.

Za pobytu mého v Shiner, Tex., cvičilo se dvakrát týdně. A jelikož nalezal se spolek bez místnosti, byla tato pronajata. Bylo 8 cvičebních hodin. Průměr 8.3 za hodinu.

Cvičení účastnili se tyto členové:

1. M. Saletka 8 cv. hod., 1 hod. pro cvičitele; 2. T. Košťak 8 cv. hod.; 3. V. Košťak 7 cv. hod.; 4. J. Mikeš 6 cv. hod.; 5. K. Mikeš 5 cv. hod.; 6. F. Pavliš 8 cv. hod., 1 hod. pro cvičitele; 7. J. Košťak 8 cv. hod.; 8. V. Kolačný 7 cv. hod.; 9. J. Syptak 8 cv. hod., 1 hod. pro cvičitele; 10. A. Černý 2 cv. hod. — Celkem 67 členů, 3 čl. (cvič.).

Získáno několik nových členů, kteří budou přijati v příští schůzi. Odtud odjíždím dnes do West. Na zdar!

C. K. Šváb, starosta.

F. Chuděj, t. č. sp. cv.

Ennis, Texas, 20. dubna.

Dopis, který jsem psal do předminulého čísla, nebyl uveřejněn, neboť jak jsem se dozvěděl z čísla minulého, hodně dopisů se ztratilo a jest pravděpodobno, že můj byl asi mezi nimi. Chápu se proto péra, abych mezeru, která se ztrátou mého dopisu stala, tímto vyrovnal. Naše poměry v Texasu, jak pozoruji, se blahodárně zlepšují a s tím přibývá též hodně naděje pro lepší pochopení věci sokolské v budoucnu. Bratři jednoty naší pracují jako v úlu, obzvláště v čase posledním, neboť měli jsme hodně starostí ohledně příštího sletu župního. Po dlouhých úvahách přišli jsme však k rozhodnutí, že bude lépe, budou-li se závody ty odvíjati v místě příhodnějším a kde nemají tak moc starostí

druhých, takže mnohem větší píli připravám pro závody mohou věnovati. Závody ty odložili jsme z těch důvodů, že budeme stavět svoji vlastní tělocvičnu a to co možná v čase nejkratším a za druhé, že nám nebylo možno najítí místa vhodného jak pro cvičení, tak i pro zábavy při sletu nutných. To asi na vysvětlenou. Jak již jsem dříve uvedl, budeme stavět svůj stánek a to takový, který by vyhovoval všem potřebám sokolským; jedná se nám hlavně o to, zdali máme stavěti dřevěný aneb zděný. My bychom raději zděný, avšak nevím, jestli finanční poměry nám zděnou tělocvičnu postaviti dovolí, neboť by stála asi o \$500 více, než dřevěná. Vím, že asi mnohá jednota starší, která dosud svoji síň nevlastní, se pozastaví nad tím, že my, jednota tak mladá, již chceme býti ve svém. Že tělocvičnu stavět budeme, je to jen z velké části zásluhou bratří z jednoty naší, kteří se nelekají žádné oběti, jen abychom se vymanili z postavení, ve kterém se teď nalézáme. Kdyby bylo možno síň nějakou pro cvičení pronajmouti, byli bychom tak učinili. Ježto však v našem městě podobné místnosti není, byli jsme nuceni ke kroku tomuto. Začátek jest učiněn a k radosti naší vše utěšeně pokračuje, zvláště pod-

kroku, a domníváte se, bratři milí, že jednota je v tom dobře, když je stále na svém stupni, byť i ztráty žádné neměla? Stokrát již bylo řečeno, že ne a ne — stojaté vody hnijí. Kdo stojí, zůstává zpět, neboť svět svým pokrokem se kol něho žene dál — nelitostně ku předu. Divno vám, proč takový úvod? Inu, chei vám připomenouti naši jednotu. Ovšem nemohu vám ji předvésti jako některý člen zakládající, ale pokud moje paměť sahá, veliké pokroky jsme neučinili. Pravda, v posledních časech získali jsme něco nových členů a to velmi dobrých sil, ale což je to platné, když staří ve prospěch jich se vysmékají z úřadů a silně si začínají libovati v pohodlné lenivosti. Jakmile však příležitost se naskytne, tu okamžitě se zabývájí jako Sokolové. Nuže, bratři milí, a zvláště vy, kteří k naší jednotě alespoň na papíře náležíte, konáte své povinnosti? A jak je konáte? Myslím, že mnohý bratr by neměl ani odpovědi — kolik schůzí navštívil a podobně. V poslední schůzi jsme přetřásali otázku kroje a kam až sahala tato otázka, bylo mi věru podivením. Ba zaslechl jsem poznámku, až budu tak dlouho členem jako br. A. nebo jako br. B., tu budu kroj mítí dávno a oni jej mají teprve v loni. Proto,

Sokolky T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O., a jejich cvičitel.

půrný spolek S. P. J. S. T. nám hodně vypomáhá, neboť podpory od spolku toho jsou nejčetnější. Je to jen zase důkaz, že ti staří veteráni texassí jsou nejlepšími přáteli Sokolstva. Doposavad cvičíme v Nár. Síni, vlastně venku na trávníku, neboť síň ta je tak nízká, že ani bradla vysoká cvičit uvnitř nemůžeme. Cvičení je teď v proudu, cvičenců přibývá, na čemž má lvi podíl br. náčelník, kdežto cvičenci starší jaksi ochabují, neboť někteří asi postoupí svá místa v druhém družstvu cvičencům mladším. Bratři! tot' špatná ukázka, neboť místo aby si mladší brali příklad z vás, je na vás, abyste si brali příklad z nich vy. Prvním úmyslem našim bylo vyslati na závody družstva dvě a jedno dorostu, ale za stávajících poměrů, kdy potřebujeme každý cent, vyšleme družstvo jedno; neboť vysláním tří družstev udělali bychom si hodnou díru do pokladny. Bratři! je nutná potřeba, abyste se častěji do cvičení dostavovali, neboť budeme mít co nejdříve veřejné.

Na zdar!

Jos. Zázvorka.

Newburgh, O., 20. dubna.

Ku předu, ku předu, zpátky ni krok! jest heslo, které si má každá jednota napsati na svůj štít při prvním svém

bratří rozmilí, pakli naléháte na něco, aby se vykonalo, podívejte se nejdříve, jak jste to vykonali sami. Dalším usnesením byla pokuta 15c. tomu, kdo se nedostaví na pořadová, kterých má do roka býti nejméně 6. Tudiž si to, bratři, vezměte na zřetel. Konečně mi nastává promluvit o našem veřejném. Návštěva byla největší, jakou mohla naše síň pojmouti, tudiž splnilo se, co jsem předpokládal, a tím je zároveň odůvodněno, proč jsme ničeho v časopisech neoznamovali. Přijítí ještě lidé z Clevelandu (Newburgh jest jeho předměstí), tu snad domácí by museli hostům ustoupiti — a pro domácí vlastně se cvičení pořádalo. Při cvičení s příkladnou obětavostí vypomohli mi členové Sokola Nová Vlast, zač povinni jsme těm bujarým Sokolkům vzdáti díky. Jaké ovoce nám cvičení přineslo, ještě oznámíme — ze zkušenosti víme, že v nadšení se leccos učiní, ale pak se i ochabne. Počet dítek po cvičení hodně vzrostl, ale otázka, jak napovězeno — zda-li vytrvají. Co mi působí největší žalost, je, že naši členové a většinou výboři, jsou tak slabými Sokoly, kteří tak lehce se zviklají. Pro malé osobní nedorozumění a již to odnese jednota odstoupením; tímto však dává sobě dotčený bratr malé sokolské vysvědčení. Jak musí býti při tom člověku mimo naše řa-

dy stojícímu, který ví, jak dotyčný bratr pro Sokola horoval — a pro nepatrnou příčinu odstoupil. Nemá to být hanbou takovému bratru? Jistě, že ano, a tím větší, byl-li takový bratr kladen na vzor. Proto, bratři milí, zapírejte v sobě to maličké „já“ ve prospěch věci šlechetné a krásné. Váš

Tonda Čermák.

San Francisco, Cal., 24. dubna.

Veřejné jest odbyto! To jest jako když kámen padne do tiché hladiny vodní a tuto rozčeří, zbylé kruhy pak stávají se menšími a menšími, až bude zase vše ve starém klidu. Nebudu psátí můj technický úsudek o výkonosti naší jednoty ani sboru Sokolek S. F., neb jsem byl též činným účastníkem a nemohl jsem tudíž vše přehlédnouti. Myslím, že se rozepíše obsírněji někdo jiný. Prozradím jen tolik, co jsem doslechl od obě. Stahla, jenž je učitelem u „Verein Eintracht“ a činným evičencem již po 30 roků v různých německých spolecích a kterýž přišel ke mně, poklepal mi na rameno, řka: „Everything was nice and you have the best ladies class in Frisco.“ A z jeho upřímného širokého obličejce zářila radost a bylo vidět, že miní poctivě. Nebylo tudíž žádným fiaskem, jak se vyjádřil jeden bratr, na jehož úsudek málo dáme — nebot' tomu nerozumí. Návštěva byla velice četnou, ačkoli chybělo mnoho z bratří a někteří mi řekli, že by byli šli, jen o tom vědět; jestliže finančně nezáskáváme tolik, jako někdo očekával, převáží toto mnohokrát morální úspěch. Jedině okolnost, že jsme byli v cizím domě, působila tíživě a získali jsme opět důkaz, že Němci o nás nestojí. Každý mohl pozorovati onu nepřítel, když jsme ráno chtěli mít zkoušku, jakož i večer, když jsme byli nuceni shánět klíče od příslušných místností. Toto snad usplní stavbu vlastního stánku, na čemž se právě pracuje, když sešlo se stavby všeslovanského domu, myslím jen pro zájmy jednotlivců. Všecky přípravy utěšeně pokračují a v poslední schůzi, která byla svolána za účelem upsání peněz na stavbu, bylo vidět zajištěný úspěch. Každý z bratří, vědom si vážného okamžiku, přistoupil jako celý muž ku stolku, aby co v jeho možnosti, učinil, a též i několik Sokolek přispělo svými úsporami. Žel, že nebylo i více Čechů, jež posud nepatří k Sokolu a jež snad byli uvědoměni; z bratří, až na nepatrné výjimky, každý upsal obnos, jímž by rád vypomohl. Též jsem postřehl bratry, již v poslední době nebyli nikterak účastni v spolkovém životě a doufám, že tito přišli jako praví Sokolové, ne za žistným účelem. Dále pro přístě jest vystřihati se třídění v projevovalí radosti, třebaž to bylo jen pobídkou k dosažení dobrého účelu. Každý nemůže věnovati stovku a často u někoho, sehnati malý obnos, potřebuje více sebezapírání, nežli u někoho větší. Sám z ješitnosti na trochu potlesku hleděl jsem upsati co nejvíce, což však nebylo nic platno — potlesk pouze od stovky nahoru — měli jste tudíž za málo, zatleskat alespoň málo! Často takovéto maličerné věci mívají v zápětí veliké příčiny, jež nejdou snadno k napravení; takovéto pohnutky vedly k zakládání dělnických jednot a víte, jak potom se těžko klíží. Však doufám, že půjdeme svorně za vytknutým cílem, obzvláště když celé řízení ostane v rukou několika energických bratří, již nebudou se ohlížeti na to, zda se zachovají jednotlivcům. Rozhodně nebeřte v úvahu, kdo a jak co chce! Někdo třeba v přirovnání řekne, tak a tak velká evičirna by stačila, a jiný třeba hned na to, do takové boudy bych ani nešel, a tu se můžeme oetnout před problemem, že bychom nenašli někoho, aby nám předsedal, ale to se vše zase napraví, nebeřte ohled ani na jednoho, ani na druhého a pracujte dle svých nejlepšíh sil. Po veřeném začalo chodit několik nových evičenců do evičení a doufám ještě ve více, aspoň mi jeden br. povídal: „Počkej, po veřejném já ti ukážu sklopku v kružích.“ Snad ale nemyslel v kružích jeho známých někde v „bowling alley“. Nyní má každý příleži-

tost, neb rozdělení družstev umožňuje každému být činným dle jeho nejlepšíh sil a tak se propracovati, než přijdeme do vlastní tělocvičny. Taktéž doufám, že návštěva dorostu stoupne. Tento počne opět evičení v květnu a jest na vás, byste dítky své posílali. Zajisté jste si všimli pokroku, jež udělali hoši evičeři proti loňsku. Každý jejich pohyb a krok, jakož i držení těla jak při pochodu, tak při prostných, tomu nasvědčoval. Tož, přijd'te všichni v počtu co nejvyšším. Na zdar!

F. Rýzner.

Long Island City, N. Y., 26. dubna.

Těšil jsem se, že toho budu mít více psátí, ale nedostalo se mně té příležitosti, jelikož jsem se nemohl s bratry Sokoly Bazáru ve prospěch české školy v Astoria účastnit, tak jsem o to zkrátka.

Dále v naší T. J. S. Fügner jest teď živo mezi evičenci i též mezi členy, nebot' se každý připravuje a těší na naše závody letos u nás pořádané i také výbor se činí, aby vše bylo skvěle vypracováno. V poslední schůzi bylo odhlasováno též se účastnit výletu a průvodu T. J. S. v New Yorku a to jednolázně. Jsem žádostiv, jestli se mnozí naši bratři nebudou bát si těch pár kroků vyšlápnout v stejnkroji. Příležitost má každý, poněvadž na ten den, 30. května, se nikde nepracuje, takže má každý čas jít, a jest žádoucí, aby se také každý člen naší jednoty dostavil a ukázal, že jest Sokolem. Doufám, že budu mít více co psát po tomto výletě. Na zdar!

Jos. Koutník.

Chicago, Ill., 26. dubna.

Konečně vyhotoveny plány a rozpočty naší nové budovy T. J. Sokol Chicago, a pak za krátkou dobu budeme se honositi budovou snad nejpohodlnější a nejpraktičtější v České Kalifornii Chicaga.

Potíž s návštěvou evičenců upokojila se tím, že náhradou evičirny po dobu přestavby byl najmut „Park Plzenského Pivovaru“, kde evičení se odbývati mají v pondělí a úterý od 4—9 večer. Každý at' neopomíná pilně navštěvovati evičení, aby jednota naše neměla zbytečných výloh placením z místa, v němž by se necvičilo. Snad všichni již byli v „Parku Plzenského Pivovaru“ a proto ví, či mají vědět, jaké prostranství a místa zaujímá a mnoho-li Sokolů se vejde na zahradu, aby mohli pohodlně evičiti. To platí těm, kteří se účastnili večírku Sokolů, dne 8. dubna konaného, ač ve evičení jsem je nikdy neviděl. Proč nepřijdeš do evičení? „Ale já mám práce dosti!“ Kdybych tam k němu přišel podívat se na tu práci, viděl bych, jak se chudák dře celý shroucen, pohřížen ve čtení novin; nebo už má takovou smůlu někdo, že zrovna v ty dny co je evičení (míním totiž večery) dávají pěkné výstupy v desákovém divadle.

Večírek Sokolů se vydařil poměrně dosti dobře. Program nebyl bohat, ale dosti vkusně vystižen, aby účinkoval na náladu návštěvníků a hovor více rozproudil. Ostatně se vše podobalo taneční zábavě, jak to obyčejně bývá. Večírek tento nám ale „otevřel oči“. My jsme se seznámili se Sokoly a to se Sokoly z naší jednoty. Není to zvláštní? Zajisté že ano. Ti nechozí do schůzí, do evičení, jen platili příspěvky, kterýmiž si jakž takž jméno Sokol udržují. I to se může odpustiti, zdali pochopí vlastní práci, práci plnou nadšení, hnutí národního, práci, kterou Sokol sám chce, ano i sám ji vyhledává. „Napřed musím uměti anglicky“, odpoví mi někdo, „a proto ani raději moc česky nechci mluvit.“ To je také jedna výhybka „od Sokola dál.“ To je pravda, ale když potom se tak lehce zapomíná česky. Myslím, že jsem zajel příliš hluboko, avšak doufám, že žádný bratr nebude uražen, když jen pravdu čísti bude. Ostatně pustil jsem se bez zázně, jsa si vědom toho, že takový Sokol, o němž jsem shora psal, sotva bude číst tyto řádky.

Na zdar!

Miloslav Francel.

Milwaukee, Wis., 27. dubna.

Bratře pořadatelé, nemohl bys se zeptat některého náčelníka, jak svolává na pořadová? Sám jsem to oznámil v "Sokole Amer.", myslel jsem, že postačí, ale chyba lávky! Kdyby byl přišel aspoň jeden, ale mimo pravidelných, kteří chodí do cvičení, nepřišel ani jeden. Čte některý Sokol v Milwaukee "Sokol Americký"? Podle návštěvy pořadových myslím, že ani jeden ne. Aneb jsou všichni moc staří, jak mají ve zvyku se vymlouvat, když je vyzveš do Sokolovny. "I dej mně pokoj, jsem moc starý, já již se těžko ohýbám!" To tak musí být pohodlí, celý svůj život že se neohne? Pořadová se odbývají poslední pondělí v měsíci.

Na den 8. dubna jsme dostali od německých Turnerů pozvání na veřejné. Byl jsem tam s Kostlanem a A. Šabartem. Pořad měli německý, ale ta němčina se tam tak ozývala asi jako u nás čeština na bále, a podobně. Té tvrdé němčiny bylo slyšet pomalu, a to jen u těch nejstarších. V tom "Turnverein Milwaukee" jest většinou jen samá elita tak zvaní "Budníci" a ti na cvičení nejsou. To bylo vidět při vystoupení členstva. Hodně mladých a tak částečně promíchané řady starším veteránem. Takový silný spolek a

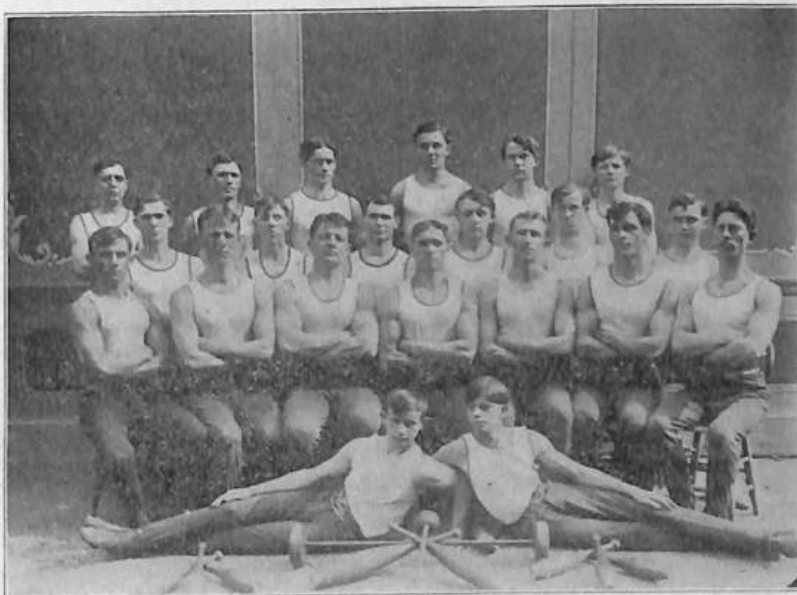
Cvičení bylo provedeno při hudbě, ač ne těžké, ale tak znamenité, že jsem něco podobného dávno neviděl. Sám jsem se tomu obdivoval, ale Kostlán jen pokrčil ramenoma a povídá: "To nic není, za 25 roků se to přece mohli naučit!"

Sokol odbývá, dne 10. června výlet a veřejné. Jest v sobotu, na neděli jsme zahradu nemohli dostat. Tak jak pak, Sokolové, dostavíte se jako na pořadová, to se nám to půjde! Nezapomeňte, 10. června v sobotu odpoledne.

Těž musím podat smutnou zprávu, že našemu předsedovi Karlu Klinkovi jeho družka, Sokolka, národovka, po operaci zemřela. Pohřbu se účastnily Sokolky, sbor Marta Washington J. Č. D. a pěvecký sbor "Hlahol", ku kterým zesnulá náležela, a výbor Sokola. Vyslovuji naši nejhlubší soustrast'.
Jan Zahorík.

New York, 28. dubna.

Naši členové musí mít hodně peněz! Naše veřejné žactva odbývané, dne 2. dubna, to ukázalo. Náš evičitelský sbor před několika lety zavedl tak, že všichni členové naší jednoty měli volný vstup na naše veřejná. Šlo rok od roku a jenom asi tucet členů někdy se dostavil. Tento rok bylo

Skupina borců T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.

evičilo jich 14 na dvou bradlech, 7 na každých bradlech a jen 7 na hrazdě, a dle ukázaného evičení by na závodech první cenu neodnesli. Schází tam ti co byli před 20—25 lety, kteří odnášeli první ceny. Cvičitel Brosius evičí 48 roků a zdali vydrží další dva roky, bude slavit jubileum evičitelské. Zde ukázal kus evičení s žactvem obého pohlaví od 12 do 14 roků (a někteří nebyli ani 12 let). Hoši měli americké praporky a dívky obruče. Cvičení byla jistá rej klusem při hudbě. Ač evičení netrvalo asi 8—10 minut, celý ten čas nezměnili polohy paží jen asi 3—4krát, buď měli vzpaženo aneb upaženo, takže bylo vidět na leckterém žákovi, že změnil polohu paží dřív, nežli měl a tím, že jeho ruce byly dlouhou výdrž přemoženy. Jak pak bratře Čermáku, myslíš že jest to dobré ukázkové evičení v 8—10 minutách nezměnit paže nejvíce 4krát? A onen evičitel bude slavit za dva roky padesátou činností svou jako evičitel. V chůzi za vzor může být každému mladíku, ač jest 72letý, jak mně řekl, a pak ta jeho přímá postava! Nejlepší bylo evičení kuželi, které provedli na veřejném před 25 lety a účastnilo se jich celkem 11, a to: A. Dittmar, A. Gillmeister, A. Firle, Chas. Firle, H. Krucke, R. Krucke, L. Liebscher, O. Retzlaff, E. Rom, W. Wackler a A. Schintz, který bydlí v St. Paul, Minn., a který sem přijel, by se evičení účastnil.

jinak uděláno, totiž aby každý platil, člen, nečlen. A hle, přišlo se podívat asi 70 členů. Hezký to počet za peníze, když porovnáme, že minulé evičení bylo zdarma. Jen, bratři, chod'te nadále, je krásná podívaná a můžete se přesvědčit, že máme dobrý evičitelský sbor a též pěknou dětskou tělocvičnou školu. Veřejné bylo vskutku krásné. Každý si liboval, i policejní kapitán z našeho distriktu, který byl pozván, a dostavil se s rodinou. Prvním číslem pořadu byla hudba řízením kapelníka br. Františka Turka. Druhé číslo byl proslov starosty naší jednoty, Jos. Modra. Všichni žáci a žákyně stáli v řadách před jevištěm. Poslouchali dobře slova br. starosty. Vybízel rodiče, aby posílali děti své do cvičení, a některá matka aneb otec, již byli přítomni s dětmi nechodícími do cvičení, zajisté tak učiní, neboť vím, že každý musel se radovat z výsledku práce. Řeč starosty byla odměněna bouřlivým potleskem. Třetí číslo bylo pěkné. Byl zpěv naší dětské pěvecké školy řízením učitele téže, br. Rud. Průši. Zapěl dvě krásné písně. Něco takového mohl bych poslouchat celý rok. Víím, že evičitel dítek má z nich radost. Po zpěvu dostal br. Průša od žactva svého velký obraz, vlastní podobu. Malý zpěvák, Honska, odevzdal obraz ten učitelovi svému. Br. Průša poděkoval dětem a obrátiv se k obecnstvu, žádal rodiče, aby posílali

děti své do školy. Poukázal na to malé procento těch, již chodí do zpěvu. Bylo vidět, že br. Průša dbá o dětskou školu a doufám, že na příští rok bude mít dvakrát tolik "zpěváků a zpěvaček". Čtvrté číslo. To čtvrté číslo! Na to tak hned nezapomenu. Byla prostná, která provedli žáci od 6 do 8 roků vedením evičitele Pavlíka. Bylo jich 84, a evičili pohyby paží, nohou a obraty. Velmi přesně provedli. Hoši evičili tak pěkně s hudbou, že bylo věru jen k podivu. Br. Pavlík zasluhuje plné uznání za svou námahu. Musela to být asi práce, nacvičiti ty malé Sokolíky tak vzorně. Viděl jsem okolo sebe hodně radostí zářících tváří, ba mnozí údivem slyšeli nad průkazem práce těch "Arabů". Číslo to bylo odměněno bouřlivým potleskem. Páté číslo vyplnily žačky od 6 do 8 let vedením evičitele Martyňho. Bylo jich 74 a evičily prostná s bílými a červenými karafiáty. Byl skvostný obraz, když žačky zvedly ruce vzhůru, vypadalo jako v zahradě. Cvičení bylo provedeno velmi pěkně a bylo odměněno silným potleskem. Šesté číslo byla prostná žáků od 8 do 10 let vedením evičitele Fr. Liera ml. Cvičilo jich 62. Měli dosti pěkné výkony a dosti dobře by provedli, kdyby se evičitel jejich nezmátl. Bratr Lier stál čelem k nim a snažil se, aby dobře provedli. Velel jim v pravo neb levo, a v rozdělení padlo jednou v pravo na místě v levo. Někteří evičili, jak měli, v levo, a druzí evičili v pravo, tak že to divně vypadalo, vzdor tomu cvičení nebylo zlé. Br. Lier si zajisté tuto chybu zapamatuje. Po tomto cvičení byla 15minutová přestávka. Po přestávce zazpíval náš Pěvecký odbor řízením evičitele R. Průšy. Zpěv se zamlouval. Osmé číslo byl zase zpěv dětské pěvecké školy. Zazpívali "Společenské písně" od Maláta. Nemohu toto dost vynachválit. Deváté číslo vyplnila žačka Laura Šimáčková, deera známého pracovníka našeho, Sokola Karla Šimáčka. Kroužila kuželi velmi hbitě; vím, že málo z našich členů by dovedlo, co tato malá děvka dovedla. A konečně, jaký div, vždyť otec její byl jedenkrát champion A. A. U. v kroužení kuželi a sám si vzal na starost deersku i nacvičil, a zvítězil znova. Po kroužení dostala malá Šimáčková kytici a hojnost potlesku. Desáté číslo bylo zase něco vhodného. Cvičilo 47 žáků od 8 do 10 let ozdobné kroky, vedením Vác. Hampla. Měly rovněž karafiáty. Sestava skvostná a provedení znamenité, tak že potlesk trval od začátku až do posledka — a mohu říci, že obecenstva byla velká síla — největší za posledních pět let. Cvičitel Hampl věru dělá zrovna divy se svými svěťenkami za ty dva neb tři poslední roky. Jedenácté číslo byla prostná žáků od 10 do 14 let, vedením evičitele Vác. Hampla. Cvičilo jich 57. Bylo rázně provedeno a odměněno též hojným potleskem. Dvanácté číslo opět pěkná ukázka. Žačky od 10 do 14 let, vedením evičitele Martyňho provedly těloevičné tance. Cvičilo jich 54. Každá žačka měla bílou a červenou šerpu, a když tančily, tak krásně vypadalo. Různé tance, kroky a některé pohyby hodně složité, spojeny s výkruty, však vše to provedeno ladně. Cvičitel Martyň musel asi mít radost, když viděl, jak šlo hladce. Třinácté číslo bylo rovněž zajímavé. Ukázaly se obecenstvu naše těloevičné hry. Hry provedli žáci od 10 do 14 let, vedením evičitele Vác. Hampla. Měli běh a pak krásnou hru s velkým míčem. Hraje se asi takto: Vybrána as tři družstva s libovolným počtem hráčů. Každé družstvo stojí v stojí rozkročeném. Od družstva asi na třicet stop jest meta. Na povel hodí se jeden míč každé čtce skrz nohy, zadní chytne, běží okolo mety a hodí míč zase skrz nohy zadnímu. Tak se koná, až celá četa oběhne metu, a ta četa, která jest první hotova, vyhraje. Večer pak byla taneční zábava. — Dne 15. dubna pořádaly se národní závody A. A. U. v Y. M. C. A. v západní 57. ulici. Návštěva byla veliká, ale evičene méně, než poslední rok, to proto, že hoši ze Cedar Rapids tady nebyli. Jednota naše vyslala tyto závodníky: Na bradla Vác. Heislera; na kůň na

šíř Ant. Klara; na kůň na dél Vác. Heislera a Jos. Gregora; na all-around championship Vác. Heislera. Byly tam provedeny eviky na hrazdě a bradlech, jakých jsem ještě neviděl. Samé krkolomné kousky. Hoši naši se dobře drželi a odnesli následující ceny: Na kůň na dél Jos. Gregor první a Vác. Heisler třetí; all-around dosáhl druhou cenu Vác. Heisler. Soudeem byl též náš br. Jos. Bačkora. Při all-around získal Krimmel, Turner. Poslední rok ho br. Heisler porazil dvakrát. Jednou na metropolitních a podruhé při národním zápolu. Br. Heisler, nebýti jeho pádu při výkonu na hrazdě, tak by zajisté byl měl první cenu. — Hoši se teď připravují na župní závody, tak že u nás je teď čilý ruch. Tak má být stále. Na zdar!

Martin A. Klein.

Chicago, Ill., 28. dubna.

V našich jednotách je stále nedostatek dobrých evičitelů a náčelníků. — Tak bylo i u nás Sok. Slov. Lípy, kde v neceých 9 měsících vystřídali se čtyři evičitelové a čtyři náčelníci. Někteří byli arcit' jen prozatímní, ale — volí se náčelník jen proto, aby se řeklo, že jednota náčelníka má? Anebo proč činovníků práce dlouhých večerů, ba nocí atd. jsou neuznávány? Jen proto, že v tom nemá někdo jiný to první "Já"? Proč zralým a zdravým návrhům ten či onen bratr nechce rozuměti až teprve, může-li říci s důrazem na své — "já", "já to dávám co návrh!" Nestačilo by zde krásné: "Souhlasím"? Ba na daleko bolestnější otázky bych měl žádati odpověď; ale nač toho tolik? Bratři nečtou svůj časopis, pro ně nejsou redakční články, zapomeli svých hesel: "Ni zisk, ni slávu" atd. Mnohý chce být jenerálem, aniž by prošel "kmánskou třídou", a tak již pak se to vkrádá i do té naší mládeže, a jak? Nemohu ani tu těžkou žalobu napsati...

Tak bylo i u nás po dlouhou dobu. Avšak počíná nám svítati! Máme co nejnnutněji bylo třeba. Cvičirna je v rukou bratří, jež jste sami za schopné uznali, stůjte tedy s nimi v jednom říku — či není již tohle dobrou ukázkou?

Stále byl nářek, že bratři málo navštěvují své schůze, zábavy a pod., ale co jsme začali jen trochu evičiti, ten velký obrat, jehož vrcholem bylo představení "Náš Pepíček", 16. t. m., kdy jsem zaslechl, že co naše síň síní stojí neměla takovou návštěvu jako tentokrát. Než toto představení se bude 21. příštího měsíce opakovati a pak teprve dostane se mu na tomto místě nestranné kritiky, na niž předem upozorňuji.

Náš odbor Sokolek též něco připravuje, nevím dosud co to bude a ani kdy, snad ku konci tohoto měsíce, ale zajisté bude něco pěkného a upozorňuji bratry Sokoly, aby nezapoměli se dostaviti na první vystoupení našich Sokolek. Bude jistě jen dobrá pobídka pro ně, pakli všichni přijdete a projevíte jim tak svůj zájem o sokolský a tudíž o vlastní váš cíl...

Na zdar!

K. Tittl.

New York, 28. dubna.

Předposledně stala se mi nemilá náhoda, ztratil se mi totiž dopis, jenž měl v březnovém čísle být uveřejněn. Doufám, že mi prominou ti, o nichž povinností bylo mi psáti, a nebudou mi moji nehotu snad za netečnost počítati.

Některé důležité záležitosti z téhož dopisu nemohu ovšem mlčením přejíti a tak zmiňuji se o nich tentokrát.

Milé sestry naše, či jak jsme zvyklí říkati "Tetičky" Příznivkyně a manželky Sokolů věnovaly jednotě naší jako novoroční dárek obnos \$250, výtěžek to ze zábav jimi pořádaných. Jest již druhý značný dar během krátké doby; pro knihovnu naši věnovaly v listopadu minulého roku \$100, za které pořízen byl úplný Ottův Slovník Naučný, který jest ozdobou naší knihovny. Dík Vám, sestry milené, a činnost vaši provázej vždy zdar!

Jest mi též milou povinností zmíniti se, že čtvrté představení operety "Krista z Myslivny" pořádaly naše sestry

milé a věnovaly čistý výtěžek z téhož jednotě naší. Přijmětež náš upřímný, vřelý dík sokolský za toto i za veškerou laskavou součinnost vaši ve všech šesti představeních.

A když již tak milé sestry pod jednou střechou sídlíme, promiňte mi, že dovolím si vám též něco vytknouti: Již více jak rok nečetl jsem žádný dopis od vás v "Sok. Amer." Jste jeden z největších odborů žen a dívek N. J. S. a činnost vaše zajisté není z posledních a jest tudíž na vás, aby popsaním vaší činnosti jak tělocvičné, tak vzdělávací sloužily jste za vzor jednotám menším a mladším.

V knihovně naší vypůjčeno bylo za uplynulou sezonu 1530 knih 79 čtenáři, z nichž 46 bylo Sokolů. Číslo tato nikterak neodpovídají počtu členstva a jest na vás, bratři, abyste vedle tělesných cvičení též čtením duševně se cvičili a se vzdělávali.

Přednáškový výbor pořádal v uplynulé sezoně jednu přednášku a sice v den Washingtonových narozenin. Přednášel známý světový cestovatel a spisovatel E. St. Vráz, který nás provedl Afrikou, Asií i Amerikou, popsav nám život exotických obyvatelů těchto zemí. Přednáška byla velmi zajímavou a každý z přítomných odnesl sobě zajisté nezapomenutelný dojem.

Přednáškový výbor měl zadány 4 dny a dostalo se mu jednoho, ostatní dny zadány byly pro všelijaké zábavy, prý výnosnější pro obchod. Jest to smutný úkaz a jest na povolání činovníků, aby v příštím období něco podobného se nestalo.

Týž E. St. Vráz uvedl zde v činnost odbočku Česko-Americké Národní Rady, v níž i jednoty naše jest zastoupena a ač od té doby již mnoho vody v Hudsoně uplynulo, nemohu doposud žádnou činnost konstatovati.

Dnes nějak činím samé výtky a jest mi proto potěšením, že ku konci se mohu zmíniti, že činnost na cvičišti v posledním čase značně stoupla a počet cvičících dosáhl čísla, jaké již dlouho nebylo. Doufám, že tak bude i nadále.

Na zdar!

Franta Mička.

Prague, Okla., 28. dubna.

Přijed', muže-li, píše mě bratr K. Dvořák, budeme mfti 29. března veřejně. Ovšem že jsem vyhověl, neboť nikdy neodřeknu, když jenom trochu jest mně možno. Samo sebou se rozumí, že na rozhazování nemám, ale náhoda mě vždy přejde a tu se to pak trochu vyrovná. Předem jsem věděl, že nejeďu na veřejné některé velké jednoty, od které by člověk očekával větší pokrok, jak v účastenství tak i v tělocviku. Ale u menších jednot najdeme tolik obtíží v pořádání veřejných, neboť musí cvičiti slabší cvičenci se schopnějšími a někde se musí ještě do družstev vzítí žactvo a tu pak ten nesoulad. Co dá pak cvičiteli za práci, každý z nás ví a dle toho také mě posouzení.

Cvičení započalo proslovem br. Rendla, který krátce objasnil účel veřejného vystoupení, připomněl rodičům, aby sledovali pokrok dítek našemu dozoru svěřených a dle toho soudili. Druhé číslo následovala rej všech cvičících, což dopadlo důstojně. 3. číslo malí žáci v počtu 9 provedli prostná Severo-Východní Župy velmi dobře, bylo viděti, že br. Rendl věnoval již náležitou péči. 4. číslem následovaly Sokolky; něco zcela nového pro tamnější jednotu a to zásluhou br. K. Dvořáka. Sokolky v počtu 12 mně až překvapily, neboť jsem neočekával, že tak nenuceně si počínati budou, a tu pak se samo již rozumí, výsledek byl korunován zdarem. Cvičení ono se skládalo z mazurkových kroků, což tak v krátkém čase nacvičiti není tak snadné. Jest viděti, že br. Dvořák nadarmo nebyl v kursu a bude-li tak pokračovati, má před sebou pěknou budoucnost. Známe bratra onoho již tenkrát, kdy nemohl se docela hnout, a dnes ten pokrok a jeho vlastním přičiněním, a to vše v době 4 let.

Číslo 5.: Prostná členstva v počtu 6. Cvičení sestavena dle vzoru prostných České Obce Sokolské, provedené v Chi-

cagu s jistými změnami, provedena velmi pěkně a rázně. Chyba byla, že cvičenců bylo tak málo, ač v Oklahoma City jich cvičí také moc hubou, jako všude jinde, ale mladého členstva mají dosti. — 6. číslo: Hra záků. — 7. číslo: Bradla členové. Zde byl viděti nesoulad, kde slabší cvičenec musí zápoliti se silnějším. — 8. číslo závěrečné byly zase Sokolky. Ukázky cvičební hodiny, což provedeno pěkně.

Tímto veřejným si Oklahoma získala hodně přízně obecenstva, neboť pochybuji, že něco důstojnějšího tam kdy bylo pořádáno. Návštěva byla slušná, ale mohla býti větší a i ti reformátoři scházeli, kteří mají tolik smělosti vytýkati, co má a nemá Sokol dělati, a zde, kde jej to nic nestojí a má sám dokázati, zůstane doma.

Nu, a nyní něco od nás a pro nás! Stále jsem čekal, že některý člen mne předejde dopisem, neboť každý sliboval, že bude psáti a ono zatím nic, a tudíž nezbyvá mě nic jiného, nežli psáti sám. Zvoleným dopisovatelem jsem a tož tedy k věci.

U nás nemohu se ničím takovým pochlubit jako výše uvedené, neboť u nás se necvičí. Vid'te, zní podivně, ale jest

Malá Laura Šimáčková z New Yorku.

tomu tak, vždyt' my to již ani nepotřebujeme, jiní jsou také Sokoly a necvičí, a žádný jim nevyčte a kdyby, ten by dostal. Ale žerty stranou, neb zde jest dobrá rada vítanou; rád bych některého bratra vyslechl, co a jak dělají, abychom členstvo do cvičení dostali. Ondyno jsem se sešel s jedním naším členem a ptám se jej: "Co říkáš, neměli bychom se zase pustiti do cvičení?" A tu on na to: "Nemáš na tom ještě dosti, eos dostal a eo jsme dostali? Máš ještě chut' na více?" Vidíte, bratři, to vám řekne bratr v Sokolství nesestárlý, na něho dělají útoky špatný dojem, kterýž může zaviniti úplnou necht' ku Sokolstvu, a to vše zaviněno několika šplhavi. A tak neevičíme, ale na programu máme, a možno že nežli tyto řádky přijdou do tisku, budeme již zase v šiku. Ovšem cvičí se špatně, když se nemůže udělati žádný rozvrh, kde každý cvičenec z jiné jest vesnice, ale udělejte si jinak, můžete-li. Proto žádal bych vás, bratři, nechte všeho lenošení, přijďte a dodejme si chuti a snad to půjde zase. Odbor Sokolek tu máme též založený, ale dosud u nich o tělocviku není ani potuchy, avšak mladých dívek jest zde několik, takže doufám, že i v ženském tělocviku pokročíme. Totéž platí o žactvu.

Též jsme pořádali dvě divadla s dosti dobrým úspěchem. Na členstvu stále přibývá, takže není naděje, že uděláme někomu radost úmrtním listkem.

Také chci se zmíniti o jedné věci, a to jest o katolických "Orlících" a o jejich budovatelích. Když jsme zde zakládali

odbor Sokolek před 4 roky, tu jeden dopisovatel odtud psal do H. Dostalova "Hlasu" v St. Louis, že se zde založil odbor Sokolek, a tu poznamenal, jaká prý to bude podívaná až prý se ty dámy budou stavěti na hlavu. Tak onen pán psal v katolickém listě. Hned tenkrát jsem si myslil, chlapiku, tobě bych měl odpovědět, ale neučinil jsem toho, až dnes mě to tak napadlo, a táži se tak sám sebe, zdali pak ten panpáter studuje nějaké jiné stoje pro ty jeho "Orlice", aby se ten náš dopisovatel na ty jeho vlastní s chutí mohl dívat. Věru, jest divné, že tak někdy odkopnuté musí člověk za vděk brát, a to není tak dlouhá doba. Štěstí pro onoho písálka jest, že zde ještě "Orlice" nemají, tu bych mu jiné ještě nesmlél. Na zdar!

C. Sádlo.

Chicago, Ill., 29. dubna.

Každý Sokol byl zvědav u naší jednoty Sokol Praha v Town of Lake, jak asi dopadne naše veřejné; začali jsme totiž jak nácvikem prostných i na nářadí trochu pozdě, ale za to potom cvičilo se tím úsilovněji, takže se vše dohonilo a naše letošní veřejné dopadlo nad očekávání dobře. Navštěva byla četná a také nebylo skrbeno pochvalou, jež si naše Sokolky i Sokolové vskutku zasloužili. Obzvláště byly Sokolky, jež provedly cvičení ozdobných kroků šotišových tak bezvadně a s elegancí, která jest jen ženám vlastní — byla radost se na to podívat a mlé žakyně, jež provedly cvičení prostná s kroužky, též sklídily bouři potlesků; žakyně velké měly prostná s týčemi též hezky nacvičená, takže se to každému líbilo. Žáci měli se rovněž statně drželi, což zasluhuje uznání a posléze naši Sokolové, již cvičili na hrazdě a bradlech a prostná, zasluhují za jejich účinnou práci skutečně pochvalu. Nesmím je chválit příliš, aby snad nespýšněli, potom by si mohli naposled myslet, že již nyní, když je po veřejném nepotřebují cvičit. Každému z nás jest milé, když slyšíme od jiných uznání a pochvalu, od těch, kteří ani k Sokolům nepatří a kterým se zamlouvá sokolská kázeň. Čeho si každý povšimnul bylo, že Sokolové, když cvičili na hrazdě neb bradlech, měli vzorný nástup i oděhod od nářadí, což zvyšuje celkový dojem a zároveň nasvědčuje o vyspělosti boreů a vlivu cvičitele. Pořádací výbor též se činil a měl všude plné ruce práce, ale kdo zná naše Sokoly ten ví, že se práce a námahy nelekají, jsou všude, kde je potřeba. Tak to má být, kde je práce vzorná, tam je skvělý výsledek. Čistý výtěžek bude asi \$70.00, proto můžeme být letos úplně spokojeni. Ale co zaráželo a bilo zrovna do očí, že z našich 223 bratří se jich dvě třetiny ani neukázalo, což je smutné, bratři měli by mít trochu více zájmu. Ale ještě není pozdě, máme toho letos ještě více před sebou. Totiž společně veřejné v Riverview parku, jednom z největších zábavních podniků v Chicagu, kde budeme cvičit před veřejností, jež namnoze nás Sokoly ještě podceňuje. Dále máme slet a závody župní v Cedar Rapids, Ia., jež slibují býti velkolepé, proto nesmíme založit ruce a myslet si, že již jsme dosti pracovali, nýbrž musíme pracovati ještě úsilovněji, abychom i jinde si zasloužili uznání a pobídnutí k další úspěšné činnosti. Musím se zmínit, že my zde v Town of Lake máme dorostový klub, a sice nově založený, jenž se zove "Dorostový klub č. I. v Town of Lake Č. S. P. S." Týž již nyní čítá 97 členů, hochů i dívek ve stáří od 14 do 18 let a byl ve středu, dne 26. dubna slavnostně uveden a nastoleni úředníci. Od Velkořádu byli přítomni též úředníci, kteří měli případné řeči a poučení. Takové kluby se zakládají zde v Chicagu ještě dva, a proto se zmiňuji o tom i v našem orgánu "Sokol Americký", jelikož velká většina našeho dorostového klubu jsou synové a deery nás Sokolů a tudíž žakyně a žáci Sokola a jest to vskutku praktické, neboť v tělocvičně vzdělává se mládež tělesně a v oněch klubech duševně, takže je spojeno příjemné s užitečným. Tím způsobem si udržíme naši mládež, že se nám neodnárodní a na nás Sokolech jest, abychom ony kluby podporovali a naše dospělejší dítky jím s důvěrou své-

řili, jelikož každý klub má zkušeného učitele, který je vychovává a vede k národnímu uvědomění, takže z nich budou též dobří Sokolové a Sokolky.

Musím též, bratři, sdělit truchlivou zprávu, že z našeho středu se odebral tam, odkud není návratu, náš bratr, dobrý Sokol, který ve prospěch naší jednoty horlivě a nezištně pracoval, Josef Dubský, ve stáří 56 roků. Čest budiž jeho památce všech nás, jakž si toho zasloužil.

Bratři, ještě vám kladu na srdce, cvičte pilně jako dříve před veřejným a navštěvujte také naše schůze, aby se také mohlo o všem porokovat a usnášetit nemuselo se vše odkládat, do příštích schůzí k vůli malé návštěvě.

Na zdar!

Ottokar Ratchovský.

Chicago, Ill., 29. dubna.

Stav br. Kroužilky jest právě nyní velice nadějný, ač bude trvati několik ještě měsíců, nežli bude se moci mezi námi Plzeňáky pohybovati. Uzdravení jeho úplné jest však v pochybnosti, jelikož nemoc, jakou postížen byl, zanechává obvykle znatelné památky. Doufáme však, že sokolský jeho základ tělesný bude mu velkým prospěšným činitelem k úplnému uzdravení. Dle vyjádření jeho lékařů jest výtečným pacientem a lékaři přičítají dosavadní úspěch v zápase jeho té okolnosti, že jeho organizace tělesná vyvinuta byla pěstováním soustavného tělocviku z mládí do té míry, že mohl zákeřné nemoci (nervové ochrnutí) lépe čeliti, nežli obvyčejný člověk slabé konstrukce, který by byl dle udání lékařů již dávno pod zemí.

Máme nyní vlastně dva činovníky Plz. Sokola v téže nemocnici a sice mimo br. Kroužilky, starosty, leží tam několik pokojů od něho též br. Fr. Krajíc, náš pokladník, jenž opeřován byl, dne 15. t. m. na střevní nemoc. V této době již jest však na cestě k úplnému uzdravení po velice zdařilé operaci a bude snad příští schůzi již své místo zaujímat, což nás bude nanejvýše těšiti. Sokol Krajíc jest sice jedním ze Sokolů mladších, avšak v záležitostech jednoty velice činný, pročež uzdravení jeho vítáme nadšeně. Doufám, že bude na těchto dvou případech letoš již dosti. Ztratili jsme též jednoho starého hareovníka v br. F. Pavlíčkovi, jenž zemřel náhle ve vlaku na cestě do Chicaga z Texasu, kde byl na osvěžení. Na tom by mělo býti už dost, neb v úvaze, že nás tento rok čeká hodně práce na poli sokolském a národním, nemůžeme ztratiti moc dobrých sil, neboť pak práce naše byla by ochromena.

Dne 16. dubna pořádali jsme výroční veřejné. Úspěch byl uspokojivým všestranně. Kritiku technickou naši práce při tomto cvičení ponechávám péru povolanejšímu. Jedna věc však trochu zarážela, a to bylo osmi-dobé cvičení menších žáků. Mám za to, že pro útlá těla a mozky maličkých bylo by 4-dobé postačilo — ono je toho dost v osmi dobách pro ty větší. Francouzské rohování spojené s prostnými, provedené cvičitelským sborem, velice se zamlouvalo.

Dne 6. května pořádá odbor Sokolek Plz. Sokola svůj výroční májový večírek. Těšíme se naň, neb bývá to jeden z nejlepších plesů českých v Chicagu a Sokolky obvykle překvapí nás něčím novým.

Dne 1. června pořádá Plz. Sokol výlet do Justram Grove, Belmont, Ill., na elektrické dráze Elgin, Aurora. Sedatí se bude na zvláštní vlaky na zvýšené dráze na 18. ulici a Paulina. Zábavní výbor slibuje nám pěknou vyjízdku a výtečné pobavení.

Na závody do Cedar Rapids Župy Střední pojedou mimo jednotlivců družstva prvního asi dvě družstva, totiž družstvo II. odd. a jedna četa nižšího oddělení. Máme u nás hodně sokolského materiálu, jenž bude vyspělým tak as za dva roky, ale na borece ve vyšším oddělení jsme letos slabí. Bude to letos první za dlouhou dobu, co nebude mít Plz. Sokol na závodech první družstvo celé.

Tábor Plz. Sokola bude se letos odbývat opět as na místě jako léta minulá. Výbor pracuje na předběžných podrobnostech již nyní. Na zdar!
J. Dvořák.

Oklahoma City, Okla., 30. dubna.

Jest tomu již hodně dlouho, co jsem o naší jednotě ani řádky nenapsal a mohlo by se myslet, že jsme zde v Oklahomě úplně již vymřeli — ale není tomu tak, bratři — žijeme stále — ale to jest taky asi všechno. Členů máme sice dost — ale na papíře — ve skutečnosti obyčejně bývají ve cvičení dva neb tři. Od té doby, co jsem ani perem nehnul, jsme pořádali maskární zábavu a kotilionovou zábavu. Dne 26. března t. r. jsme měli naše "veřejné" a celkově může náčelník býti úplně spokojen — hlavní dík, abych byl spravedlivým, patří br. Karlu Dvořákovi z Chicaga, který jako evičitel našich Sokolek prvně vystoupil s nimi na veřejnost a skutečně za ten krátký čas s výkony jejich můžeme býti spokojeni — jen, bratře, hled', aby se o evičebních hodinách mluvilo česky. Dorost, až na malé výjimky, se držel také. Velkých bratrů-evičenců, kdyby evičilo více, mohl býti dojem cvičení dokonalý. — Naše jednotka má knihovnu a skutečně nerad musím říci, že v posledním čase hodně zanedbanou, a jelikož naše finanční poměry jsou velice těsné — samými platy za staré hříchy námi nespáchané — rozhodli jsme se ji předati do rukou ostatních českých spolků s jistým ročním příspěvkem a její řízení a správu jsme předali družstvu České Národní Síně. — Vyslali borce prvé třídy ku sletu do staré vlasti v 1912 nemůžeme, poněvadž žádného nemáme. — Též do naší jednoty zavítala v posledním čase tajemnická krise — br. Kubíček resignoval z úřadu tajemníka a dosud jiného bratra jsme nenašli na místo jeho — prozatím tu "dřinu" uložili mně. — Tento měsíc chceme pořádát výlet, spojený s veřejným a místo již máme ustanovené na farmu k obě. Petráškoví — jako roku minulého — a proto na shledanou u Petrášků v neděli, dne 28. května t. r.

Dominik Tuma.

Baltimore, Md., 30. dubna.

V naší tělocvičně zavládl opět čilý ruch. Vše pilně evičí, káňata, dorost, Sokolové i Sokolky. Připravujeme se totiž na veřejné na krásném evičišti v Pattersonu Parku, na den 20. května. Dle všech úkazů, bude opět skvělá ukázka moderní výchovy tělocvičné. Co se Sokolek týče, budeme evičiti prostná s činkami, sestavená naším evičitelem a náčelníkem Župy Vých., Frant. Štětou, ku závodům Župy Vých. v Long Island v červenci. Dále budeme opakovat šermířské cvičení, které bylo tak velkým úspěchem o našem veřejném o vánočních, a které se obzvláště zamlouvalo americkým profesorům tělocviku, evičení přítomným. Počet evičících Sokolek jest 16. Škoda, že nebude nám možno účastnit se závodů Župy Vých. v Long Island, nače se mnohé sestry tolik těšily, ale finanční poměry nám nedovolují. Nu, snad si to podruhé vynahradíme. Prozatím soustřed'ujeme veškerou snahu naši k tomu, by čísla naše na programu veřejného evičení byla skutečným úkazem vzorného tělocviku ženského, jak pěstování jest v tělocvičnách našich, tak by evičitel náš odměněn byl za svou neúnavnou práci přesným a ladným provedením eviků všech. Úspěch posílí pak sestry samé ku další práci a vytrvalosti. Nyní tak vzpomínám, kde že je ta slibovaná četa vdaných Sokolek, která prý se sejde vždy o něco dříve a bude pěstovat tělocvik k vůli utužení těla a zdraví vůbec? Vždyť evičitel nám slíbil, že bude pracovat s námi, když přijdeme, tedy jen s chutí do toho. Prospěch z toho zajisté kye každé ženě, když po úmorné a jednotvárné práci v domácnosti jest jí možno alespoň jednou v týdně na hodinu v tělocvičně se osvěžit přiměřenými eviky. To krev hned prudčeji probíhá žilami a v krátkém čase jsou znatelné blahodárné účinky tělocviku v hlubším dechu, rovném držení těla a svěží mysli. Tedy jen přijďte! Na zdar!
Marie Český.

Cleveland, O., 30. dubna.

Jak jsem na začátku roku psal, tak opět musím opakovat, že Sokol Cleveland jest nad míru činným a nebudu asi přehánět, když řeknu, že činnost jest obdivuhodná a snad nejlepší z mnoha jiných jednot v jednom směru. Jest často poukázováno na Sokolstvo, že se členstvo dosti nevzdělává duševně a jenom zábavy a výlety se v jednotách pořádají, ano děje se tak i v jiných spolcích, jež mají velkým písmem psáno "vzdělávací spolek". Co máme naši novou snů, musíme a jsme s naší vzdělávací činností úplně spokojeni a každou chvíli ještě něco nového se vyskytne, co jen prospívá dobrému jménu Sokolstva.

Dobrá myšlenka br. F. Kroupy se uskutečnila a to aby se nejen dospělí vzdělávali přednáškami, nýbrž i mládež, totiž náš dorost, který máme vychovávat pro budoucnost, seznamovat jej s poměry ve staré vlasti, s českou historií, našimi učiteli národa a buditeli lidu. Takové přednášky byly pořádány tři a br. Fr. Kroupa si vzal na starost sám dvě a br. Fr. Skala jednu, ve kterých byla mládež poučena a pobavena vrháním světelných obrazů na plátno. Takové přednášky se velice zamlouvají a nejen hojná návštěva naší omladiny, ale i hodně dospělých se vždy těší na podobné večírky. Vstup jest volný, takže nikomu se nezabráňuje přístup. V dubnu byla pořádána přednáška redaktorem J. E. Trojanem. Přednášel o J. A. Komenském. Návštěva nebyla uspokojivá, snad proto, že při tom nebyly žádné obrázky ukazovány, největší vinu mají někteří Sokolové, kteří jsou velice pohodlní a tak málo času věnují pro sebevzdělání. Jest smutné, když při podobné přednášce jest návštěva slabá, kdy každý upřímný Čech by měl přijít a vyslechnout o projevené činnosti a strastech jako měl Komenský. 16. dubna v neděli odpoledne pořádál Sokol se svými dětmi, které navštěvují evičení, dětskou akademii. Byl to opět jeden obraz sokolské činnosti vzdělávací, kde zase jednou občanstvo se mohlo přesvědčit, že Sokol skutečně koná svoje poslání. Nejsem přítel samochvály, míním spolků, ke kterému patřím, ale chci vždy správně dle možnosti soudit, at' jest již pochvalné aneb záporné. Vím, že budu muset také na něco poukázat, třeba se nelíbilo. Přece jen musím přiznat, že dětská akademie byla ukázkou tou nejlepší, jaká se nechá od malé drobtiny jen očekávat. Správné přednesy, básně, zpěvy, společné výstupy; není mne možné posuzovat každé číslo zvláště, protože by to zabralo mnoho místa, ale snad postačí, když řeknu, že úspěch byl všestranně dobrým, vždyť to není ani jinak možné, neboť se dívky nacházely pod řízením našich nejlepších sil, jako Sokolka K. Hlavinova, bři. K. Bernreiter, F. Skala a Fr. Juzek. Jen dál a více takové činnosti pro ta naše káňata. Tentýž den u večer po tak dobré náladě Sokolky pořádaly "Fialkový ples". Návštěva byla slušnou, a to snad dodá našim Sokolkám více chuti k činnosti, abych měl příležitost také něco o jejich odboru napsat.

Na zdar!

Polda Vsetečka.

Jednotám Župy Severo Východní. — Bratři: Župní výbor se usnesl, aby zkouška, jež se bude odbývat v měsíci červenci t. r. (dle nařízení V. V. N. J. S.) se skládala z výkonů, jež byly určeny ku 5. sletu pro první oddělení, co se týče nářadí; tudíž, bratři, kteří se zkoušky miníte účastnit, započněte ihned evičit ony výkony, jelikož některé jsou dosti obtížné, a přece pro vzorné borce by měly býti hračkou. Hlavní zkouška má se odbývat v srpnu a sice v Chicagu. Na zdar!
E. Šlapák, jednatel.

Venkovští členové T. J. S. New York jsou žádáni, by při zásluce peněz na příspěvky vystavovali čerky a poukázky na jméno pokladníka Ant. Baborský, zasílají je však mají na adresu účetního: Jos. Vyhánek, 431 E. 71st St., New York.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, 3. dubna.

Náměstek J. Kadlec zahájil v nepřítomnosti starosty K. E. Hrbka schůzi. Ze členů scházeli K. E. Hrbek a J. Pavlík, již byli omluveni.

Zápis o schůzi, konané dne 6. března, byl přijat jak se staven. — Cvičitelství sbor T. J. S. New York zasílá dopis, jenž byl přijat a odevzdán výboru na tělocvik. — T. J. S. Oenaville, Tex., žádá, aby tam byl vyslán společný cvičitel Župy Jižní br. Chuděj na dobu jednoho měsíce. Žádosti má být vyhověno a jednatel má vyřídit. — T. J. S. Newark zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti; zároveň žádají o rozličné štočky, které chtějí upotřebit. Žádosti má být vyhověno a jednatel má obstarat. — T. J. S. East St. Louis žádá V. V. N. J. S., aby jim byly odpuštěny dlužné příspěvky k N. J. S., neboť se nachází ve finanční tísní. Usneseno, aby se žádost tato zaslala všem jednotám k odhlasování a jednatel má obstarat. — T. J. S. Hawthorne, Ill., se hlásí v počtu 17 členů za člena N. J. S., zároveň žádají o přijetí do svazu N. J. S., též zasílají úplný seznam členů a patřičný poplatek. Žádost byla přijata a T. J. S. Hawthorne byla dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášena.

Předsednictvo České Obce Sokolské z Prahy zasílá dopis, vztahující se k VI. sletu všesokolskému v Praze, zároveň zasílají závodní řád. Přijato.

Župní výbor Župy Východní zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatel má odepsat. — T. J. S. Little Ferry zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti a jednatel má odepsat. — Br. R. Stýblo, náčelník Župy Střední, zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatel má záležitost tuto vyřídit. — Br. Musil zasílá obšírný dopis, týkající se T. J. S. Hallettsville, Tex. Vzhledem na tento dopis byl hned zaslán dopis společněmu cvičiteli Župy Jižní br. Chudějovi, aby záležitost tuto vyšetřil a neodkladně V. V. N. J. S. stav věci oznámil. Br. Chuděj v záležitosti této oznamuje, že vše do pořádku uvede. — Župní výbor Župy Jižní zasílá obšírný dopis stran T. J. S. Hallettsville. Dopis byl přijat a jednatel má záležitost tuto vyřídit. — Župní výbor Župy Východní zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatel má vyřídit.

Výpravci "Sokola Amer." zasílá dopis, v němž vede stížnost na T. J. S. Chicago, udávaje, že nemůže dostat pravý adresář členů téže jednoty a že mu docházejí stížnosti, že členové nedostávají S. A., ačkoliv není jeho vinou, neboť již vícekrát o adresář požádal; záležitost tato byla vzata v úvahu a jednání bylo uloženo, aby dopsal T. J. S. Chicago, aby vše tuto do pořádku uvedli.

T. J. S. Oenaville zasílá dluhující částku na nářadí. — T. J. S. Scio, Oreg., zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatel má odepsat a záležitost stran zakoupení náčiní vysvětlit, zároveň zasílají jména nových činovníků. — Vrchní pořadatel S. A. br. J. Rudiš-Jičínský zasílá obšírný dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti. — T. J. S. Praha z Prague, Okla., zasílá jména nových činovníků. — T. J. S. Los Angeles oznamuje, že obdrželi veškeré knihy a tiskopisy, jednatel jim zaslal. — Náčelník Župy Jižní, br. Brožek, žádá, aby mu byl zaslán jeden výtisk kursu České Obce Sokolské. Žádosti má být vyhověno a jednatel má obstarat.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Owatona, Lorain, Omaha a Newark. Výsledek hlasování o spojení veškerého Sokolstva v Americe byl následovní, pro návrh V. V. N. J. S. bylo odevzdáno 516 hlasů.

Uloženo jednání, aby o tom uvědomil Ústřední výbor Děd. Amer. Sokola a zároveň je požádal, aby byla odvívána, dne 17. dubna společná schůze v záležitosti této.

Následující účty byly předloženy a k vyplacení odkázány: Národní Tiskárna v Chicagu za tisk a výpravu S. A. za měsíc březen \$290.30, za lékařskou knihu pro pořadatele S. A. \$4.55, New Yorkským Listům za tisk 1000 navrhujících listin \$4.50, za 4 štočky Franklin Co. \$11.36, br. St. Kostkovi za cestovné \$2.80.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. Ennis \$6.55, T. J. S. Oenaville splátku na náčiní \$51.62, Plzeňský Sokol do fondu na sjezd \$34.50, T. J. S. Blesk \$66.00, T. S. Div. a Paní, Newark, \$1.90, T. J. S. Galveston \$3.30, T. J. S. Okla. City 8 kněh Památního spisu \$4.00, Sbor Sokolek Omaha do fondu na sjezd 1910 \$5.70 a poplatek \$2.55, T. J. S. Owatona \$12.60, T. J. S. Timken \$12.80, T. J. S. Vlast, Chicago, \$15.90, T. S. Div. a Paní, New York, \$15.10, T. J. S. Hawthorne vstupné \$5.00, T. J. S. Svornost poplatek na sjezd 1911 \$6.40, T. J. S. Philadelphia \$17.70, Sbor Sokolek Blesk \$2.00, T. J. S. Scio, Oreg., \$5.70, T. J. S. Fügner \$23.30. M. Grabenstein, zap.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC DUBEN 1911.

Příjem:

5. Předpl. na S. A. Plz. Sokolky, Vižemi Vosov, J. Martinek	\$ 2.50
8. S. J. Philadelphia, Pa., za 1. ¼letí 1911.....	13.40
S. J. Phila., Pa., do fondu pro sjezd za r. 1911..	4.30
T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Or., na 1. ¼letí 1911	5.70
Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md., za 1. ¼letí 1911	2.00
Předpl. na S. A., T. J. S. Rychnov, Čechy.....	1.00
Za knihy Tělocvik od J. Springer, Praha, Čechy..	42.34
T. J. S. Fügner, L. I. City, N. Y., za 4. ¼letí 1910	23.30
T. J. S. Svornost, N. Y., do fondu pro sjezd za r. 1911	6.40
Za knihy Tělocvik pro br. Slováky.....	1.03
T. J. S. Oakland, Cal.....	9.00
T. J. S. Oakland, Cal., do mimoř. příjmu.....	6.00
T. J. S. Hawthorne, Ill., za vstupné.....	5.00
12. T. J. S. Chicago, Chicago, Ill., za 1. ¼letí 1911..	106.90
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill., za 4. ¼letí 1910....	55.20
15. T. J. S. New York, N. Y., za 4. ¼letí 1910.....	156.50
T. J. S. Little Ferry, N. J., za 1. ¼letí 1911....	24.40
T. J. S. Ravenna, Neb., za 1. ¼letí 1911.....	12.20
T. J. S. Ravenna, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1909 — 1910	7.60
T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans. za 1. ¼letí 1911	8.10
Za předpl. i s dopl. od Sokolek Podlipný, Detroit, Mich.	.95
T. J. S. Paní a Dívek, L. I. City, N. Y., za 1. ¼letí 1911	1.55
18. Za předpl. na S. A. od Sokola Los Angeles, Cal..	.75
19. T. J. S. Milwaukee, Wis., za 3. ¼letí 1910.....	49.00
Sb. Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb., za 1. ¼letí 1911	2.15
20. T. J. S. Howells, Neb., za 1. ¼letí 1911.....	12.30
T. J. S. San Francisco, Cal., za 4. ¼letí 1910....	27.10
21. Za knihy, V. Přech, Cleveland, O...?	2.42
22. T. P. J. Budovoj, Detroit Mich., za 1. ¼letí 1911	27.10
T. J. S. Praha, Chicago, za 4. ¼letí 1910 a na 1. ¼letí 1911	70.70
T. J. S. Granger, Texas, za 1. ¼letí 1911.....	24.70
24. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., za 1. ¼letí 1911	28.60
Předpl. na S. A., Fr. J. Růžička, N. Y.....	.75
Předpl. na S. A. od Fr. Hr. Hrbek, N. Y.....	.75
Předpl. na S. A., D. A. S. West Hoboken a Aug. Kašpar	1.92
Za Pamětní spis sletu chic., Aug. Kašpar.....	.55
Za Pamětní spis sletu chic., Fr. Hrbek.....?	.50
Za těl. knihy, Fr. Strune, Chicago.....	.41

Za knihu Těloevik, Fr. Strunc, Chicago.....	2.75
26. T. J. Sokol Tyrš, Cedar Rapids, I.....	53.50
27. Č. Z. T. J. S. Bohemia, L.L., N.Y., za 1. ¼letí 1911	12.60
28. T. J. S. Fügner-Tyrš, So. Omaha, Neb., za 1. ¼le- tí 1911	59.30
T. J. S. Fügner-Tyrš do fondu pro sjezd za r. 1911	18.40
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kansas, za 1. ¼letí 1911	6.90
T. J. S. Oklahoma City, Okla., za 1. ¼letí 1911..	7.50
	\$ 906.02
Hotovost z minulého měsíce.....	4717.16
Úhrnem.....	\$5623.18

Vydání:

7. Za 6200 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro březen t. r. Nár. Tisk., Chicago.....	\$296.30
Náhrada za cesty do schůze V. V. za r. 1910, Št. Kostka	2.80
Za štočky do S. A., The Franklin Co., Chicago..	11.36
Za 1000 návrhových listin pro V. V. "N. Y. Li- stům", N. Y.	3.50
Za 2 knihy zdravotní pro redakci S. A., Brodský a Sovák	4.55
18. Za časopis Sokol Pražský za r. 1909—10 pro veš- keré jednoty N. J. S.....	154.00
Pořadatel S. A. za měsíc duben t. r., Dr. J. Ru- diš-Jičínský	35.00
Pořadatel S. A. za měsíc duben t. r., Jos. Čermák	25.00
Služné spol. cvič. pro Texas za 2 měsíce, F. Chuděj	100.00
30. Služné za 1. ¼letí t. r. taj. V. V., M. Grabenstein	8.75
Služné za 1. ¼letí t. r. pokl. V. V., Fr. Lier....	5.00
Služné za 1. ¼letí r. r. jedn. V. V., J. Černý....	60.00
Poštovné za 1. ¼letí t. r. jedn. V. V., J. Černý:	
Poštovné, dovoz a pod.....	\$11.74
Poštovné, pam. spisů sletu chig.....	.53
Poštovné těl. knih.....	.70
Poštovné knih Těloevik	5.00
	17.97

Úhrnem.....\$724.23

Příjem\$5623.18

Vydání 724.23

Hotovost\$4898.95

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.....	\$1643.89
Fond pro příští běh cvičitelský.....	54.85
Fond základní N. J. S.....	300.00
Záloha na nářadí u jednot a Žup.....	99.74
Půjčky u župních výborů.....	322.50
Na Union Dime Savings Banku.....	1000.00
Na 19th Ward Banku.....	2000.00
Hotovost v pokladně N. J. S.....	1898.95
	\$4898.95

Bratři! Stanovy dovolují jednotám čtvrtletní zprávy zasílati po čtvrtletní schůzi jednot za 30 dní. Tento vy-
měřený čas končí za první čtvrtletí koncem dubna t. r. Kte-
rá jednoty do 30. dubna nezaslaly zprávu finanční čtvrtlet-
ní Výk. Výb., bude každá taková jednot uveřejněna ve
zvláštní rubrice pro nezasilání čtvrtletních zpráv. Zároveň
také i náčelníci jednot, kteří své náčelnické zprávy zasl-
lati nebudou.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA PRVNÍ ČTVRTLETÍ, OD 1. ÚNORA DO 30. DUBNA 1911.

Příjem:

Za vstupné a příspěvky od jednot.....	\$1692.35
Do fondu pro příští sjezd.....	245.30
Sokol Americký	60.61
Výevik a vzdělání v jednotách.....	5.64
Za pamětní spis od prof. Osvalda.....	.56
Tiskopisy	1.50
Pamětní spis ze sletu v Chicagu.....	8.27
Vrácená půjčka na nářadí.....	51.62
Různé příjmy	6.00
Knihy Těloevik	50.66
	\$2122.51

Hotovost z minulého čtvrtletí..... 4433.11

Úhrnem.....\$6555.62

Vydání:

Sokol Americký	\$1146.50
Poštovné, dovoz a podobné.....	42.29
Různé	57.60
Tiskopisy	6.50
Společný cvičitel pro Texas.....	165.25
Výevik a vzdělání v jednotách.....?	159.25
Služné taj., pokl. a jedn. V. V.....	73.75
Pamětní spis ze sletu v Chicagu.....	.53
Knihy Těloevik	5.00
	\$1656.67

Úhrnem.....\$1656.67

Příjem\$6555.62

Vydání 1656.67

Hotovost.....\$4898.95

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

NÁSLEDUJÍCÍ JEDNOTY NEZASLALY ČTVRTLETNÍ ZPRÁVY:

T. J. S. Bayonne, N. J.; T. J. S. Westfield, Mass.;
S. D. a Paní, Little Ferry, N. J.; Sokol Cleveland, Cleveland,
O.; Sokol Čech, Cleveland, O.; T. J. S. Nová Vlast, Cleve-
land, O.; T. J. S. Tyrš, Newburg, O.; T. J. S. Lev, Bridge-
port, O.; T. J. S. Čechie, Chicago; T. J. S. Tábor, Chicago;
Sokol Slovanská Lípa, Chicago; T. J. S. Vlast, Chicago;
Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis.; T. J. S. Oak Park, Ill.; T. J. S.
Iowa City, Ia.; T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; T. J. S.
Žižka, Bruno, Neb.; T. J. S. Omaha, Neb.; T. J. S. Platts-
mouth, Neb.; T. J. S. Schuyler, Neb.; T. J. S. Jifi Poděbrad,
Clarkson, Neb.; Sbor Sokolek, Plattsburgh, Neb.; T. J. S.
Dodge, Neb.; T. J. S. Ord, Neb.; Sbor Sokolek Vlastenky,
Schuyler, Neb.; Sbor Sokolek, Wilber, Neb.; T. J. S. Jonáš,
Wilson, Kans.; T. J. S. Praha, Prague, Neb.; T. J. S. Taylor,
Tex.; T. J. S. Ennis, Tex.; T. J. S. Shiner, Tex.; T. J. S. San
Francisco, Cal.; Sbor Sokolek San Francisco, Cal.; T. J. S.
Oakland, Cal.; T. J. S. Portland, Oreg.

Jan Černý, jednatel V. V.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 22. dubna 1911.

Schůzi zahájil starosta Jos. Frčka za nepřítomnosti ná-
sledujících bratří: Ant Pánka, V. Přech, J. Pohanka, Ant.
Kolářský, neomluveni; Rudolf Sýkora, J. Pavelka, omluveni.
Zápis z minulé schůze čten a přijat.

Dopis br. J. Fryče čten a přijat, týkající se založení
nové jednoty ve státu Michigan. Usneseno dopsati br. Fry-
šovi, aby jednotu založil a o další žádosti se Župní Výbor

postará; zároveň se má dopsat V. V., zdali by měl eviřitele pro onu jednotu.

Dopis Sokola Lorain čten a přijat, záležitost dána jednání k vyřízení.

Jednatel oznamuje, že dopis, jež zaslal z minulé schůze T. J. S. Toledo, byl vrácen; dopis byl adresován dle Sok. Amer.

Dopis Jed. Sokol Lev vzat k vědomí.

Jelikož radní Sprostý obstaral Brookside Park na 4. července (tak příhodný den) ku veřejnému místních jednot, má se obě. Sprostýmu poděkovat dopisem, zároveň se mají pozvat zdejší slovácké a slovinské jednoty k účasti.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

ZE ŽUPY JIŽNÍ.

Jelikož sídlo Župy Jižní jest přeloženo k Těl. Jed. Sokol Karel Havlíček Borovský do Ennis, Tex., žádám všechny br. náčelníky jednot v oné Župě sdružených, aby zaslali měsíční náčelnícké zprávy na adresu: Antonín Brožek, náčelník Župy Jižní, Crisp, R. 2, Texas.

LIDU ČESKÉMU V CHICAGU!

Krajané! Rodáci a ženy české!

Po dlouhé a krušné práci, po nadlidském téměř zápase, dospěli jsme konečně k cíli: pomník Karlu Havlíčku Borovskému bude postaven, a to na místě čestném, kamž i jinonárodovci přicházejí. Tím stane se jméno české známějším a nabyde lepšího zvuku mezi lidem, v této zemi bydlícím. Dosud ještě ani jediné jméno české nestkví se na pomnících velkým mužům v této zemi na veřejných místech postavených, avšak od 29. července dozví se širší americká veřejnost, že i my měli jsme své hrdiny, jimž čestné místo i na půdě Nového Světa náleží, neboť dne toho odhalen bude pomník v Americe, a to Karlu Havlíčkovi. Zajisté, že pro den tak významný připravena býti musí slavnost velkolepá, důstojná, jež pro vše dny budoucí zářila by nám jako nehynoucí příklad čistého vlastenečství a mohutnosti spojených našich sil. Vyzýváme tudíž et. spolky, řády a jednoty, aby se slavnost té co možno největším počtem členů svých účastnily, jak jednotlivě, tak — a to obzvláště v průvodu slavnostním — korporativně. Průvod bude v neděli, dne 30. července, o 1. hodině odpolední. Nyní hlavně jest nutno s určitostí věděti, jakým počtem který spolek se účastní průvodu a proto je každý spolek žádán co nejsnažněji, aby sdělil pořádatelům výboru v době co možno nejkratší svá rozhodnutí v této věci. Výbor pořádatelů jest tak přetížen prací, a věc sama tak spěchá, že nesnese odkladu. Odpověď budiž zaslána obě. K. Kopeckému, 1458 záp. 18. ulice, kdež i ostatní podrobnosti lze zvědět. Za družstvo pro postavení pomníku Karlu Havlíčkovi, V. Sedláček, předseda, Fr. Martinek, tajemník.

Upozornění: Neobdrželi-li některý spolek neb řád vinou snad špatné adresy neb jiné okolnosti toto svolání, tu žádáme samotné členstvo, aby ve schůzi to oznámili a samotni se přihlásili, tak aby v den 30. července svobodomyšlné Čestvo mohutností svou imponovalo.

ČESKO-AMERICKÁ MATICE ŠKOLSKÁ.

Schůze 8., dne 15. dubna 1911.

K Matici se přihlásila a do středu jejího přijata byla: Matice Školská, South Omaha, Česká Nedělní Svobodomyšlná Škola Jan Amos Komenský, Newburgh, O., která oznamuje úplnou zprávu od založení roku 1909 až na přítomnou dobu, průměrná návštěva 37 dětí. Zábavy a divadla vynasla \$206.76. Jmění patronátu činí \$149.55, Ústřední Ma-

tice Školská, Cedar Rapids, Ia., Nedělní Škola na západní straně, Detroit, Mich., kterou navštěvuje 60 dětí.

Zprávy ze škol zněly příznivě. Statistický oběžník byl odeslán opět těm školám, které neodpověděly, se žádostí, aby laskavě vyplnily. Návrh na Školskou knihovnu upravil Dr. S. Vojan a uveřejněn bude ve "Věku Rozumu".

Na dotazník, kde Česko-Americká Matice Školská má stávat, odpověděly pro New York: Patronát Čes. Ned. Svob. Školy 15. 16. a 17. wardy a Dětských Besídek, Cleveland, škola na západní straně, Cleveland. Ústřední Matice Školská, Cedar Rapids Iowa, Škola J. A. Komenský, Newburgh, O., Matice Školská, South Omaha, Neb., Čes. Ned. Svob. Škola, Detroit, Mich., Škola J. A. Komenský, Winfield, L. I., České Svobodné Školy: Newark, Astoria, L. I., Bronx, N. Y., Elizabeth, N. J., Kuth Kells, West Hoboken.

Pro změnu neodpověděla žádná škola a tím ustanovení, by Výkonný Výbor nadále byl v New Yorku. Rovněž stanovy byly přijaty beze změny.

Podán návrh, aby škola každá užívala jednotných školních knih, jednak třídní katalog a příruční knihu pro učitele. V případě příznivém, necht' školy oznamují, zda chtějí těchto užívat. Nejvyšší cena byla by \$2.

Po delší debatě, která se rozvinula hlavně pro zdokonalení systému školského a knihoven, bylo přikročeno k volbě úředníků na druhý běžný rok a zvolen byl: za předsedu obě. Jan Březovský, místopředsedkyní pí. L. Franzlová; protokolní tajemník B. O. Vašků, finanční tajemník J. V. Nigrin, pokladník Václav Sýkora.

Příhlášky k Matici přijímá a dotazy vyřizuje tajemník B. O. Vašků, 316 E. 73. St., New York, N. Y.

LISTÁRNA REDAKCE.

J. F., Detroit, Mich.: Rozumí se, že oznámíme v listě zdarma vždy takové a podobné podniky. Dnes učinili jsme zmínku a příště pošli si ve formě oznámky. Máme za to, že by se věci prospělo, kdybys i jinde předvedl.

Frisco: Díky, bude uveřejněno v čísle červencovém, jakž hodí se nejlépe.

S.: V ohlazení listu našeho stojí, co a jak, přečti si. Máme několik podobných stížností, ale musely do koše, protože osobní krámy nelze přetřásati.

M., N. Y.: Několik dopisů se nám ztratilo, jiné jsme dostali později, protože bylo špatně adresováno při zásilece tiskárně. Jak vidíš, ani my nejsme neomylní.

B. H.: Knihy toho druhu dostaneš v Českém Lidovém Knihkupectví v New Yorku, 400 E. 72. St. Viz oznámku na jiném místě. Tam obstarají Ti vše a levně.

J. J.: Podle rozmachu jednoty dopis Tvůj by jen uškodil a vzájemným stykům bratrským sotva by se prospělo, zejména nyní, kdy vyjednávání jest v proudu. Šlo tedy do koše. Ostatně u nás jinak.

K. Tittl: Župní výbor tvoří členové místních jednot v sídle a tak jest i v Župě Střední, kde jednota jest pouze jedna a z ní volí se činníci župní. Jednání vede se dle stanov N. J. S.

L.: Šlo do koše. K čemu štvát jednoho činníka proti druhému? Tak Sokol nejedná, nemá jednati.

Toledo: Náš úsudek jsme pronesli.

Justus: O tělocviku měl Dr. Kodým jen příznivý náhled, jen přečti si jeho "Zdravovědu", jakž vyšla ve "Světové Knihovně" č. 48—50 u Otty, na str. 247. Poznáš, že v tom ohledu nejsme sami.

F. C., Chicago: Masitá polévka v takovém případě jest nejlepší výživou, lepší všelikých kupovaných "extraktů", zejména jestli žaludek špatně tráví a nic tužšího nesnese a po tak těžké nemoci divu ani není. Jen se zeptej svého lékaře i potvrdí.

Franc: Celý ten článek týká se světa uměleckého, herců, malířů, sochařů a jiných "Bohémů" a nikoliv nás Čechův. Taková a podobná "Bohemia" v Paříži a jinde, třeba v New Yorku atd. chlubí se "veselým nářdkem" svých lidí, někdy ovšem hodně lehkovážných, ale umělců. V tom ten "Sunday Magazine" má zcela pravdu a podle toho jsou i ilustrace hereců, malířů, pěvců, hudebníků, umělců výtvarných ap.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat byl Václav Štěpán. Jan Zíka poznovu vstoupil do jednoty.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijati byli: Václav Beran a Jan Hrabák. Jeden čekánek zamítnut.

— Do Sok. Cleveland přijati byli: Brant. Blaštík, Václav Marvan, Karel Martínek, Frant. Paleček, Frant. Šilhavý. Odstoupili Jar. Kugler, Jan Hronek. Přestupní listinu vydal Karel Hrabák.

— Do T. J. S. Omaha, Neb., přijati byli: Albert Cipra a H. Michka. Přest. list obdržel Ant. Roubíček do San Francisca a Fr. Žabka k T. J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha.

— Do Čes. Amer. Jed. Sokol v St. Paul, Minn., přijat byl Ludvík Mošner. Odstoupil Ant. Chlebeček. Pro neplacení vyloučen Josef Záruba.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Josef Votava, Bohumil Frydrych, Alois Holubovský. Pro neplacení vyloučen byl Ed. Šourek.

— Do T. a P. Jed. Budičov v Detroit, Mich., přijati byli: Josef Vacek, Čeněk Pokorný, Otto Pokorný, Frant. Kostka, Adolf Charvát. Odstoupil Josef Ulman. Zemřel Vojta Papež.

— Z T. J. S. Karel Havlíček Borovský v Ennis, Tex., vystoupili: Fr. Lukša, Jos. Lukša, Karel Lažnovský, Frant. Strouhal, Robert Skřivánek, Jos. Janíček.

— Do T. J. S. Milwaukee, Wis., přijati byli: Stanislav Pinter, Josef Turek, Jindřich Odehnal, Franta Hodek, Ferd. Staňkovský, Václav Walin, Josef Husák, Josef Bukaček, Henry Berka.

— Do T. J. S. Edwardsville, Ill., přijat byl Frant. Šmolz.

— Do T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., přijat byl Václav Voříšek. Vyloučen byl Josef Krabec.

— Do T. J. S. San Francisco přijati byli: Tomáš Jakub, S. Weiskopf, Josef Hrdina, Václav Král, Jan Holeček.

— Do T. J. S. v Granger, Tex., přijati byli: Petr Ryška, Frant. Lojkasek, Fr. Kopecký, Štěp. Valčík, A. Poněšk. Odstupní listinu obdržel Petr Ryška.

— Do T. J. S. v Oenaville, Tex., přijati byli: Jan Šimek, Jan Hurta, Frant. Bača, Jos. Šimek.

— Z Česko-Slov. Sokola v Bayonne, N. J., vyloučení byli pro neplacení Josef Ukeresty a Anton Šimek.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijat byl Robert Kubínek. Odstoupil Alois Kokotkiewitz. Zemřel František Pavlíček.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Josef Kňourek. Navrženi byli: Josef Vošatko, Mat. Čapek. Zemřel Josef Dubský. Pro neplacení vyloučen Fr. Nyvlt.

— Do Česko-Amer. Sokola v Chicagu přijati byli: Frank Pešek, Rudolf Horejší, Josef Rout, Frank Tančík, Frank Venzara, Karel Kotek, Josef Appelt, Josef Kubíček. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Schrain, Vil. Varniš, Vojt. Pavlík, Ignác Kuchař, Karel Červený. Poděkoval se Václav Netolický.

Slet a závody Střední Župy

NÁR. JED. SOKOLSKÉ V CEDAR RAPIDS, IA.

ve dnech 4., 5. a 6. července 1911

Zvláštní vlak Chicago-Milwaukee a St. Paul

Odjezd z Chicaga: V pondělí dne 3. července 1911 o 10:30 dopol. **Příjezd do Cedar Rapids:** v 5 hodin odpoledne.

Sokolové a hosté z jiných měst mohou použiti této výhody a jeti s námi.

Draha Chicago, Milwaukee & St. Paul vypraví zvláštní vlak zpět dne 7. července, aneb návštěvníci mohou odejeti kterýkoliv jiný čas neb den po téže dráze — dle libosti.

Sokolové a hosté necht' se přihlásí u náčelníka Župy střední br. Rud. Stýblo, 1346 záp. 20. ul., aneb u dopravního výboru: Josef L. Voborský, 1428 záp. 18. ulice, Jan Šiman 1133 záp. 16. ulice a hosté Župy Fügner-Tyrš u Antona Doležala roh 24. ul. a Kedzie Ave. aneb u jednatele v Plzeňském Sokole, v Chicagu, Ills., poštovním lístkem.

Pro pohodlí návštěvníků výbor vypraví zvláštní káru (Buffet Car), kde bude lze dostati nápoje a zákusky.

Nádraží Chicago a Milwaukee dráhy jest na rohu Adams a Canal Str. (Union Station), Chicago, Ills.

Ostatní podrobnosti později.

Za Střední Župu Národní Jednoty Sokolské

Se sokolským "Na Zdar"

Dr. J. Rudiš-Jičínský, předseda,

Josef J. Hájek, taj.

NA STAVBU TĚLOCVIČNY

jednoty Karel Havlíček Borovský v Ennis, Tex., přispěly do 30. dubna následující jednoty Sokolské a řady Slovanské Podp. Jed. státu Texas a Č.S.P.S.
 Řád Kolumbus č. 58 SPJST. \$ 50
 Pokrok Moltomu č. 27. 3.00
 Moravští Bratři č. 6. 5.00
 Aug. Smetana č. 101 ČSPS. 2.00
 Řád Radhošť č. 114 ČSPS. 1.00
 Václav Pátek, člen řádu Jan Hus .50
 Velehrad č. 19 SPJST. 1.00
 Komenský č. 20. 3.65
 Pokrok Houstonu č. 88. 4.00
 Slovanské Sdružení č. 90. 2.60

Český Prapor č. 24. 5.00
 Rozkvět Holiday č. 79. 1.60
 Věrnost č. 51. 1.00
 Tyrš č. 80. 3.70
 Texaská Orlice č. 13. 1.55
 Vlastenec č. 45. 2.00
 Čechův Domov č. 82. 3.00
 Jiří Washington č. 22. 2.50
 Laskavost č. 70. 5.15
 Pokrok Dallas č. 84. 4.00
 Svojan č. 11. 3.00
 Svaz Čechoslovánů č. 92. 3.30
 Slovanská Lída č. 66. 5.85
 T. J. S. Westfield, Mass. 2.00
 T. J. S. Tábor, Chicago, Ill. 2.00
 T. J. Sokolek Libuše, S. Omaha. 1.00

T. J. Sokolek, Omaha. 1.00
 T. J. S. Fuegner v Dutch Kills. 5.00
 T. J. S. Fuegner-Tyrš. 5.00
 T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich. 5.00
 Řád Darwin č. 61 Č. S. P. S. 1.00
 Svobodomyslnost č. 170. 1.00
 Garfield č. 90. 3.00
 Havlíček č. 6. 3.00
 Nová Vlast č. 37 S. P. J. S. T. 1.00
 Celkem \$94.90

Za přispění v tomto pro nás tak důležitém kroku vzdává jednota naše všem srdečný dík. Na zdar!

Karel Moučka, pokl. stav. výb.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 112 Coligni av., New Rochelle, N. Y.; J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůnek; výbor finanční: St. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětko, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány bud' teč na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 78 E. 28th St.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J. 1. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jos. Hysek, 3742 Franklin st.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Vác. Soustek, Pennington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Bal-

timore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemína Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St, Wood Ridge, N.J. Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 1/23. odpol.; taj. Ant. Smietansk, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Panka, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnáč. Ant. Čermák, 2. podnáč. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Hoříce, Rud. Sýkora, Vác. Levý, Vác. Přech, A. Kolářský a Jan Pohanka.—Schůze konány jsou každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy bud' teč zasílány na jednatele.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. středu v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Alois Havelka, 2518 E. 93. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark av.; jednatel J. Pokorný, 4507 Clark Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasiš, 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Vác. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabee St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. J. Dvořák, R. R. 2, Box 34 1/2.

T. J. S. Toledo, O.; taj. Emil Hrbáč, 2230 Caledonia St.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Jos. J. Hájek, 125—3rd Ave., pokl. Jos. Weitšek; náčelník Rudolf Stýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnáčel. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnáč. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halg, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal. — Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2834 W. 21st St. Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Josef Plaček, 2333 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Otto Wilt, 1546 So. 40. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj.: O. Ratchovský, 4714 Honore St. Sokol Slovanská Lída, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 106—108 DeKoven St.; taj. Karel Tittle, 2121 S. Homan ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Josefa Ráhiho, 1116 N. 3rd St.; taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill., schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 695 Stewart Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Fr. Linc, 710 Chicago Ave.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764—15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Vimer, 1036 Emmett St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. V. Štěba, box 627.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1.